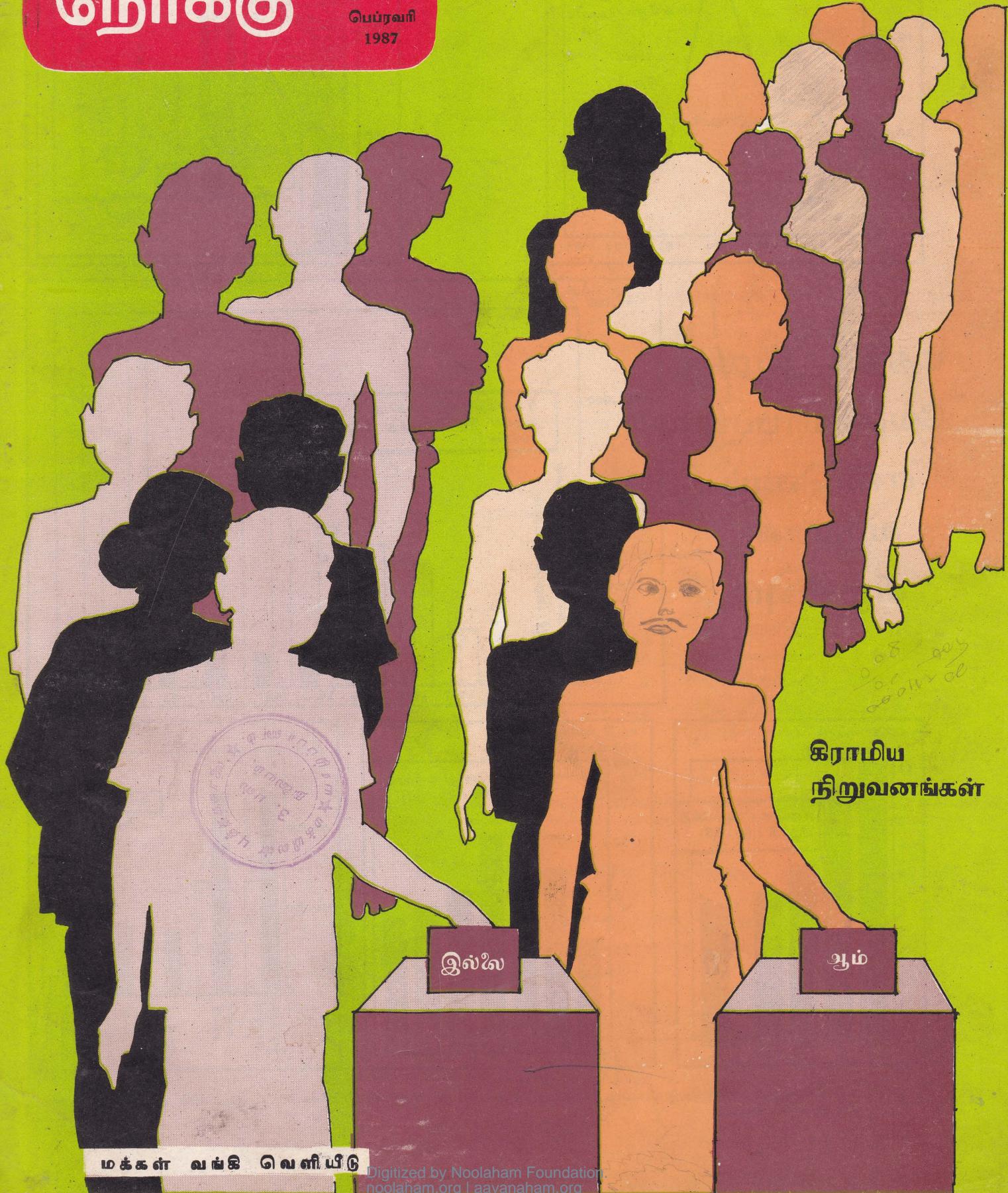
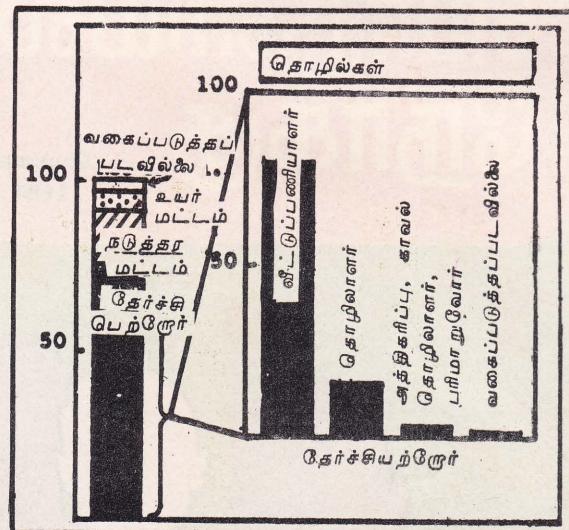
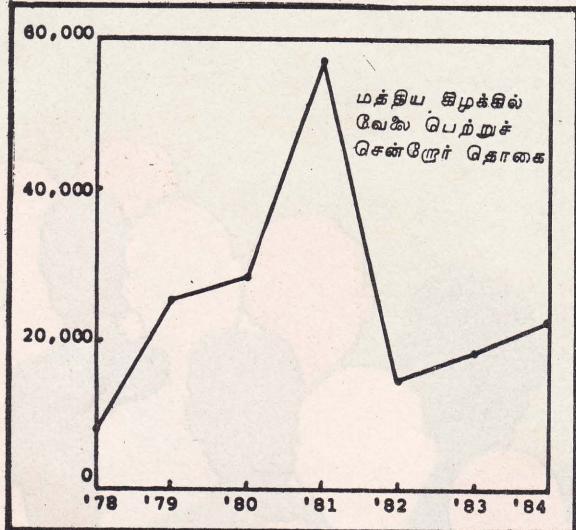

பொருளியல் நோக்கு

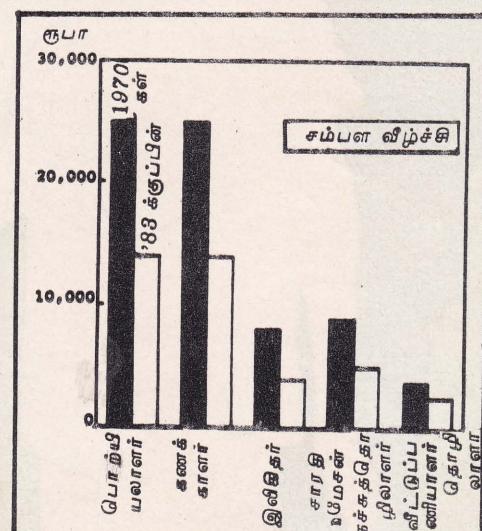
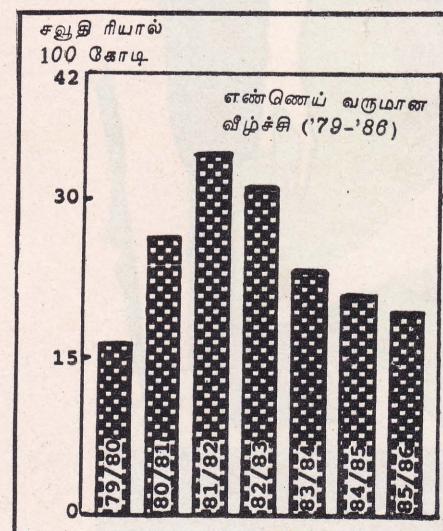
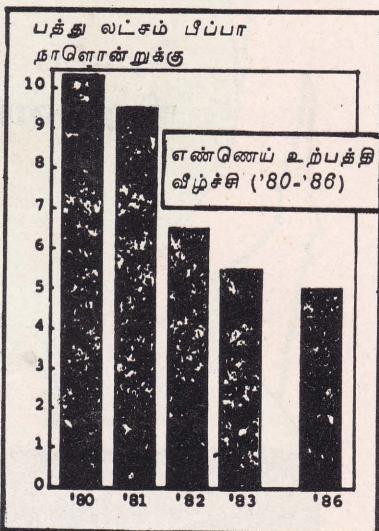
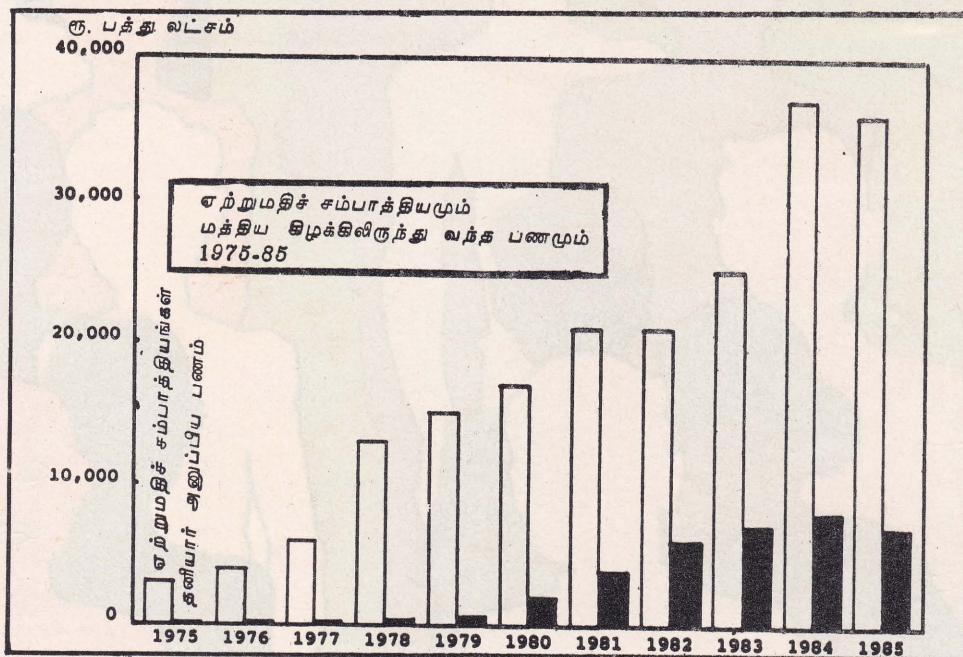
பெறவரி
1987

Sh. வாணிக
Sh. மனிக
வாணிக
Sh. வாணிக
Sh. வாணிக
வாணிக
வாணிக

மத்திய கிழக்கு வேலை வாய்ப்பும் எண்ணெய் வருமான வீழ்ச்சியும்

திட்ட அமுயாக்கல் அமைச்சின் வேலைவாய்ப்பு, மனித வலுத்திட்ட மிடல் பிரிவினால் பிரசரிக்கப்பட்ட குடியகல்வு புள்ளி விவரங்களை அடிப்படையாக கொண்டது.

பொருளியல் நோக்கு

மக்கள் வங்கிலின்
ஆராய்ச்சிப்பகுதி வெளியீடு:
தலைமைக்காரியாலயம்,
11 வது மாடி,
கொழும்பு 2,
இலங்கை

மலர் 12

இதழ் 11

பெப்ரவரி 1987

நிரல்

நிகழ்ச்சிக்குறிப்பேடு 2 டிசம்பர் 1986/ஜனவரி 1987

விசேஷ அறிக்கை

3 அரசாங்க ஆதரவுடனுள்
கிராமிய நிறுவனங்கள்

ஐ. கே. வீரவார்தன 11 இலங்கையில் கிராமிய
நிறுவனங்கள் பற்றிய ஒரு
வரலாற்றுப் பகுப்பாய்வு

வகாபு கொண்ஸல்டன்ஸ் 13 கிராமோதய சபை
நிறுவன அறிக்கை

சிறப்புக்கட்டுரைகள்

17 வரவு செலவுத்திட்டம்
— 1987
— ஒரு நோக்கு
வெஸ் ஆன்ரோஸ் 25 இனக்கலவரமும்
திலக் சமரநாயகா வரவு செலவுத்திட்டமும்
திலக் சமரநாயக்கா 28 வட்டி வீதக்கொள்கைகளும்
பொருளாதார அபிவிருத்தியும்

பொருளியல் நோக்கு கருத்துக்களையும், அந்தக் கைகளையும், புள்ளிவிவரத்தரவுகளையும், உரையாடல்களையும் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து அளிப்பதன் மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் ஆபத்தை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதக்குரிக் கோளாகக் கொண்டது. பொருளாயல் நோக்கு மக்கள் வங்கிலின் ஒரு சமூகப் பகுதிட்டமாகும். எனிலும் அதன் பொருளடக்கம் பல்வேறு ஆடியிரகளால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைக் கொண்டதாப் பூக்கும். அவை வங்கியின் கொள்கைகளையொத்தியோக டிராஃப்மான் கருத்துக்களையோ பிரதிபலிப்பவையில், எழுத்தாளின் பெயருடன் பிரச்சிக்கப்படும் சிறப்புக்கட்டுரைகள் அவ்வாறு ஆடியிரகளின் சொந்தக்கருத்துக்களாகும். அவை அவர்கள் சொந்தங்கள் நிறுவனங்களைப் பிரச்சிப்பனவுமாக, இத்தகைய கட்டுரைகளை, குறிப்புக்களைய் வரவேற்கப்படுகின்றன. பொருளியல் நோக்கு மாதந் தோறும் வெளி பிடப்படும். அதனை சந்தர் செலவுத்துவதன் மூலமோ, வீற்பாண் நிலையங்களில் குட்டோபெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அடுத்த இதழில்

- ★ சுகாதாரமும் வைத்திய சேவைகளும் – அரசாங்கம் செலவழிப் பதும் மக்கள் பெறுவதும்
- ★ இலங்கை – இந்திய வர்த்தகம் யாருக்கு நன்மை?
- ★ 1986 ல் இலங்கையின் பொருளாதாரம்
- ★ வீடுமைப்பு அபிவிருத்தி

அட்டைப்படம்

பியரதன ஹெவாபட்டகே

இந்த இதழுக்கான விசேஷ அறிக்கை ஆராய்ச்சிப் பிரிவைச் சேர்ந்த எஸ். எஸ். ஏ. எஸ் சிரிவர் தனுவால் தயாரிக்கப்பட்டது.

நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேடு

டிசம்பர்

17. சூ. 72. 7 கோடி பெறுமதியான இரு கொடைகள் தொடர்பான கடிதக்களை இலங்கையப்பாளிய அரசாங்கங்கள் பரிமாறிக் கொண்டன. இதில் 49.1 கோடி ரூபா உணவு உற்பத்தியை அடிகரிப்பதற்குத் தேவையான மற்றும், விவசாய இயந்திரங்கள் என்பவற்றைக் கொள்வனவு செய்வதற்காக அரசாங்கத்தால் பயன்படுத்தப்படும். சுகாதார அமைச்சின் வைத்திய வழங்கல் பரிவக்காக களஞ்சியத் தொகுதியோன்றை தீர்மானிப்பதற்கு சூ. 23.6 கோடி பயன்படுத்தப்படும்.

18. பன்னாந்து - இலங்கை 1987 நிதி நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் மீற சூ. 6 கோடி ரூபா கொடையொன்றை வழங்க பின்னாந்து அரசாங்கம் இனைங்கியுள்ளது. இலங்கையின் முன்னணி அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் விவரற்றுக்கு அபிவிருத்தி உதவி வழங்குவதற்கு இந்திகள் பயன்படுத்தப்படும்.

30. இலங்கை அரசாங்கமும் சர்வதேச அபிவிருத்தி ஆராய்ச்சி நிறுவனமும் 25 லட்சம் ரூபா கொடையொன்று தொடர்பான கடிதக்களைப் பரிமாறிக்கொண்டன. இது தேசிய நிர் வாழ் மூலவளங்கள் அதிகார சபையினுள் பயன்படுத்தப்படும்.

ஜூன் வரி

01. கொழும்பு நகர்வோர் வருஷ்கைக் கெலவச்சுட்டெண் ஜனவரி 1987 ல் 631.4 புள்ளிகள் என குடிஜூன்க் கணிப்பிட்டு, புள்ளி விவரத்தினைக்களம் அறிவித்தது. இது டிசம்பர் 1986ல் 627.5 ஆகவும், ஜூன்வரி 1986ல் 586.5 ஆகவும் இருந்தது.

தொடர்ச்சியாக ஒன்பது ஆண்டுகள் அமுல் நடத்தப்படவிருக்கும் விவசாய செய்திட்டமொன்றுக்காக சர்வதேச அபிவிருத்திச் சங்கக்தினிற்குத் 52 கோடியே 36 லட்சம் ரூபா கடன் பெறுவது தொடர்பான நிதி. திட்டமிடவு அமைச்சரின் பிரேரணைக்கு அரசாங்கம் அங்கீர்யமளித்தது. இக்கடன் 10 வருட தாட்சன்ய காலத்துடன் 50 வருடங்களில் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டியதாகும்.

ஆராய்ச்சி முன்னுரிமைகளை இனங்காண்பதற்கும், மூலவளங்களை விவசாய ஆராய்ச்சி நிலையங்களிடையே பங்கு செய்வதற்கும் விவசாய கொள்கை கவனிசில் ஒன்றைத் தாபிப்பது இச் செய்திட்டத்தின் பிரதான அம்சமாகும்.

விவசாய அபிவிருத்தி, ஆராய்ச்சி அமைச்சு இது தொடர்பான ஏனைய அமைச்சக்களும், நிறுவனங்களும் ஒத்துழைப்புடன் இச்செய்திட்டத்தை அமுல் செய்யும்.

07. அடுத்த வருடம் 18-24 மாதங்களில் உலக எண்ணெய்க் கந்தையில் காணப்படும் மிதமின்சிய நிலை முடிவுக்கு வரும் என்றும், எண்ணெய் வீலைகள் தற்போதைய மட்டங்களை விட அதிகரிக்கும் என்றும் ஒபெக் தலைவரும், நெஜீரிய எண்ணெய் அமைச்சருமான ஸ்லாங் செக்மான் வாகோலில் தெரிவித்தார்.

08. வரையறுக்கப்பட்ட மொனரக்கை சீனிக்கம்பெண்க்கு 1194.435 மூலக்கூரை பரப்பாவுள்ள முடிவுக்கு வானிய காணியை தீண்டகால குத்தகைக்கு விடுவது தொடர்பான காணி, காணி அபிவிருத்தி அமைச்சரின் முன்மொழிவுக்கு அரசாங்கம்

அங்கீரமளித்தது. சீனித்தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுவதற்கும், கரும்புச்சாகுபடிக்கும் இக்கம்பளிக்கும் இடையீல் செய்து கொள்ளப்பட்ட பிரதான ஒப்பந்தத்தின் விதிகளை பிரகாரம், மேறும் 2651, 912 மூலக்கூரை பரப்பாவு காணியும் வழங்கப்படும். தொழிற்சாலைக்கு வெளியே கரும்பு சாகுபடி செய்யும் தனியாரினால் இது பயன்படுத்தப்படும். இக்காணி இலங்கை சீனிக் கூட்டுத்தாபனத்தின் பொறுப்பில் விடப்படும்.

விவசாய அபிவிருத்தி, ஆராய்ச்சி அமைச்சு இம்முன்மொழியை ஏற்ற சிபாரிசு கெய்துள்ளது. குத்தகைகாலம் 30 வருடமாக இருக்கும்; வாடகைப்ரதம விலை மதிப்பீட்டாளரால் கணிக்கப்படும் காணிப்பெறுவதினின் 4 சதவீதமாக இருக்கும். இவ்வாடகை ஒவ்வொரு 5 வருடத்துக்கொரு முறையும் மாற்றிய மைக்கப்படும்.

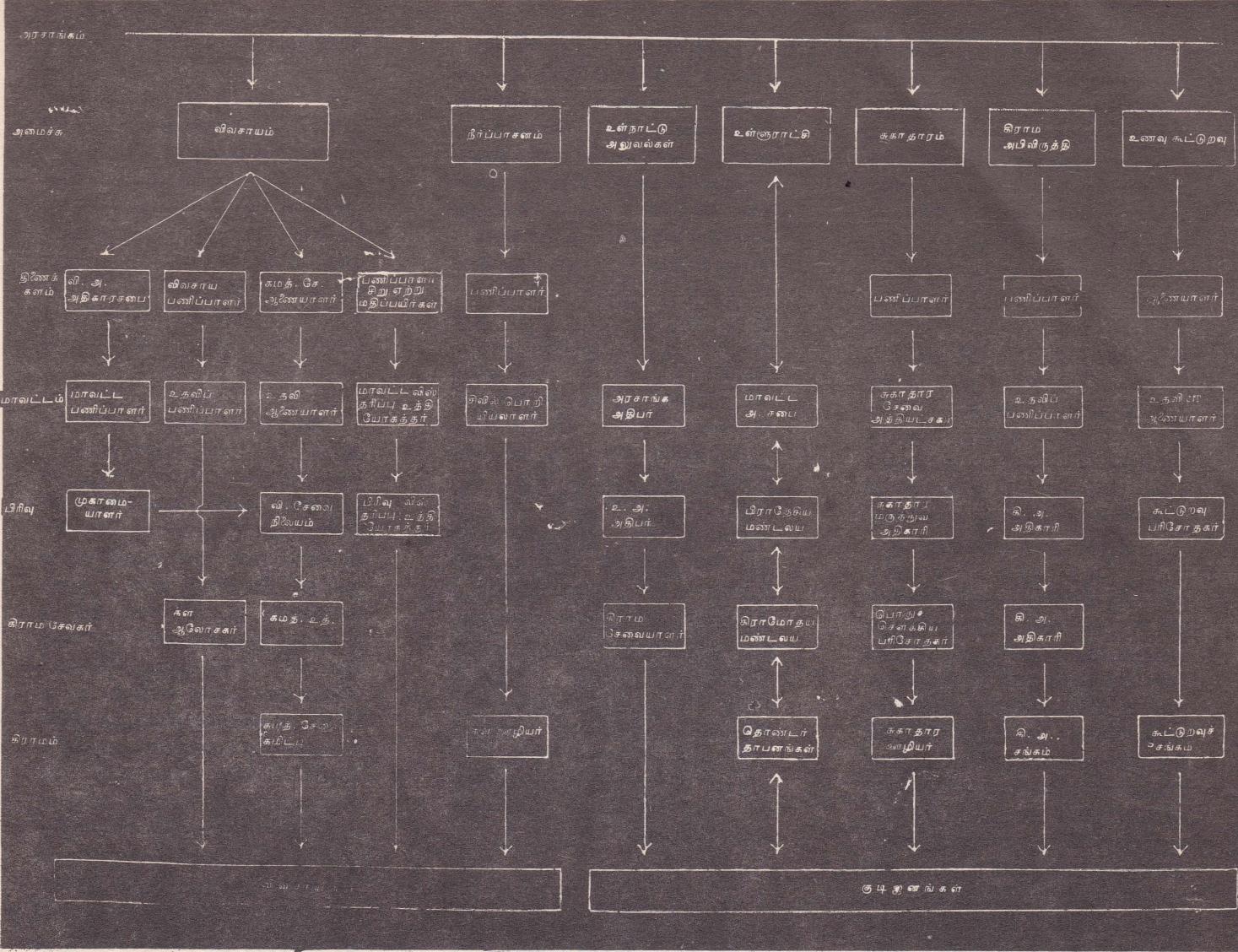
10 மாவட்ட ஒருங்கணக்கப்பட்ட கிராம அபிவிருத்தித்திட்டத்தின் மீற, அம்பாந்தோட்டை மாவட்ட அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு 1987ல் 7 கோடி ரூபா நோராட் (NORAD) உதவி வழங்கப்படும்.

22. ஒரு பிரதை 100 ஏக்கர் காணியையும், பல வீடுகளையும் வைத்திருக்கக்கூடிய வகையில் நில, இருப்பிட உச்ச வரம்பு விதிகளை அரசாங்கம் மாற்றியமைக்கும் என ஜனுதிபதி அறிவித்தார் இந்டர் கொண்டிடுண்டை நோட்டீஸில் நடைபெற்ற முகாக்கி கணக்காளர்களின் மாநாடுடான்றில் உரை நிகழ்தும் போதே அவர் அவ்வாறு குறிப்பிட்டார்.

29. குடியிருப்பாளர்களின் உரித்துக்களைப் பாதிக்காத விதத்தில், வீடுகள் மீதான உச்ச வரம்பினை அகற்றும் முன்மொழிவுக்கு அரசாங்கம் அங்கீரமளித்தது. குடியிருப்பாளர் உரிமைகள் தொடர்ந்து பாதுகாக்கப்படும் என்று உத்தியோகபூர்வமாக அறிவிக்கப்பட்டது.

இலங்கை - இராக் கூட்டுக்கமிட்டியின் இரண்டாவது பேச்சு வார்த்தை தொடரில் இலங்கை சார்பாக நிதி, திட்டமிடவு அமைச்சர் கலந்து கொண்டார். இலங்கை இராக்கிலிருந்து (இலங்கை பெட்டுரோயியம் கூட்டுத்தாபன தர விதிகளுக்கிணங்க) 240,000 தொன் சுத்திகரிக்கப்படாத எண்ணெயையும், 3000 தொன் சலுகி பேரிச்சம் மழுத்தையும், 100 தொன் விஸீயர்ந்த பேரிச்சம் பழுத்தையும் இறக்குமதி செய்யும். இராக் 1987ல் 30,000 தொன் இலங்கைத் தேயிலையை இறக்குமதி செய்யும் பட்சத்தில், இலங்கை இராக்குக்கு தேவையான விதத்தில் 5000 தொன் இரப்பரை வழங்குவதையும் இனிமூலம் இலங்கைக்காணப்பட்டது. இலங்கைத் தொழிலாளர்கள் இராக்கில் வேலையில் அமர்த்தல், இலங்கையிலிருந்து சேல்வையை எடுத்துச் செல்லும் இராக் கப்பல்களுக்கு முன்னுரிமையளித்தல், சுற்றுலாத்துறை தொடர்பான தொழில் நட்பு உதவி போன்றவும் பிரேரணைகளில் அடங்கியிருந்தன.

80. ஜப்பானிய அரசாங்கம் இலங்கைக்கு 97.3 கோடி ரூபா நான்கொடையொன்றை வழங்கியது. இத்தொகைகள் கண்ணுருவு பில் அமைத்திருக்கும் மத்திய விவசாய ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் தாலர் மூலவர் நிலையமொன்றை உரைக்குவதற்கு பயன்படுத்தப்படும்.

அரசாங்க ஆதரவுபெற்ற கிராமிய நிறுவனங்கள்

அன்னியராட்சிக் காலத்தில் கிராமிய அபிவிருத்தி மீதான கிராமிய மட்டத்திலான அரசாங்கத்தின் ஈடுபாடு வரையறுக்கப்பட்டதாக இருந்தது: காலனித்துவ நிர்வாக அமைப்பு, சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டுதல், வருமானத் திரட்டு, ஒரு சில சேமநல் சேவைகள் போன்றவற்றைக் கருத்தில் கொண்டே இயங்கி வந்தது. நிர்வாக அமைப்பின் உள்ளுர் ஏஜன்டாக இயங்கி வந்த கிராமத்தலைமைக்காரர், மக்களின் பிரதி நிதி என்ற பாத்திரத்தை வகிக்க முடிய வில்லை. அவர் அரசாங்க அதிபர்

களிலே கட்டுப்படுத்தப்பட்டு வந்த இறுக்கமான ஒரு நிர்வாக அமைப்புக்குள் கட்டுண்டிருந்தார். எனவே கிராமிய மக்கள் கொள்கை உருவாக்கம், அமல் நடத்தல் என்ற படிமுறைகளுக்கு வெளியே இருந்தார்கள்.

1930 களில் அரசாங்கசபையில் இலங்கைப் பிரதிநிதிகள் நெருக்குதல்களை மேற்கொண்ட தையுடுத்து கிராமிய அபிவிருத்திக்கென்று கணிசமான அளவில் அரசாங்க நிதிகள் ஒதுக்கப்பட்டன. கிராமியத்துறையில் நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களின் நிர்மாணம், விவசாய அபிவிருத்தி என-

பவற்றுக்கு அரசு நிதிகள் பெற்றுக்கொடுக்கப்பட்டன.

ஆனால், 1930 களிலும் 1940 களிலும் கிராமிய மக்களின் நிலைமாற்றமடையாது இருந்து வந்தது. அதிகாரத்தில் இருந்த நகர்சார்ந்த மேட்டுக் குடியினர் கிராமியத் துறையின் பிரச்சினைகளைப் பற்றி சிறிதளவே அறிந்திருந்தனர். எனினும் சுதந்திரத்தையுடுத்து வந்த தேசிய அரசாங்கங்கள், ஆழமான சமூக, அரசியல் மாற்றங்களின் விளைவாக கிராமிய அபிவிருத்தியில் கூடிய கவனஞ்சு செலுத்த நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டன.

சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர் இலங்கையின் நிர்வாகக் கட்டுக் கோப்பில் முக்கியமான பல மாறுதல்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. இம்மாற்றங்கள் கிராமியத்துறை மீது ஆழமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தின. இவ்வகையில் 1956 ன் பொதுத் தேர்தல் ஒரு முக்கிய மைல்கள்லாக கருதப்படுகிறது. பள்ளி ஆசிரியர், கிராமிய வைத்தியர், மதகுருமார், விவசாயிகள், தொழிலாளர் ஆகியோரை உள்ளடக்கிய கிராமியச் சக்திகள் இத்தேர்தலில் வெற்றியீட்டின. இதனையுடைய சகல பிரதான அரசியல் கட்சிகளும் இச்சக்திகளின் பின்னணியில் நின்று தமது பிம்பங்களை உருவாக்க முயன்றன.

1956 ல் நிகழ்ந்த மாற்றங்களைப் பற்றி சசந்தா குணதிலகா 1976 ல் பின்வருமாறு எழுதினார்; “பெருந்தோட்டத் துறையுடனும் அதனேடினைந்த துறைகளுடனும் தொடர்பு கொண்டிருந்த வர்களிடமிருந்து 1956 ல் அதிகாரம் பரந்த ஒரு குழுவினரின்கைக்கு மாறியது. 1956 வெற்றியாளர்களின் பிரசாரத்திலிருந்து உண்மையான சமூக மாற்ற இயக்கவியலை நாம் பிரித்தெடுத்துப் பார்க்க வேண்டும். எனவே இந்த “பஞ்ச மகா சக்திகளில்” கிராமக் குடியானவர்களும் உள்ளடங்கியிருந்தனர் என்று கருதப்பட்ட போதிலும், உண்மையில், கிராமப்பகுதிகளில் செல்வதும், அதிகாரமும் பெற்றிருந்த பிரிவினரே 1956 ன் மாற்றத்துக்கு ஆதரவாக இருந்தனர்.” மதகுருமார், பள்ளி ஆசிரியர், ஆயுள் வேத வைத்தியர்கள், வசதிமிக்க விவசாயிகள் ஆகிய நான்கு குழுவினருமே கிராமியப் பிரதேசங்களின் சமூக, பொருளாதார வாழ்வில் முன்னணியில் இருக்கின்றனர். கிராம வியாபாரிகளையும் இவர்களுடன் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். எனவே, 1956 ன் மாற்றமானது கிராமியத்துறையில் ஒரு புதிய மத்தியத்தர வர்க்கத்தின் எழுச்சிக்கு வழி கோலிற்று.

ஒரு புதிய குழுவினரிடம் 1956 ல் அதிகாரம் கிடைத்தமையானது, வருமான மறுபகிரவில் கில மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது. வருமானப்பகிரவு நகரப்பகுதிகளிலிருந்து கிராமப்பகுதிகளை நோக்கி நகர்ந்ததுடன் கிராமிய நடுத்தர வர்க்க மக்கள் இதனை கூடிய அனுகூலங்களைப் பெற்றனர். இந்த அளவுக்கு இல்லாவிடினும் ஒரு சிறிய அளவில் கிராம அடித்தட்டு மக்களும் இம்மாற்றங்களால் நன்மையைடைத்தனர். இம்மாற்றங்களின் விளைவாக, 1956 ஜூலை அடுத்து வந்த ஆண்டுகளில் கிராமப்புறங்களில் முக்கியத்துவத்துடன் கூடிய ஒரு புதிய குழு எழுச்சி பெற்ற தொடங்கியது. இது வரையில் ஒரு சிறு குழுவினருக்கு மட்டும் திருந்து விடப்பட்டிருந்த தொழில் சார் துறைகளிலும், நிர்வாகத்துறையிலும் முதன் முதலாக கிராமியப் பிரதேசங்களிலிருந்து வந்த பலர் நுழையக் கூடியதாக இருந்தது. அடுத்து வந்த இருபது ஆண்டுகளில் கிராமப் பெற்றேர்களின் குழந்தைகள் இத்துறைகளில் முன்னணிக்கு வந்தனர்.

1950 களிலும், 1960 களிலும் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து வந்த இந்த மாறுதல்கள் நிர்வாக அமைப்பிலும் ஆழமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தின. நிர்வாகத்தின் உயர் பீடங்களில் அமர்ந்திருந்தவர்கள், பொது மேடைகளில் புதிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களால் கண்டனம் செய்யப்பட்டார்கள். நாட்டில் நிகழ்ந்து வரும் மாறுதல்களுடன் ஒத்துப் போகும் வகையில் நிர்வாக அமைப்பு இருக்கவில்லை என்பதே பிரதான கண்டனமாக இருந்தது. 1961 ஆம் ஆண்டளவில் நிர்வாக பீடத்தின் கீழ் மட்ட அதிகாரிகள் அரசியல் செல்வாக்குகளினால் நியமனங்களைப் - பெறக் கூடிய ஒரு நிலையிருந்தது. 1960 ன் தொடராண்டுகளின் இறுதியில் இவ்வகையில் அரசியல் ரீதியாக நியமனம் பெற்றவர்கள் நிர்வாகத்தின்

நடுத்தர மட்டத்தில் துழைந்தனர். மாவட்ட மட்டத்தில் 1973 ல் இடம் பெற்ற அரசியல் அதிகாரி நியமன முறை நிர்வாகத்துக்கள் அரசியல் தலையீட்டின் உச்ச கட்டமாக இருந்தது. இதனையுடைய கிராமிய மட்ட நிறுவனங்களான கூட்டுறவுச்சங்கங்கள், பயிர்ச் செய்கைக் குழுக்கள், விவசாய விளைதிறன் கமிட்டிகள் பேர்ன்றவற்றுக்கு அரசியல் ரீதியாக ஆட்கள் நியமனங்கு செய்யப்பட்டார்கள்.

கடந்த 30 ஆண்டுகளின் பிரதான சமூக - பொருளாதார மாற்றங்களை கிராமங்கள் சந்தித்துள்ளன. புதிய குழுக்கள் பிரயோகித்த செல்வாக்கு காரணமாக நிர்வாக அமைப்பில் மாற்றங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. முன்னர், பாரம்பரிய கிராம மேட்டுக் குடியினரும் காலனித்துவ நிர்வாகிகளும் மட்டுமே அதிகாரங்களை அனுபவித்து வந்தனர். ஆனால், 1956 மாற்றத்தின் பின்னர் கிராமங்களில் எழுச்சியைடந்த புதிய குழுவினர் படிப்படியாக இவ்வதிகாரங்களைகப் பற்றத் தொடங்கினர். இதுவரை அதிகாரிகளின் கைகளிலிருந்த பல அதிகாரங்களை பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தமகைகளுக்குள் எடுத்துக் கொண்டனர். இதன் விளைவாக அதிக அளவிலான அரசாங்க மூலவளங்கள் கிராமப்பகுதிகளை சென்றடைந்தன. இப்பின்னணியில், அரசாங்கத்துடன் மக்களைத் தொடர்புபடுத்தி வந்த கிராமிய நிறுவனங்களும் முக்கியத்துவம் பெற்றதொடங்கின.

கடந்த மூன்று தசாப்தங்களில் இலங்கையின் கிராமப்புறங்களில் நிகழ்ந்து வந்திருக்கும் மாற்றங்களின் பொதுப்போக்குப்பற்றியும், கிராம அபிவிருத்தியில் கிராமிய நிறுவனங்கள் ஆற்றும் பங்குபற்றியும், இதுதொடர்பான மற்றும் பிரச்சினைகளையும் ‘பொருளியல் நோக்கின்’ இந்த இதழுக்கான விசேஷ அறிக்கை ஆராய்கிறது.

கிராம அபிவிருத்திக்கான அரசு துறைத் திட்டங்கள்

“கிராம அபிவிருத்தி என்பது உலகெங்கும் பலர் விரிவான அளவில் உபயோகிக்கும் ஒரு சொற் ரேட்ராகும். இச் சொற் றேட்ரின் பொருள் நாட்டுக்கு நாடு அதன் சமூக - பொருளாதார நிலைமையைப் பொறுத்து வேறு படுகிறது. இலங்கையிலே, கிராமத்துறையில் அதன் பொருளாதாரத்தில் ஏற்ககுறைய 70 சதவிகிதத்திலிருந்து 80 சதவிகிதம் வரை அடங்கியுள்ளது. பெருந்தோட்டத்துறையைத் தவிர்த்து, பிரதானமாகப் பாரம்பரிய விவசாயத்தைச் சார்ந்திருக்கும் நகரப்பகுதிகளைல்லாத பகுதிகளைக் கிராமத்துறை என்று எல்லைப் படுத்தலாம். ஆதலால், கிராமாபிவிருத்தி என்பது இத்துறையைச் சேர்ந்த மக்களின் உற்பத்தியையும் வருமானத்தையும் சேமநலத்தையும் உயர்த்துவதற்கான ஒரு முயற்சியாகும்.” (ஹிரான் டயக்ஸம் டபிள்யூ. பி. ஜே. கில்வாவும் - 1981). இலங்கையின் கிராமத்துறையில் இனக்காணப்பட்ட சில பிரதான சிறப்பியல்புகள் கீழே தரப்படுகின்றன:

(அ) கிராமமக்களில் பலர் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழ்கிறார்கள்.

(ஆ) தங்கள் சொந்த முயற்சிகள் மீது வறுமையை விட்டு வெளியேற அவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பங்கள் குறைவு. எனவே வெளிஉதவி அவசியமாகும்.

(இ) போஷாக்கின்மை

(ஈ) சுகாதார, கல்வி சேவைகள் போதாமை.

(உ) உள்ளமைப்பு வசதிகள் போதா.

(ஊ) உற்பத்தியில் பரம்பரை தொழில் நுட்ப முறைகள் கையாளப்படுதல்.

(எ) எழுத்தறிவின்மையும் அறியாமையும்.

(ஏ) அரசாங்க சேவைகளையும் மற்றும் வெளிச் சேவைகளையும் அதிக அளவில் சார்ந்திருக்கும் நிலை.

பேர்திலும், அவை அரசதுறை அபிவிருத்தித் திட்டங்களாக இங்கு ஆராயப்படவில்லை.

1. வறுமையைக் குறைக்கும் திட்டங்கள்

(அ) உணவு முத்திரைத் திட்டம்

இலங்கை அதன் குறிப்பிடத் தக்க சமூக முன்னேற்றத்துக்கு ஓர் உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. எனவே, ஒரு சேமநல் நாடு என வர்ணிக்கப் பட்டிருக்கிறது. “இந்த முன்னேற்றம் ஓரளவுக்கு, தேச சுதந்திரத்துக்குப் பின்பும் சில சந்தர்ப்பங்களில் தேச சுதந்திரத்துக்கு முன்பும் நாட்டில் பின்பற்றப்பட்டு வந்துள்ள சமூகக் கொள்கைகளின் பயனாகவே ஏற்பட்டுள்ளதாகத் தோன்றுகிறது. இக்கொள்கைகளில் உணவுப் பங்கீட்டுத் திட்டமும் ஒன்றாகும். பொது மக்களுக்கு அரிசியைப் பங்கிடும் சவில்தாரமான திட்டமொன்று இரண்டாவது உலகமகாயுத்த காலத்திலிருந்து செயற்பட்டு வந்துள்ளது. (கவானும் சந்திரசேகராவும் - 1979). நாட்டில் உள்ள மக்களெல்லாரும், அவர்களுடைய வருமானமட்டம் எப்படியிருந்த போதிலும், 1978 ம் ஆண்டுவரை இந்த “உணவு மான்யத்தை” அனுபவித்து வந்தனர். ‘‘1978 ம் ஆண்டுவரை சேமநல் சேவைகளில் இலக்குக் குழுவை அடிப்படையாகக் கொண்ட எந்த அணுகுமுறையும் இருக்கவில்லை. தற்போதுள்ள அரசாங்கம் தான் சேமநல் நோக்குள்ள திட்டத்துக்குப் பதிலாக வளர்ச்சி நோக்குள்ள திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தது.’’ (விக்கிரமசேகர பி-1985).

1. வறுமையைக் குறைக்கும் திட்டங்கள்.

2. உள்ளமைப்பு வசதிகளின் அபிவிருத்தி.

3. சேமநல் நோக்குள் சேவைகள்.

4. விவசாய உற்பத்தியை உயர்த்தும் திட்டங்கள்.

5. கிராம மக்களுக்கான கல்வித்திட்டங்கள்.

6. ஸ்தாபனத்தைக் கட்டும் திட்டங்கள்.

மகாவலி போன்ற குறித்த போகோளப் பகுதிகளை நோக்கிற கொண்ட சில விசேஷ அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், மாவட்ட ரீதியிலான கிராமாபிவிருத்தித் திட்டங்கள், ஏற்றுமதி அபிவிருத்திக் கிராமங்கள் முதலியன இருந்த

1978 ம் ஆண்டிலிருந்து உணவு மான்யம் குறைந்த வருமானமுள்ள குடும்பங்களுக்கு மட்டுமென வரையறுக்கப்பட்டது. இத்திட்டம் அமுலுக்

குக் கொண்டுவரப்பட்டபோது, உணவு முத்திரை பெறும் தகுதி பெற ஜவரைக் கொண்ட குடும்ப மொன்றின் வருமானம் 300/- ரூபாவாக இருக்கவேண்டுமென உச்சவரம்பிடப்பட்டது: ஐந்து பேருக்கு மேலுள்ள குடும்பத் தைப் பொறுத்தவரை, மேலதிக மாயுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் 60/- ரூபாவை வருமான உச்சவரம்பில் சேர்த்துக் கொள்ள வாம். 1979 ம் ஆண்டில் 77 இலட்து 20,000 பேர் தங்களுடைய வருமானம் இவ்வருமான மட்டத் துக்குக் கீழே உள்ளதென உரிமைக் கோரிக்கை எழுப்பினர்.

1977 ம் ஆண்டில் மொத்த அரசாங்க செலவினத்தில் 16 சதவிகிதமாயிருந்த உணவு மாண்யங்களின் சதவிகிதம் 1980 ம் ஆண்டில் 7 சதவிகிதமாக வீழ்ச்சியடைந்துவிட்டது. பின்னர், இந்த வருமான உச்சவரம்புமாற் றப்பட்டது. தற்போதுள்ள திட்டம் கீழ்க்கண்டவாறு அமைந்துள்ளது:

வருமான வகை	குடும்பமொன்றில் உணவு முத்திரை பெற உரித்துடைய ஆட்களின் தொகை
300/-ரூபாவுக்குக் கீழ்	எல்லோரும்
301/-ரூபாவிலிருந்து 400/-ரூபாவரை	4
401/-ரூபாவிலிருந்து 600/-ரூபாவரை	6
601/-ரூபாவிலிருந்து 750/-ரூபாவரை	2

வருமான உச்ச வரம்பை உயர்த்தி, மக்களில் ஏறக்குறைய 50 சதவிகிதத்தினருக்கு மட்டும் உணவு முத்திரைகளை வழங்க அரசாங்கம் விரும்பியதெனி னும், உணவு முத்திரைகளைப் பெறத் தகுதியுள்ளவர்களின் தொகை மாறுமலே இருந்தது. 1986 ம் ஆண்டில் 69 இலட்சம் பேர் உணவு முத்திரைகளைப் பெற்று வந்தனர். இதில் தோன்றிய மற்றொரு பிரச்சினை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. மாதச் சம்பளம் பெறும் தொழிலாளர்கள் தங்கள் உணவு முத்திரைகளை இழந்த அதே வேளையில், சுயதெர்மில் மூலம் கணிசமான வருமானம் பெற்றவர்கள் இந்த மாண்யத்தை அனுபவிக்கக் கூடிய தாயிருந்தது. உள்ளூர் மட்டத்

தில் உணவு முத்திரைகளை வழங்குமாறு சிபார்சு செய்யும் கிராம சேவகர்கள் போன்ற அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள் உள்ளூர் அரசியல் நெருக்குதலுக்கு உட்படுத்தப்படுகிறார்கள்; இவ்வத்தியோகத்தர்களில் பெரும்பாலோர் புதியவர்களாக அல்லது வெளியாட்களாக இருக்கிறார்கள்; எனவே, இவர்களுக்கு உணவு முத்திரை கோருவோ ரைப்பற்றியும் அவர்களுடைய வருமானத்தைப் பற்றியும் அவ்வளவாகத் தெரியாது என்று சில கண்டன விமர்சகர்கள் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள். இத்திட்டத் தைக் கண்காணிக்க எந்தப்பயனுறுதிவாய்ந்த ஏற்பாடுகளெல்லாவும் செய்யப்படாத அதேவேளை, பண வீக்கத்தினால் அத்தியாவ சிய உணவுப் பொருள்களின் விலை யேற்றத்தினால் இந்த ரொக்கப்பண மானியத்தைப் பெறுவோர் பாதிக்கப்பட்டனர்.

(ஆ) பொதுஜன உதவித்திட்டம்

இத்திட்டத்தின் கீழ் உதவி

யற்ற நிலையிலுள்ளவர்களுக்கு, குறிப்பாக அசக்தர்களுக்கும் வயோதிபர்களுக்கும். அநாதைகளுக்கும் மாதந்தோறும் தர்மப்பணம் வழங்கப்படுகிறது. சமூக சேவைகள் திணைக்களம் நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேல் இத்திட்டத்தை நிர்வகித்து வந்துள்ளது. மக்களுக்கு மாதாந்தம் மூன்று வகையான பொதுஜன உதவி வழங்கப்படுகிறது. — பொதுஜன

வருடம்	தனிநபருக்கு கொடுக்கப்பட்ட அதிகப்பட்ச தொகை	தங்கியிருப்போருடன் கூடிய தனிநபருக்கு கொடுக்கப்பட்ட அதிகப்பட்ச தொகை	பெற்றுக் கொண்ட குடும்பங்கள் அதிகப்பட்ச தொகை	மொத்தம் (ரூபா)
1981	ரூபா 20/-	ரூபா 75/-	194850	41989660.00
1982	ரூபா 20/-	ரூபா 75/-	201463	43934192.00
1983	ரூபா 40/-	ரூபா 150/-	195442	66305910.00
1984	ரூபா 40/-	ரூபா 150/-	199009	93651352.00

சகாயம், தர்மப்பணம், சுயரோகிகளுக்கும் தொழு நோயாளி களுக்கும் விசேஷபடிகள். பொதுஜன உதவி பெறுவோர்களில் சுயதொழில் ஆரம்பிக்க உதவும் புனர் வாழ்வுத் திட்டத்துக்குத் தெரிவு செய்யப்படுவோர் வெகு சிலரேயாவர்.

இந்தத் திட்டங்கள் மாவட்ட மட்டத்தில் ஓர் உதவிப்பணிப்பாளராலும், பெரும்பாக மட்டத்தில் உதவி அரசாங்க அதிபாராலும், கிராம மட்டத்தில் கிராம சேவகர்களாலும் வழமையான அலுவல் கிரமப்படிநிர்வகிக்கப்படுகின்றன. இந்நோக்கங்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் நிதிகளுக்கு வரையறைகள் இருப்பதால், நாட்டிலுள்ள மக்களின் வருமான மட்டத்தில் பெருந்தாக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிற தெளக்கறுவது கடினம். ஒரு பக்கத்தில், பொதுஜன உதவியாகக் கொடுக்கப்பட்ட சகாயப் பணம் சற்றும் போதாது; மறுபக்கத்தில், கிராமப் பகுதிகளில் இவ்வுதவியைப் பெற அருகதையைப் பலர் இருந்தபோதிலும் அவர்கள் இதைப்பெற்று வரவில்லை. ஆதலால், இந்திட்டத்தின் பெறுமானம் கணிக்கப்பட்டு, ஒரு நிரந்தர அடிப்படையில் இது மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.

2. கிராம உள்ளமைப்பு வசதி களின் அபிவிருத்தி

கிராமப் பகுதிகளில் அடிப்படையான உள்ளமைப்பு வசதி களை அபிவிருத்தி செய்வது மிக முக்கியமான பொது ஜனத்திட்டங்களில் ஒன்றாகும். வேறெந்த வளர்முக நாட்டுடையும் ஒப்பிடுகையில், அடிப்படைச் செளகரி

யங்களை ஏற்படுத்துவதில் இலங்கை அடைந்துள்ள முன்னேற்றம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வெகுதூரத்திலுள்ள கிராமத்தில் கூட ஒரு பொதுப் பாடசாலை இருக்கின்றது. கிட்டத்தட்ட சகல கிராமங்களும் சங்கிலித் தொடர் போன்ற சவில்தார மான வீதி களால் ஒன்றே டொன்று இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

(அ) பன்முகப்படுத்திய வரவு செலவுத்திட்டம்

நாடு சுதந்திரம் பெற்றதிலிருந்து, அடுத்தடுத்து வந்த அரசாங்கங்கள் அடிப்படைத் தேவைகளுக்கு நிதிகளை ஒதுக்குவதில் அக்கறை காட்டிவந்துள்ளன. பன்முகப்படுத்திய வரவு செலவுத்திட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட 1960 களிலிருந்து இந்த அக்கறை மிக முக்கியமாகியுள்ளது. பன்முகப்படுத்திய வரவு செலவுத்திட்ட முறையின் பயனாக, பாடசாலைக் கட்டங்கள், நீர்ப்பாசனம், ஏனைய பொதுக் கட்டடங்கள், கிராம வீதிகள், கிராமங்களில் வீடுமைப்பு, மின்மயமாக்கும் திட்டங்கள் ஆகிய துறைகளில் கடந்த தசாப்தத்தில் பெரும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது.

பன்முகப்படுத்திய வரவு செலவுத்திட்டத்தின் கீழ், அரசாங்கம் தற்போது ஒவ்வொரு தேர்தல் தொகுதிக்கும் 50 இலட்சம் ரூபாவை ஒதுக்குகின்றது. இத்தொகையில் 25 இலட்சம் ரூபா மாவட்ட அபிவிருத்திக் கைபைகள் வாயிலாகச் செலவிடப்படுகிறது. மற்றும் 25 இலட்சம் ரூபா தொகுதி அடிப்படையில் அல்லது பாரானுமன்ற அங்கத்துவரின் யோசனைப்படி பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத்திட்டத்தின் கீழ் 1984 சில துறைகளில் செலவிடப்பட்ட தொகைகள் கீழே தரப்படுகின்றன.
(ரூ. '000)

நீர்ப்பாசனம்	பெருஞ்செலுக்கள்	கல்வி	சுகாதாரம்	மின்சாரம்
புதிய வேலைகள்				
தொடர்ந்து வரும் வேலைகள்	9,769	47,516	58,523	2,658
	3,764	18,571	19,802	388
				71,566
				1,220

பொருளியல் நோக்கு, பெப்ரவரி 1987

(ஆ) கிராம மின்மயத் திட்டம்

1970 கள் வரை மின்சார உபயோகம் பெரும்பாலும் நகரப் பகுதிகளில் அமைந்துள்ள கைத் தொழில், வர்த்தகத் திட்டங்களுடனும் நகரப் பகுதிகளிலுள்ள, பணக்காரர் வீடுகள், கிராமங்களிலுள்ள விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய ஒரு சில பணக்காரர்களுடேம் பங்களுடனும் வரையறுக்கப்

(1000 பேருக்கு)

களிலும் வாழ்க்கைத் தரங்களிலும் பெருந்தாக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. இச் சேவை பரந்த அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டுள்ள போதிலும், பெருந்தொகையான மக்கள் தங்கள் வீடுகளுக்கு மின்சாரம் பெற இன்னும் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இவர்களுடைய மின்சாரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும். மின்சாரம் வழங்குவதிலுள்ள இன்னேர் அம்சம் கவனிக்கத்தக

அதிகரிப்பு வீதம்	தாய்மரணம்	சிச்மரணம்
14.7	16.5	140
24.9	2.4	53.2
19.2	1.0	45.1
22.2	0.6	34.4
18.1	—	—

பட்டிருந்தது. மகாவஸியிலுள்ள நீர்-மின்சாக்குத் திட்டமும் மற்றும் திட்டங்களும் மின்சார வழங்கலை அதிகரித்ததும், மின்சார வசதி கிராமப்பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டது. சிறு அளவிலான கைத் தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளிப்பதும், வீடுகளில் மின்சாரம் உபயோகிக்கப்படுவதை ஊக்குவிப்பதும் இதன் நோக்கமாகும். இந் நோக்கத்துக்காக ஒதுக்கப்படும் நிதிகள் ஒன்றில் இலங்கை மின்சார சபையிலிருந்தோ அல்லது பன்முகப்படுத்திய வரவு செலவுத்திட்டத்திலிருந்தோ வருகின்றன. எனினும், சமீப கடந்த காலத்தில் இலங்கை மின்சார சபை அதன் சேவைகளைக் கிராமப் பகுதிகளில் பிரமாண்டமான அளவுக்கு வரிவாக்கியுள்ளது.

கிராமப் பகுதிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்டதால், கிராம மக்களின் சமூகத் தரங்கள் கடந்தணக்கொடுப்பன விளையில் இருக்கின்றன.

கது. வரிச்ச வீடுகளிலும் கிடூக்கேலும் வெந்தே வீடுகளிலும் வசதிக்கும் ஏராளமானோர் மின்சார வசதி பெறத் தகுதியற்றவர்களாயிருக்கின்றனர். ஏனெனில் அவர்களுடைய வீடுகள் மின்வசதி பெறத் தகுதியற்ற நிலையிலுள்ளன.

3. சேமநல் நோக்குள்ள சேவைகள்

நாட்டு மக்களைவேலாருக்கும் கிடூடும் சமூக சேமநல் நோக்குள்ள சேவைகள் 1940 களிலிருந்து நடைபெற்று வந்துள்ளன. கல்வியும் ககாதாரமும் ஆகிய இருமுக்கிய சேவைகள் சகல மக்களுக்கும் கிடைத்து வருகின்றன. கட்டணக்கொடுப்பன விளையில் தனியார் துறையிலுள்ள சில முகவரகங்கள் இல்லை சேவைகளையும் வழங்கி வருகின்றன. போதிலும், அவை நகரப் பகுதிகளுடன் நின்றுவிடுகின்றன. கிராமப் பகுதிகளில் இத்தகைய சேவைகளை வழங்குவதற்கான முழுப்பொறுப்பையும் செலவையும் அரசாங்கமே ஏற்கவேண்டியுள்ளது.

(அ) கல்வியுடும் திட்டங்கள்

பாலர் வகுப்பிலிருந்து பல்கலைக் கழகம் வரை முறை சார்

கல்வி 1940 களிலிருந்து முற்றி மூலம் இலவசமாக வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது. நாட்டின் எந்த மூலையிலும் ஓர் அரசினர் பாடசாலை உள்ளது. 1980 ம் ஆண்டில் அரசாங்கம் முதலாந் தரத்திலிருந்து பதினொராந்தரம்வரை பாடசாலைக் குழந்தைகளுக்கு இலவச பாடப்புத்தகங்களை வழங்கும் திட்டத்தையும் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தது.

1984 ம் ஆண்டு முடிவில் நாட்டிலே வெவ்வேறு வகையான மொத்தம் 9,914 பாடசாலைகள் இருந்தன. இது 1985 ம் ஆண்டில் 10,051 க்கு அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. 1985 ம் ஆண்டில் அரசினர் பாடசாலைகளில் பணியாற்றிய ஆசிரியர்களின் மொத்தத் தொகை 1,43,314; மாணவர்களின் தொகை 36,38,257. அவ்வருடத்தில் கல்வியின் பேரில் அரசாங்கம் செலவிட்ட பணம் வருமாறு:

(இலட்சக் கணக்கில்)	
நடப்புச் செலவு	- 283.56
மூலதனச் செலவு	- 18.99
மொத்தம்	- 302.55

உயர்வான எழுத்தறிவு விகிதம் (85 சதவிகிதம்) சாதிக்கப்பட்டுள்ளது, இலங்கையில் காணப்படும் ஒரு குறிப்பிடத் தக்க அம்சமாகும். இவ்விகிதம் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளின் விகிதத்துக்கூக்கிட்ட இருப்பதுடன், குறிப்பாக தென்னாசிய நாடுகளின் விகிதத்தை விட வெகு உயர்வானதுமாகும்.

இச்சாதனைக்கு இலங்கையின் கல்விக் கொள்கைகளே முக்கிய காரணம் என்று சொல்லலாம். எனினும், கல்விக் கொள்கைகளில் சில குறைகளிருப்பதை நிபுணர்கள் சிலர் அவதானித்துள்ளனர். முதலாவதாக, நகரப்பகுதிகளிலும் கிராமப் பகுதிகளிலும் கல்வி மட்டங்களிலும் வசதிகளிலும் ஒரு பெருத்த சம்மற்ற முரண்பாடு காணப்பட்டு கிறது. பலவசதிகளையும் தகைமையுள்ள ஆசிரியர்களையும்

கொண்ட நகரப்புறப் பாடசாலைகள் நாடெங்கும் உள்ள மாணவர்களைக் காந்தம் போலக் கவருகின்றது. இரண்டாவதாக மாணவர் பதிவு விகிதங்களும் பெற்றேர்களின் வருமான மட்டங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருப்பதும் ஆராய்ந்து அறியப்பட்டுள்ளது. மகாபொல புலமைப் பரிசுகள் பல்கலைக்கழக மட்டங்களில் ஏழை மாணவர்களுக்கு உதவியுள்ளன: ஆனால் ஆரம்பபாடசாலை மட்டத்திலும் இடைத்தர (செகண்டரி) பாடசாலை மட்டத்திலும் ஏழைமாணவர்களுக்கு உதவ இத்தகைய திட்டம் எதுவுமில்லை. மூன்றாவதாக கல்விமுறை இன்று நாட்டுக்குத் தேவைப்படும் தொழில் தேர்க்கீடு பெற்றவர்களை உற்பத்தி செய்வதாயில்லை. கல்விமுறை ஏட்டுக்கல்வித் திறமைகளை வளர்ப்பதாயிருக்கிறதேயன்றி நாட்டின் அபிவிருத்தித் தேவைகளில் நாட்டஞ்சு செலுத்துவதாயில்லை. ஆதலால், நன்கு திட்டமிட்டுக்கொள்கைகள் சகல முக்கிய அரசியல் கட்சிகளினதும் சம்மத்துடன் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படவேண்டும். அக்கொள்கைகள் ஒரு சிலரின் கலன் புத்திகளுக்கொப்ப மாற்றப்படுவதற்கு அனுமதிக்கக் கூடாது.

(ஆ) சுகாதார சேவைகள்

1940 களிலிருந்து சுகாதார வைத்திய சேவைகளில் பெருமளவு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டுள்ளது. கல்வியைப் போலவே, சுகாதார சேவைகளும் நாட்டிலுள்ள மக்களுக்குச் சகல மட்டங்களிலும் கட்டணமின்றி இலவசமாக வழங்கப்பட்டுவந்துள்ளன. குறிப்பாக, தேச சதந்திரத்துக்குப் பின்பு, முறைப்படி ஒழுங்கு படுத்திய சுகாதார, வைத்திய சேவைகள் முறை பெறு வெற்றி பெற்றுள்ளது.

பிரப்பில் ஆயுள் எதிர்பார்ப்பு

வருடம் -	1920	1946	1953	1962	1967	1971	1979
ஆண் -	32.7	43.9	58.8	61.9	64.8	64.2	66.0
பெண் -	30.7	41.6	57.5	61.4	66.9	67.1	70.2

ஆகாரம்! குமுகன மழிப்பு-புள்ளி விவரத்தினைக்கொடும்

பிரப்பில் ஆயுள் எதிர்பார்ப்பு விகிதமும் கடந்த சில தசாப்தங்களிலே கீழ்க்கண்ட விதத்தில் அதிகரித்துள்ளது.

* குகாதார சேவைகளுக்கு அரசாங்கம் உதவும் பணத் தொகை மிகப்பெரியதாகும். 1984 ம் ஆண்டில் செலவிடப்பட்டதொகை 175 கோடியே 10 இலட்சம் ரூபாவாகும். 1985 ம் ஆண்டில் நாட்டிலே 490 அரசினர் ஆஸ்பத்திரிகளும் (மேஜைட்டு வைத்திய முறை), 338 மத்திய மருந்துச்சாலைகளும் இருந்தன. இவற்றில் மொத்தம் 43,877 படுக்கைகள் இருந்தன. அரசாங்க வைத்திய அதிகாரிகளின் தொகை 3,108 பதிவு செய்யப்பட்ட வைத்திய தொழிலர்களின் தொகை 984.

அரசாங்கம் இலவச சுகாதார சேவைகளை வழங்கியபோதி மூலம் கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள நிலைமை நகரப் பகுதிகளிலுள்ள தைப்போல அவ்வளவு ஆரோக்கியமானதாக இல்லை. கிராமப் பகுதிகளில் வைத்திய ஆளனியினரும் உபவைத்திய கருமகாரர்களும் இல்லாமை, தளவாடங்களின்மை, மருந்துகளும் போக்குவரத்து வசதிகளுமின்மை ஆகியன பெருங் குறைபாடுகளாக இருந்து வருகின்றன. மற்று மொருகாரணி, நோய் நிவாரண சேவைகளுக்கு அளிக்கப்பட்டு முக்கியத்துவத்தை விடக் குறைவான முக்கியத்துவமே நோய்த்தடுப்புச் சேவைகளுக்கு இன்னும் அளிக்கப்பட்டு வருவதாகும்.

(இ) கிராம விடையைப்புத் திட்டம்

விடையைப்பு அபிவிருத்தித் துறையில் இலங்கை பேரத்திர்ஷ்டம் வாய்ந்த நிலையில் இருந்து வந்துள்ளது. ஜக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனை விடற்ற மக்களுக்குரிய ஒரு சர்வதேசபுகலிட ஆண்

டைப் பிரகடனஞ்சு செய்யும் அளவுக்கு இலங்கை இத்துறையில் முன்னோடியான காரியங்களைச் சொல்லத் தூண்டுதல். 1980 தசாப்தத் தில் வீட்டமைப்புத் துறையில் பெருமளவு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டுள்ளதென்பது பிரத்தியட்சம்.

பத்து இலட்சம் வீடுகளை அமைக்கும் திட்டத்தின்பயனாக, கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள எத்தனையோ ஏழைமக்கள் ஒரு நிரந்தர வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரராகும் அதிர்ஷ்டத்தைப் பெற்றுள்ளனர். எனினும், வீடுகளைப் பெற்றுள்ள இந்த ஏழைமக்களில் பெரும்பாலோர் தங்களை நெருங்கிய சூழலில் வேலை வாய்ப்புக்களைக் காண்பது கடினமாயிருப்பதால், அவர்களுடைய பிழைப்புக்கு ஏதாவது வழி செய்வது பற்றி ஆலோசிப்பது முக்கியமாகும். முன்மாதிரிக் கிராமம் அமைக்கும் திட்டம் அதிகநன்மை செய்துள்ளது. ஏனென்றால், மாதிரிக் கிராமமொன்றில் குடியியல் நிலையம், வேலைவாய்ப்புக்களை உண்டாக்கும் செய்திட்டம் முதலியன போன்ற மற்றும் அடிப்படை வசதிகள் உள்ளன.

(4) விவசாய உற்பத்தியை உயர்த்தும் திட்டம்

இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் விவசாயம் ஒரு முதன்மையான இடத்தை வகிக்கின்றது. நாட்டின் பூகோள் அமைப்பு மத்தியமலைப் பிரதேசங்களிலிருந்து ஆரம்பமாகி கடலையுத்துள்ள பிரதேசங்களும் உலர் வலயத்துக்கும் பாயும் ஆறுகளிலிருந்து நீரை வழங்குகின்றது. இந்நீர், நீர்ப்பாசனம் மூலமான விவசாய அபிவிருத்திக்கு மக்கத்தான் சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்துகின்றது. கிராமப்பகுதிகள் நாட்டில் ஏறக்குறைய 70 சதவிகிதம் வரை அமைந்துள்ளன. கிராமப் பகுதிகளில் பெரும்பாலானவை விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதாரத்தையே கொண்டுள்ளன:

விவசாயத்துறை நாட்டில் ஒரு ஜிவாதாரமான பங்காற்றி வருகிறது. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் சதவிகிதமாக விவசாய உற்பத்தி 35 ஆகவும், விவசாயத்தில் அமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர் படையின் சதவிகிதம் 54 ஆகவும் 1978 ம் ஆண்டில் விளங்கின.

தேச சுதந்திரத்துக்கு முன்புகூட அரசாங்கக் கொள்கைகள் உள்நாட்டு விவசாயத்துக்கு ஊக்கமளித்துள்ளன. இக் கொள்கைகளுக்கிணங்க உலர் வலயத்தில் குளங்களும் நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களும் புனருத்தாரணாஞ்செய்யப்பட்டன; காணித் தூதியேற்றத் திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. சுதந்திரத்துக்குப்பின்பு அதிகாரத்துக்கு வந்த சகல அரசாங்கங்களும் விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காகப்பல திட்டங்களை ஆரம்பித்துள்ளன. அத்திட்டங்களை டையே காணிப் பராதீனமும் குடியேற்றமும், நீர்ப்பாசனவசதிகளின் அபிவிருத்தியும் விவசாய விசாலிப்புச் சேவைகளும், விவசாயத்துக்கான கடன் வசதிகளும் காப்புறுதியும், நவீன தொழில்நுட்ப முறைகளின் உபயோகமும், விருத்தி செய்யப்பட்ட இயந்திர சாதனங்களின் உபயோகமும் கால் நடைகளினதும் மீன்பிடத் தொழிலினதும் அபிவிருத்தியும் இடம் பெற்றன. இவையாவும் உற்பத்தியில் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

அரசாங்கத் துறையின் திட்டங்கள், பல அமைச்சகளினதும் திணைக்களங்களினதும் மாவட்ட நிர்வாக முறையினதும் மற்றும் முகவரகங்களினதும் உதவியுடன் நாடெங்கும் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன.

4,26,443 ஹெக்டேர் பரப்புள்ள காணிகள் பெரிய திட்டங்களின் கீழும், 2,31,916 ஹெக்டேர் பரப்புள்ளகாணிகள் சிறிய திட்டங்களின் கீழும் உள்ளன.

1984 ம் ஆண்டில் நெற்சாகுபடிக்காக இவற்றிற்கு நீர்ப்பாசனம் வழங்கப்பட்டது. பல்வேறு குறிப்பான திட்டங்களின் கீழ் அரசாங்கமும் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சகள் வாயிலாக கால் நடைகள், மீன்பிடத் தொழிலின் அபிவிருத்திக்கு உதவியுள்ளது.

இலங்கை இன்று அரிசியில் தன்னிறைவு மட்டத்தையும் மற்றும் துறைகளில் பெருமளவு அபிவிருத்தியையும் சாதித்துள்ளது. எனினும், விவசாய உற்பத்தியில் தேசிய இலக்குகள் அடையப்பட்டிருந்த போதிலும், விவசாயத்தில் சடுபட்டுள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் அதற்கேற்ப அதிகரிக்கவில்லையென்பதைச் சிலர் அவதானித்துள்ளார்கள். நெல், மற்றும் விளைபொருள்களின் உற்பத்தியும் அத்துடன் அவற்றின் விலையும் ஏறியுள்ளன. அதே சமயம் உற்பத்திசெலவும் அதிகரித்துள்ளது. உரங்கள், மற்றும் உள்ளீடுகளின் மீது மான்ய உதவிகள் நிறுத்தப்பட்டதுடன் விவசாயிகளின் நிகர உற்பத்தி மாறுமலே இருந்து வந்துள்ளது. கிராமப் பகுதிகளில் விவசாயப்பிழைப்புக்கு இன்னும் காணியும் மற்றும் வசதிகளுமில்லாமல் மற்றும் பலரும் இருந்து வருகிறார்கள்.

5. கிராமமக்களுக்கான கல்வி முனைற்றம்

அரசினர் பாடசாலைகளில் வழங்கப்படும் முறை சார்ந்த கல்விபற்றி இங்கு ஆராயப்பட மாட்டாது. ஆனால், கிராமமக்களுக்கு முறை சாராக கல்வியூட்ட வும் பயிற்சியினிக்கவும் சில அரசாங்க முகவரகங்கள் ஆரம்பித்துள்ளன பல்வேறு திட்டங்கள் இங்கு ஆராயப்படும். இது சம்பந்தமாகத் தொடங்கப்பட்டுள்ள முக்கிய திட்டங்களில் சில அடுத்த பக்கத்தில் பட்டியலிட்டுத் தரப்படுகின்றன.

மேற்குறித்த பயிற்சித் திட்டங்களுக்குப் புறம்பாக, மற்றும்

திட்டம்

(அ) வளர்ந்தோர்கள்வி

(ஆ) போஷாக்கு குடும்ப திட்டமிடல் சம்பந்தமான பயிற்சி

(இ) விவசாயப் பயிற்சி

(ஈ) சுகாதாரப் பயிற்சி

(உ) கிராம மட்டத்தில் பயிற்சி

(ஊ) கிராமச் சமூகங்களில் இலக்குக்குழுக்களுக்குப் பயிற்சி

(எ) கிராம மட்டத்திலுள்ள தலைவர்களுக்குப் பயிற்சி

பல்வேறு அரசாங்க முகவருகளுக்கும் கூட வெவ்வேறு துறைகளில் கிராம மக்ஞக்குப் பயிற்சித் திட்டங்களை நடத்துகின்றன.

இவ்விஷயமாக மிகுந் தமிழர்கள் எடுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள பாமரமக்கள் அரசாங்க விதியோக முறைகள் உட்படப் பல விஷயங்களை அறியாதவர்களாகவே இருந்து வருகிறார்கள்.

6. நிறுவகக் கட்டடத் திட்டங்கள்

வெவ்வேறு திட்டங்களிலிருந்து பயன்படையும் 'மக்கள்' இத்தகைய நடவடிக்கைகளுக்குத் திட்டமிடுதல், அவற்றை அபுல் செய்தல், அவற்றின் பெறுமானங்களின்தல் ஆகியவற்றில் சுறுசுறுப்பாகச் சம்பந்தப்பட வேண்டுமென்பது கேள்வியின்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆதலால், எந்தக் கிராமாபிலிருத்தி முயற்சியிலும் மக்களை உண்மையாகவும் புறவயமாகவும் பங்குபற்ற செய்தல் அவசியமாகும். மக்களைச் சுறுசுறுப்பாகத் திரட்டுவதற்கான சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்தக்கூடிய செயலாக்கமுள்ள மக்கள் ஸ்தாபனங்களிறுக்க வேண்டும். கிராமப் பகுதிகளில் பல தசாப்தங்களாகப் பல மக்கள் ஸ்தாபனங்கள் இருந்து வந்துள்ளன. அவற்றினையே, கிராமாபிலிருத்திச் சங்கம், மரண நன்கொடைச் சங்கம், கூட்டுறவு நுகர்வோர் - நாணய (கடன் வசதி) சங்கம், சமய சங்கங்கள், பொழுதுபோக்குச் சங்கங்கள், கமக்காரர் நிறுவனங்கள் ஆகியனவும் மற்றும் பல தொண்ட

முகவரகம்
கல்வியமைச்சு

திட்டமிடல் அமைச்சு

விவசாயத் திணைக்களம்
சுகாதார அமைச்சு

இலங்கை நீர்வாச அசிவிருத்திக் கழகம்

கிராமாபிலிருத்திப் பயிற்சி-ஆராய்ச்சிக் கழகம்
கிராமத்தலைவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கும் சர்வதேச கழகம்

தர் ஸ்தாபனங்களும் இருந்தன.

முடிவுகள்/சிபார்சுகள்

கடந்த சில தசாப்தங்களில் கிராமாபிலிருத்திக்காக என்னற்ற அரசாங்கவேலைத்திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்த போதிலும், 'அடிப்படை மனிதத் தேவைகள்' கூட இல்லாமல் கிராமப் பகுதிகளில் எழுத்தறி வற்ற ஏழைமக்கள் இன்னும் பெருந் தொகையாக இருந்து வருகிறார்கள். நகர்ப்புறங்களுக்கும் கிராமப் புறங்களுக்கும் இடையே பிருந்து வரும் இடை வெளியை நிரப்பும் அதேசமயத்தில், கிராமாபிலிருத்திப் பணிகளில் பயனுள்ள முறையில் கிராம மக்களைப் பங்குபற்றச் செய்வதுடன், அவர்களுக்கு அடிப்படைத் தேவைகளையேனும் வழங்குவதற்கு முயற்சிகள் கைக்கொள்ளப்படவேண்டும்.

கிராமமக்கள் நகர்ப்புறங்களுக்குக் குடிபெயர்வதற்கு ஊக்கத்தைக் குறைக்க, கிராமப் பகுதிகளில் கவர்ச்சிகரமான வசதிகளை ஏற்படுத்துவதில் அரசாங்கம் கவனஞ்செலுத்தலாம். கிராமப் பகுதிகளுக்கு (அரசினர்பாடசாலை ஆசிரியர்களுட்பட) தகைமையும் அர்ப்பணவணர்வமுள்ள உத்தியோகத்தர்களை நியமிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அத்துடன், இந்த உத்தியோகத்தர்களும் பாடசாலை ஆசிரியர்களும் கிராமப் பகுதிகளில் தொடர்ந்துபணியாற்றுவதற்கான கவர்ச்சியை ஊட்டுவதற்காக, பல வேறு ஊக்குவிப்புத் திட்டங்களை அழுவுக்குப் போதுமாக்க, கிராமப் பகுதிகளில் தொடர்ந்துபணியாற்றுவதற்கான கவர்ச்சியை ஊட்டுவதற்காக, பல வேறு ஊக்குவிப்புத் திட்டங்களை அழுவுக்குப் போதுமாக்க, கிராமப் பகுதிகளில் தகுந்த கடன் வசதிகளும் சந்தைப்படுத்தும் வசதிகளும் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும்.

ஆதலால், கிராமாபிலிருத்தி முயற்சியை நடவடிக்கை அடிப்படையாக கொண்டு வரலாம். கிராமப் பகுதிகளில் தகுந்த கடன் வசதிகளும் சந்தைப்படுத்தும் வசதிகளும் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும்.

பொருளியல் நோக்கு, பெப்ரவரி 1987

இலங்கையில் கிராமிய நிறுவனங்கள் பற்றிய இரு வரலாற்றுப் பகுப்பாய்வு

இலங்கையில் கிராமிய நிறுவனங்கள் ஆற்றிய பங்கு நின்டகால வரலாற்றினைக் கொண்டது. அரசுகரும் முறையான நிறுவனங்கள் மட்டுமன்றி பிற கிராமிய நிறுவனங்களும் கிராமிய அபிவிருத்தியில் பிரதான பங்கு வகித்துள்ளன. இவற்றினாடாக மக்கள் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டுவதிலும், நாளாந்தநிறுவாகத்திலும் பங்குபற்றியுள்ளனர். இதற்கு உதாரணமாக கிராமச்சங்கங்கள், ‘கன்ன’ (நெற்செய்கைப் போகங்கள்) கூட்டங்கள், ‘தாயக்க’ (கோயில் பரிபாலன) சபைகள் என்பவற்றைக் கூறலாம்.

காலனி ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டபட்ட முதலாவது வகையான கிராமிய நிறுவனம் கிராமச் சபைகளாகும். கிராமச் சபைகள் அவற்றிற்கு முன்பிருந்த ‘கம் சபாக்’ களுக்குப் பின்னமெந்தனவாகும். 1856 ன் நீர்ப்பாசனக் கட்டளைச் சட்டமானது கமக்காரர்களை ஓர் அமைப்புக்குட்படுத்தி, பயிர்ச் செய்கைக் கால அட்டவணை பற்றித் தீர்மானிப்பதற்கும் பயிர்ச் செய்கையை முகாமை செய்வதற்கும் உதவியது.

1924 ம் ஆண்டின் கிராமச் சபைக் கட்டளைச் சட்டமானது, கிராமப் பாதைகள், சந்தைகள், கிணறுகள், சூகாதார வசதிகள் என்பவற்றை அமைப்பதன்மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்கள் கிராம அபிவிருத்தியில் பங்குகொள்ள ஏற்பாடு செய்தது.

1948 ல் கிராம அபிவிருத்தி இயக்கம் பின்வரும் இரு நோக்கங்களுக்காகத் தாபிக்கப்பட்டது:

(1) மக்களது சமூக, பொருளாதார, கலாசார நிலைமைகளை

ஜ. கே. வீரவர்த்தன
(மாவைலி அபிவிருத்தி அமைச்சு செயலாளர்-
தலைவர் ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்குகள் அபிவிருத்திச்சபை)

விருத்தி செய்யும் பொருட்டு அவர்களின் உற்சாகத்தை யும் முயற்சிகளையும் திரட்டிப் பயன்படுத்தல்;

(2) கிராமமக்களிடையே நெருங்கிய தொடர்பை ஏற்படுத்தலும், கிராமத்துறையிலுள்ள அரசாங்கங்களை நிறுவனங்களுடே இயைபு படுத்தலும்.

ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தாபிக்கப்பட்ட கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்கள், கிராமமக்கள் நிறுவன ரீதியாக அமைந்து சொந்தக்கிடிலில் நிற்கத்தக்க சமூகங்களை உருவாக்க எதிர்பார்க்கப்பட்டன. எவ்வாறுமினும், இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் பாதைகள், பாடசாலைகள், விளையாட்டுத் திட்டங்கள் போன்ற வற்றை அமைக்கும் அரசாங்க ஆதரவு பெற்ற திட்டங்களுக்கு அதிக அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டது. இவ்வியக்கம் சிறந்த தலைமையைப் பெற்றவிடங்களில் மட்டும் வெற்றி பெற்றமையால் அதிக அளவில் விரிவடைய வில்லை.

கூட்டுறவு இயக்கம் 1911 அளவில் தொடங்கப்பட்ட மற்றோர் இயக்கமாகும். இதுவும் கிராம அபிவிருத்தியில் முக்கிய பங்களிப்பினைச் செய்தது. தொடக்ககால கூட்டுறவு விவசாய, உற்பத்திச் சங்கங்களும் கடன் சங்கங்களும் முக்கிய பங்கினை வகித்தன. ஆனால் இரண்டாம் உலக யுத்த காலத்தில் உணவு விநியோகத்திற்காகக் கூட்டுறவு நுகர்வோர் சங்கங்கள் தாபிக்கப்பட்டபோது இச்சங்கங்கள் மறைந்தன.

1958 ல் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மேற்கூறிய பற்பல சங்கங்களுக்குப் பதிலாகத் தாபிக்கப்பட்டன. அவை அபிவிருத்தியை நோக்கமாகக் கொண்ட வலுமிக்க கிராமிய நிறுவனங்களாக விளங்கின. எனினும், அவை இப்பொழுது பொதுமக்கள் பங்கு கொள்ளாத வெறும் வியாபார நிறுவனங்களாகச் சுருங்கியுள்ளன.

உனவு விவசாய அமைச்சினால் தொடங்கப்பட்ட உற்பத்தியை நோக்கமாகக் கொண்ட திட்டம் பிறிதொரு கிராமிய அடிப்படையிலான நிறுவனத்திற்கு வழிகோலியது. அவை 1958 நெற்காணிச் சட்டத்தின் கீழ் ஏற்படுத்தப்பட்ட பயிர்ச் செய்கைக் குழுக்களாகும்; இக்குழுக்கள் பெயர் பெற்ற ‘வெல்விதான்’ முறைக்கு மாற்றிடாக அமைந்தன. இவை தம் பிரதேசங்களில் நெற்பயிர்ச் செய்கையை முகாமை செய்வதற்கென கமக்காரர்களாலேயே தெரிவு செய்யப்படும் குழுக்களாக அமைந்தன. ஏறத்தாழ 5000 குழுக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, காணிவாடகையாளர்களைப் பாதுகாத்தல், விவசாயத்தொழிலாளர், காணி, நீரமுகாமை, உள்ளூடுகள் வழங்கல் ஆகியன தொடர்பாக விரிவான நியதிச்சட்ட அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டன. கிராமிய அபிவிருத்தி மாற்ற நிறுவனங்கள் என்ற வகையில் இக்குழுக்களின் அதிகாரங்களிற் சில, இதற்கு முன்னர் கிராமச் சங்கங்களுக்கும் கிராம அபிவிருத்திச் சபைகளுக்கும் அளிக்கப்பட்டிருந்த பொறுப்புகளிற் சிலவற்றின்மேல் கவிந்தி ருந்தன. உணவுற்பத்தி துரிதமாகப் பெருக்கப்படவேண்டிய

நிலை இருந்தமையால் பயிர்ச் செய்கைக் குழுக்களின் பங்கு முக்கியமானதாயிற்று. உணவற் பத்திப் பெருக்கத்திற்குக் கமக்காரர்களின் ஒத்துழைப்பைத் திரட்டும் பொறுப்புடன் இக்குழுக்கள் கிராம மட்டத்தில் விவசாயத் திட்டமிடலிலும் ஈடுபட்டன. 1964 ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட விவசாய அமைச்சின் வருடாந்த விவசாய அமுலாக்கத் திட்டம் ஒரு தேசிய திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்கு இக்குழுக்களைப் பயன்படுத்தியது. இந்நடவடிக்கை 1970 வரை மிக்க உற்சாகத்துடன் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

1972 ம் ஆண்டில் பயிர்ச் செய்கைக் குழுக்கள் கலைக்கப்பட்டு விவசாய விளாவாக்கக் குழுக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. புதிய பயிர்ச் செய்கைக் குழுக்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. விளாவாக்கத்திற்கு அதிக அழுத்தம் தரப்பட்டதோடு காணிப் பயன்பாடு, கால்நடை வளர்ப்பு என்ப வற்றுக்கும் முக்கியத்துவமளிக்கப்பட்டது. இந்நிலையில் விவசாயப் பிரச்சினைகளைக் கவனிப்பதற்கும் விவசாயத் திட்டமிடலுக்கும் கூடிய அதிகாரங்களைக் கொண்ட கமக்காரர் அமைப்பொன்று பிரிவு அடிப்படையில் ஏற்பட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இவ்வாரூக ஏற்படுத்தப்பட்ட விவசாய விளாவாக்கக் குழுக்களில் ஒரு பெருங் குறை காணப்பட்டது. அதாவது கமக்காரர் பிரதி நிதிகள் தெரிவிசெய்யப்படுவதற்குமாறாக பொறுப்பு அமைச்சரினால் நியமிக்கப்பட்டனர். இக்குறைபாட்டினால் மக்கள் அமைப்பு என்ற வகையில் இக்குழுக்கள் தோல்வியடைந்தன. எனினும், விளாவாக்கத்திற்கான மிக்குறைந்த தரங்களை நிர்ணயித்தல், வாடகைப்பாதுகாப்பு, விவசாயக் காணிப் பதிவேடுகளைப் பதிதல், தலைவேலைகளை அபிவிருத்தி செய்தல் போன்ற பாரிய அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டன.

இக்குழுக்களுடன் இணைந்த விவசாயச் சேவை நிலையங்கள் பற்றிய கருத்து எமது கிராமிய

நிறுவனங்களின் வரலாற்றில் முக்கியமானதொரு நடவடிக்கை எனக் கொள்ளப்பட வேண்டும். நாடுமுழுவதும் இத்தகைய 500 நிலையங்கள் தாபிக்கப்பட்டிருந்தன. முதல் தடவையாகக் கமக்காரர்களுக்கு உள்ளீடுகள் உறுதி செய்யப்பட்டதுடன் அந்நிலையங்களில் விவசாயத்துறையில் ஈடுபட்ட அரசாங்க உத்தியோகத் தர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது.

இக்கால கட்டத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பிரிவு அபிவிருத்திச் சபைகள், கிராமப்புறங்களின் வளங்கள், திறமைகள், அறிவு என்பவற்றை கிராமியப் பொருளாதார அபிவிருத்திக்குப் பயன்படுத்துவதற்கான மற்றொரு நிறுவனமாகும். இந்நிறுவனங்களிற் சில பொதுமக்கள் பங்குபற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தபோதும் அவை குறிப்பிடத் தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவோ நோக்கங்களை அடையவோ இயலவில்லை.

1977 ல் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்களோடு, மேற்கூறிய நிறுவனங்கள் தலைக்கப்பட்டு, கிராமிய அபிவிருத்திக்கென புது நிறுவனங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. பிரிவு மட்டத்தில் கிராமப் பயிர்ச் செய்கைக் குழுக்களுக்குப் பதில் 5,000 பயிர்ச் செய்கை உத்தியோகத்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். 1979 ன் 58 ம் இல் கமநலச் சேவை சட்டத்தின் கீழ் கமநலச் சேவைக் குழுக்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. பின்னைய குழுக்களில் பெருந்தொகையான அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள் பதவிவழிப் பிரதிநிதிகளாக அங்கும் வகித்தனர். அவர்களின் நோக்கம் கமக்காரர்களுக்கு சேவை அளிப்பதாகும். இக்குழுக்கள் உரம், விவசாய - இரசாயனப் பொருட்கள், விவசாயக் கருவிகள் என்பனவற்றின் விநியோகத்திற்குரிய மையங்களாக அமைந்தன.

உணவு விவசாய தாபனத் தின் ஒரு திட்டமாக குருநாகல்

மாவட்டத்தில் சிறு கமக்காரர் அமைப்புகள் தாபிக்கப்பட்டு மற்றொரு பரிசோதனை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவை மத்திய நிலையத்திலிருந்து அதிக உதவியின்றி கமக்காரர் களின் நாளாந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குரிய சிறு குழுக்களாகும். நாடெங்கும் இக்குழுக்களைத் தாபிப்பதற்கு முயற்சி செய்யப்பட்டுவருகிறது. கல்லோயா நீர் முகாமைப் பரீட்சை ஒரு புதுக்கருத்தைத் தோற்றுவித்தது. அதாவது, நீர் முகாமை ‘யாய்’ மட்டத்தில் கமக்காரர்களால் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்பதாகும். இந்த ‘யாய்’ தலைவர்கள் கமக்காரர் பிரதிநிதிகள் குழுக்களாக அமைக்கப்பட்டு தமிழ்மூடைய பாசன நீரைத் தாமே முகாமை செய்யும் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டது. இக்கோட்பாடு, பாரிய நீர்ப்பாசன முறையைகள், திட்டங்களின் ஒன்றிணந்த முகாமை மூலம் மேலும் விருத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது.

கமக்காரர் அமைப்புகளைக் கொண்ட இத்திட்டத்திற்கால மூவருக்கு முகாமை அமைப்பொன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது:-

(அ) சூடியேற்ற வாசிகளிடையேயிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட கள வாய்க்கால குழுக்கள்;

(ஆ) பங்கீட்டு வாய்க்கால் மட்டத்தில் உபகுழுக்களும் வயல் வாய்க்கால குழுக்களும்;

(இ) திட்ட முகாமையர்களின் கீழ் செயலாற்றும் திட்டக்குழுக்கள்.

இக்குழுக்கள் தாபிக்கப்பட்டு, கமக்காரர் பங்குபற்றி ஒலோடு செயல் நோக்குடைய குழுக்களாகச் செயலாற்றுகின்றன.

கிராம அபிவிருத்திக்காக 1978 அளவில் மற்றொரு கிராம (16ம் பக்கம் பார்க்க)

பொருளியல் நோக்கு, பெபரவரி 1987

கிராமோதய சபை

அறிமுகம்

மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபையினதும், அதன் நிறைவேற்றுக் குழுக்களினதும் அதிகாரங்கள், கடமைகள், பணிகள் ஆகிய வற்றைச் செயற்படுத்தி நடைமுறைப்படுத்துவதில் மக்களினது பயன்படத்தக்க பங்களிப்பினை உறுதிப்படுத்தக்கூடிய ஒரு தெளிவான குறித்கோளுக்காக 1981 ல் இலங்கை அரசாங்கத்தினால் இக் கிராமோதய பிரதேசச் சபைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன.

முக்கியமாக, இக் கிராமோதய சபையானது, ஒரு சமேச்சஸ்யான நிர்வாக அதிகாரங்களைக் கொண்ட உள்ளூர் அதிகார சபையைப் போல்லாது. ஒரு ஆலோசனைச் சபையாகவே அமைக்கப்பட்டது, உள்ளூர் மட்டத்தில் உத்தியோகபூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டபல தொண்டர் ஸ்தாபனங்களின் பிரதிநிதிகள் இக் கிராமோதய சபைக் கூட்டங்களுக்கு சமூகம் கொடுக்கின்றன. ஒரு கிராமோதய சபையின் முக்கிய கடமைகள் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளதென. இதன்கைநாலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

(அ) ஒரு கிராம சேவையாளரின் பிரிவிலுள்ள உண்மையான அவசியதேவைகளை இனங்களுடு, பிரதேச மட்டத்தில் பிரதேசச் சபையினார்டாக, அம்மாவட்டத்திற்குரிய அபிவிருத்தித்திட்டத்தை தயாரித்து, மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைக்கு பிபார்சு செய்தல்.

(ஆ) அவசிய மேற்படுமீட்டத்து, திட்டங்களின் செயற்போக்குகளைக் கண்காணித்தல். அதாவது அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் அமுல் நடத்தவில் பங்குபற்றுதல்.

(இ) மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபையினது கடமைகள், பணி

கள் தொடர்பாக, சபைக்கு ஆலோசனையும், உதவியும் வழங்குதல், தொண்டர் ஸ்தாபனங்கள் தங்கள்திட்டப் பிரேரணைகளை கிராமோதய சபைக்கு சமர்ப்பித்து பின்னர் பிரதேச சபையினார்டாக மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைக்கு சமர்ப்பிப்பதன் மூலம், இத் திட்டங்களை அமல் படுத்துவதற்காக அரசாங்கத்திடமிருந்து தொழில் நுட்ப, நிதிவசதி களைப் பெறுவதற்குச் சங்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுகிறது.

அரசாங்கத்திற்கும், மக்களுக்கு மின்டையே ஒரு தொடர்ச்சியான பிணைப்பினை உருவாக்கும் கருவியாக கிராமோதய சபை, பிரதேச சபை என்பன கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்புதிய முறையையின் முதலிரண்டு வருட செயற்பாட்டின்போது, கிராமோதய சபை, பிரதேசச் சபை என்பவற்றின் செயற்பாட்டுத்திறன், அவை எதிர்நோக்கிய முக்கிய பிரச்சனைகள் என்பவை பற்றி ஆராய்வதற்காக பல ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. (சில்வா. ஈ. ஏ., 1983., டசல் டோப், அபேதீர, 1982). இவர்களின் ஆய்வு முடிவுகள் வியப்பினைத் தருவதாக இருக்கிறது. ஒரு சில கிராமோதய சபைகளும், பிரதேசச் சபைகளும் நன்றாகச் செயற்பட்ட போதிலும், பொதுவாக கிராமோதய சபைகளினதும், பிரதேசச் சபைகளினதும் செயற்பாடுகள், அவற்றின் முதல் கூட்டங்களுக்குப் பின்பு, மிகவும் பயன்பாடற்ற ஒரு தாழ் மட்டத்திற்கு வீழ்ச்சிய டைந்துள்ளதாக காணப்படுகிறது.

தடைகள்

ஒரு புறத்தில், கிராமோதய சபையின் ஆரம்பக்கூட்டங்களில் வரையற்ற திட்டப் பிரேரணைகள் கொண்டுவரப்பட்ட சமயத்தில், மறுபுறத்தில் மிகவும் சில வறையறுக்கப்பட்ட திட்டப் பிரேரணை

களே மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைக்கு அனுப்பப்பட்டது. திட்டப் பிரேரணைகள் கீழ் மட்டத் திவிருந்து மேல்மட்ட நிர்வாகப் பகுதிக்கு அனுப்பப்படும் முறையையானது, அது எவ்வாறு இயங்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டதோ அதுபோல் இயங்கவில்லை எனக் கூடிய விரைவில் தெரிய வந்தது.

இக் கிராமோதய சபைக்கும், பிரதேசச் சபைக்கும் நியமனம் செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்கள், திட்டப் பிரேரணைகளை முன்னுரிமைரீதியில்வகைப்படுத்தவோ, மதிப்பீடு செய்யவோ இயலாதவர்களாகவும், இம் முறைமைக்கு போதியளவு தயார் படுத்தப்படாதவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். கிராமோதய சபையிலுள்ள அநேகமான அங்கத்தவர்கள், இத் திட்டப் பிரேரணைகள் எவ்வாறு, எப்போது, யாரால் கையாளப்பட்டு, பிரதேசச் சபைக்கோ அல்லது மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைக்கோ அல்லது மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைக்கோ அனுப்பப்படுகின்ற தென்பதை தெளிவாக அறியாதவர்களாக இருந்தனர். இதன் விளைவாக சரக்குப் பட்டியல் போன்று அநேக பிரேரணைகள் கொண்டுவரப்பட்டமையால், இவைபற்றி எதுவித தீர்மானமோ அல்லது அமுல்படுத்தவோ நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. பிரதேசச் சபைக்கும், கிராமோதய சபைக்கும் செயலாளர்களாக முறையே கூடமையாற்றும் விசேட சேவை உத்தியோகத்தர், சமூக அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் ஆகியோரைத் தவிர்ந்த ஏணை நியமன உறுப்பினர்கள், மாதாந்த கூட்டங்களில் ‘பங்கு கொள்வதை தவிர்த்துக் கொண்டனர். தங்களின் உதவிகளும், ஒத்தாசைகளும் ஒருவருக்கும் பயன்படுவதாகத் தெரியவில்லை என்பதை உணர்ந்தார்கள். இதனை விடத் தமது பகுதியிலுள்ள கிராமோதய சபைகளின்ஒருசிலவற்றுக்கு சமூகம் கொடுப்பதற்கு இவர்களுக்கு கடமை லீவு வழங்கப்படவில்லை, நியமன அங்கத்தவர்கள்

ஞக்கு வர்க்களிக்கும் உரிமை வழங்கப்படவில்லை. ஆனால் தங்களின் திட்டப் பிரேரணைகளைச் சமர்ப்பிப்பதற்கு அநுமதிக்கப் பட்டனர். எப்படியாயினும், இவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பிரேரணைகளின் எண்ணிக்கை மிகவும் சொற்பமாகும்.

தெரிவு செய்யப்பட்ட அங்கத்துவர்கள், பல்வேறு தொண்டர் ஸ்தாபனங்களின் தலைவர்கள் ஆகியோர் கூட கிராமோதய சபைக் கூட்டங்களுக்கு சமூகம் கொடுப்பதை தவிர்த்துக் கொண்டனர். முதல் ஆரம்பக் கூட்டத்திற்குப் பின்பு, தாங்கள் கருத்திற் கொண்ட அநேக கிட்டப் பிரேரணைகளை இவர்கள் சமர்ப்பித்தனர். இத் திட்டப் பிரேரணைகளுக்கு வேண்டிய அங்கிகாரம், அவற்றுக்கான நிதியுதவி, தொழில் நுட்ப உதவி என்பவற்றைப் பெறும் வழி இவர்களுக்கு தெளிவாக இல்லாததன் காரணமாக அதிகாரமட்டத்தில் இத் திட்டங்கள் தாமதமடைந்தன. அநேகமாக, எந்தவொரு திட்டப்பிரேரணையும் ஒரு வருடத்தொகைக்கு அமுல் நடாத்தப்படாமையால், இவர்கள் கிராமோதய சபையில் கொண்டிருந்த ஆர்வத்தை இழந்தனர். சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அநேக பிரேரணைகளில் விதிகள், பாவங்கள் என்பவற்றின் அபிவிருத்தி, அரசினால் வழங்கப்பட்ட சமூக சேவைகளின் அபிவிருத்தி என்பவற்றேருடுதொடர்புடையதான் பிரேரணைகளே அநேகமானவையாகும். மிகவும் சொற்பமான பிரேரணைகளே பொருளாதார அபிவிருத்தியைத் தூண்டக்கூடிய, அதிகவேலை வாய்ப்புகளை வழங்கக்கூடிய, வறிய கிராம மக்களின் வருமானத்தினை அதிகரிக்கக்கூடிய உற்பத்தி நடவடிக்கைகளைக் கொண்டவையாக இருந்தன. இற்றைவரை இதன்தோற்றுப்பாடுபற்றி ஒரு முழுதான, தெளிவான விளக்கம் கிடைக்கக்கூடியதாகவில்லை.

இங்கு காணப்பட்ட இன்னேரும்கிய பிரச்சினையாதெனில்,

தொண்டர் ஸ்தாபனங்களினாடாக இப்புதிய முறையிலான பங்களிப்பின்போது அடைந்த பிரதிநிதிப்படுத்தலின் தரம் என்பதாகும்.

கடந்த காலங்களில், உள்ளராட்சியில் மக்களின் பிரதிநிதித்துவமானது, அரசியற்கட்சிகளிடையே தேர்தல் முறையும் கிராம சபைகளுக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டு அங்கம் வகித்தனர். சமூக அபிவிருத்தியில் இக் கிராம சபைகள் முக்கிய பங்கினை ஆற்றின. எனினும் 1970 க்களில், கிராம சபைகளிடமிருந்து ஒரு சில சட்ட, நிர்வாக அதிகாரங்கள் மாவட்ட அரசியல் அதிகாரிக்கும், அதனைத் தொடர்ந்து மாவட்ட அமைச்சருக்கும் வழங்கப்பட்டது. இறுதியில் கிராம சபைகள் முற்றுக் கீர்க்கப்பட்டு, மாவட்ட மட்டத்தில் பொது நிர்வாக அதிகாரங்கள் குலிக்கப்பட்டன. கடந்த காலங்களில், கிராமச் சபைகள் தேசிய கட்சியின் அரசியல் அரங்கமாக உருவாகியதன் விளைவாக இத்தகைய போக்கிற்கு தீர்மானம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அரசியற்குரோதங்கள் சபைகளின் நிர்வாகத்திற்மையைக்குறைத்ததுடன், உள்ளூர் அரசியல் ஆதரவாளர் கூட்டு தேசிய அரசியலில் பிரவேசிக்கக்கூடிய ஒரு படிகல்லாகவும் அவை இருந்தன. கிராம சபைகள், நீக்கப்பட்டபின்பு, கிராம மக்களை அரசாங்க முகவர் ஸ்தாபனங்களுடன் தொடர்பு படுத்த (அரசாங்கம், கிராம மக்களுடன் தொடர்புகொள்ள) புதிய வழி முறைகளை உருவாக்க வேண்டியிருந்தது. இந்த வகையிலேயே, கிராம மட்டத்திலுள்ள சமூகத்தின் பரந்த பிரிவுகளுக்கும், மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபை போன்ற ஒரு எல்லைக்கும் உட்பட்ட அரசாங்க அதிகாரத்தின் ஆக்குறைந்த மட்டத்திற்குமிடையே ஒரு தொடர்பினை ஏற்படுத்தும் முகமாகவே இக் கிராமோதய சபைகளும், பிரதேசச் சபைகளும் உருவாக்கப்பட்டன.

இந்தத் தடவை அரசியலை அப்பால் வைத்துக் கொள்வதற்குத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. கிராமிய மட்டத்தில் ஒள்ளுள்ள தொண்டர் ஸ்தாபனங்களின் தலைவர்களை கிராமோதய சபைகளின் அங்கத்துவர்கள் மாவட்ட முலம் இங்கு பிரதிநிதித்துவம் உருவாக்கப்பட்டது. அரசியற் கட்சிகளும் தொழிற் சங்கங்களும் (அதிகாரியில் அரசியல் பின்னணியைக் கொண்டுள்ளன) இக் கிராமோதய சபையில் பங்குகொள்ள அனுமதிக்கப்படவில்லை.

எனினும், அபிவிருத்தியினை நோக்காகக் கொண்ட சபைகளை அரசியற் சிக்கல்விருந்து பாதுகாப்பதற்கான முயற்சி ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட அளவிலேயே சாத்தியமாக இருந்தது. அரசியல் செல்வாக்கு எல்லைக்கப்பால் செல்லவில்லை. முன்னர் கிராமச் சபைகளுள்ளேயே, அரசியல் எதிரிகளிடையே போராட்டம் இருந்தது. ஆனால் தற்போது, கிராமோதய சபைகளில் அங்கம் வகிக்கும் தொண்டர் ஸ்தாபனங்களின் தலைவர்கள் ஆனால் அரசியற் கட்சியின் அங்கத்தவர்களாக வோ அல்லது அதன் அபிமானிகளாகவோ இருப்பதால், தற்போதைய கிராமோதய சபைகளில் இப்பிரச்சினை மிகவுங்குறைவாக வேடு என்று தூது. இங்கு “போராட்டம்” எனப்படுவது, குறித்த தொண்டர் ஸ்தாபனத்தின் தலைவரை தெரிவு செய்யும் தருணத்திலே நடைபெற்று விட்டது. மார்கா நிறுவனத்தினதும், நெதர்லாந்து வகனின் ஜன் பல்கலைக்கழகத்தினதும் பல்வேறு ஆய்வுகள் தெரிவிப்பது என்னவெனில், ஐக்கிய தேசியக்கட்சியின் அபிமானிகள், கிராமத்து உள்ளூர்த் தலைவர்கள், பலசாலிகள் ஆகியோரே, தற்போது எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் உள்ளூர்த் தலைவர்களை விட, உள்ளூர் வாசிகளின் ஆதரவினைப் பெற்று, தலைவராக தெரிவு செய்யப்படக்கூடிய வாய்ப்புகள்.

உள்ளதென தெரிவிக்கிறது. எனவே தேசிய மட்டத்திலுள்ள அரசியல் நிலைமைகள் கிராமிய மட்டத்தில் இன்னமும் முக்கிய மாண தாக்கத்தினைக் கொண்டிருக்கிறது.

கிராமோதய சபையில் மக்களின் பிரதிநிதித்துவம் வேறு சில காரணங்களினாலும் பாதிப்படைந்துள்ளது. முதலாவதாக, எல்லா மக்களும் தொண்டர் ஸ்தாபனங்களுடன் தொடர்பு வைத்திருக்கவில்லையா தலால் மக்களின் பிரதிநிதித்துவம் சிறந்த முறையில் பிரதிநிதித்துவப் படவில்லை. வேறு சில சந்தர்ப்பங்களில் மக்கள் ஒரே சமயத்தில் பல்வேறு ஸ்தாபனங்களில் அங்கம் வகிப்பவர்களாக இருக்கின்றனர். இரண்டாவதாக, ஒரு சில தொண்டர் ஸ்தாபனங்கள் கிராமோதய சபையில் அங்கம் கிக்காத அதேசமயம், ஒரு சில உள்ளூர்த் தலைவர்கள், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தொண்டர் ஸ்தாபனங்களின் தலைவராக அல்லது முற்றிலும் செயலிழந்துள்ள ஒரு தொண்டர் ஸ்தாபனத்தை “பிரதிநிதித்துவப் படுத்துவராக” கிராமோதய சபைக் கூட்டங்களுக்கு சமூகம் கொடுக்கின்றனர். இதனால் கிராமோதய சபையில் வைத்துள்ள பரந்த ஆர்வமும், அதற்கான ஆதரவும் பாரியளவில் பாதிக்கப்படுகிறது. கிராமங்களிலுள்ள அநேக மக்கள் கிராமோதய சபை என ஒன்றுள்ள தென்பதை அறியாதவர்களாகவும், அது அவர்களுக்கு என்னத்தைச் செய்யவுள்ளதென்பதை அறியாதவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

சாத்தியக்காருகள்

மேற்கூறியவாறு பிரச்சினைகளும், தடைகளும் இருந்தபோதிலும், உள்ளூர் அபிவிருத்திச் செயன்முறையில் மக்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் பங்களிப்பினைத் தூண்டிவிடக்கூடிய சாத்தியக்காருகளை கிராமோதய சபைகளும், பிரதேசச் சபைகளும்,

கொள்கையளவில் கொண்டுள்ளன என்பது எமது அபிப்பிராயமர்கும். எனினும் இந்த முறை மையில் அடிப்படை மாற்றங்களும், சேர்க்கைகளும் செய்யப்படவேண்டும். பலதரப்பட்ட

தொண்டர் ஸ்தாபனங்களினாடாக உள்ளூர் மட்டத்தில் அரசியற் சார்பற்ற பிரதிநிதித்துவத்தை மக்களுக்கு வழங்குவதற்காக கொண்டுவரப்பட்ட இக்கிராமோதய சபை, பிரதேச சபை முறைமைகளின் பின்னணியிலுள்ள பொதுவான கருத்தினை ஏற்றுக் கொள்வதாக இவ்வறிக்கை அமைகிறது. இலங்கையின் உண்மையான அரசியல் நிலைமைகளைக் கொண்டு அவதானிக்கையில், உள்ளூர் அரசியல் தலைவர்களை நேரடியான தேர்தல் மூலம் தெரிவுசெய்யும் அடிப்படையைக் கொண்ட கிராமச் சபைகளை மீண்டும் கொண்டுவர எடுக்கும் முயற்சியிலும் பார்க்க, அரசாங்கத்திற்கும், கிராம மக்களுக்கு மிடையே அரசியற் சார்பற்ற தொடர்புமுறையை ஏற்படுத்த எடுக்கும் முயற்சி அதிக பலனைக் கொடுக்கும். அரசியற் கட்சிகளிடையே போட்டி மனப்பான்மையில் தங்கியிராத பிரதிநிதித்துவம் பொது மக்களுக்கான அரசினது பிரதியுத்தரத்தினை நல்ல நிலையில் பேணும் என்று ‘உள்ளூர் அபிவிருத்திக்காப் பன்முகப் படுத்தல்’ என்ற விடயத்தினை ஆராய்ந்த ஐக்கிய நாடுகள் ஆய்வுக்கும் வலியுறுத்தியுள்ளது. இதற்கிடையே, உள்ளூர் அரசியலும், தேசியர்தியிலான அரசியலும் மறைமுகமாக தொண்டர் ஸ்தாபனங்கள், கிராமோதய சபைகள், பிரதேசச் சபைகள், பல்வேறு அரசாங்கத் திணைக்களங்கள், வேறு நிறுவனங்கள் ஆகியனவற்றைப் பாதிக்கின்றது என்ற உண்மையை உணரவேண்டியதும் அவசியமாகும்.

இந்த அடிப்படையிலான சமூகச் செயன்முறைகளின் செயற்பாடுகளைப்பற்றி விரிவான ஆய்வு தற்போதுதான் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளதால், பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கான ஒரு சிற

ந்த வழியினைத் திட்டமிடுவது லும், வரைவதிலும் உள்ளூர் அபிவிருத்திக்கான கொள்கை உருவாக்கத்தில் மக்களின் சம்பூரண பங்களிப்பைப் பெறுவதிலும் இந்த அரசியல் ஆதரவு முறை, தரகுமறை, அரசியல் அநுதாப முறை ஆகியவற்றினை ஒருங்கிணைப்பது உண்மையிலேயே கடினமான தாகும். குடிசனத் தொடையில் ஆகக்குறைந்த அதிகாரத் தினைக் கொண்டிருக்கும் பிரிவினரிடமிருந்து கூட ஆகக்கூடிய பங்களிப்பினை உறுதிப்படுத்தக் கூடிய வகையில், இருவழித் தொடர்பு முறையின் அதிஉச்சப்பயன்பாட்டினை பெறும் வண்ணம் எம்மால் ஆரம்ப, தற்காலிகமான பிரேரணைகளை மாத்திரமே சமர்ப்பிக்க முடியும்.

அவ்வாறெறனின், கிராமோதய சபையினாலும், பிரதேசச் சபையினாலும் வழங்கப்படும் சம்பூரண பங்களிப்பிற்கான சாத்தியக்கூருகள் என்ன?

எந்த ஒரு பிரஜையும் குறித்தவொரு நோக்கத்திற்காக ஒரு தொண்டர் ஸ்தாபனத்தினை ஆரம்பிக்கவோ அல்லது அதிற் சேரவோ, பின்னர் கிராமோதய சபையில் அங்கத்துவத்துக்காக விண்ணப்பிக்கவோ அநேக சாத்தியங்கள் உள்ளன என்பதை கீழ்வரும் பகுதியிலிருந்து காணக்கூடியதாகவுள்ளது. உள்ளூர்த் தேவைகளையும், விருப்புக்களையும் அரசாங்கத்திற்குச் சமர்ப்பித்து, பாரிய, சிக்கல் கொண்ட திட்டங்களுக்கு அரசிடமிருந்து தொழில் நுட்ப, நிதி உதவித்தொப் பெற்று, உள்ளூர் வாசிகளைக் கொண்டு மாத்திரம் அமுல் நடாத்தக் கூடிய வண்ணம் கிராமோதய சபையினாடாக இதற்குச் சாத்தியமுண்டு. ஒரு வேளை வருங்காலத்தில் கிராமோதய சபைகளும், பிரதேச சபைகளும் மாவட்ட மட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற திட்டங்களிலும் நடவடிக்கைகளிலும் ஒரு உந்துதலை ஏற்படுத்தும் கருவியாகவும் அமையலாம்.

மேற்கூறியதிலிருந்து, அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கு வேண்டிய நிதிவளம், பொருள்வளம், தொழில்நுட்ப வளம் என்பவற்றை அரசாங்கம் ஒதுக்குவதற்கு கிராமோதயசபைகளும், பிரதேசச் சபைகளும் ஒரு ஊடகமாக அமைகின்றன. உள்ளூர்மட்டத்தில் உணர்ப்பட்டதேவைகள், வெவ்வேறு பிரதேசங்களிலுள்ள பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய பல்வேறு சாத்தியக்கூறுகள் என்பவற்றின் தகவல்கள் ஆகியன கிராமோதயசபை - பிரதேசச் சபை என்ற தொடர்பு முறை மூலம் பெறப்படலாம். இந்தத் தகவல்களை அம்மாவட்டத்தின் வருடாந்த அபிவிருத்தித் திட்டத்தை தயாரிக்கும் போதும், அரசினது தொழில்நுட்பச் சேவைகளைத் திட்டமிடும் போதும் உபயோகப்படுத்தலாம்.

கிராமோதயசபையின் அமைப்பானது, கிராமமக்களினதும், அரசுதொழில் நுட்ப நிறுவனங்களினதும் அறிவாற்றலையும், அதன் வளங்களையும் சிறந்த முறையில் கூட்டாக பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியவகையில் கிராமவாசிகளுக்கும், அரசாங்கதொழில் நுட்பஉத்தியோகத்தர்களுக்குமிடையே தொடர்பினை ஏற்படுத்தும் ஒரு அமைப்பாக உள்ளது. இவ்வாறு அரசாங்கவளங்களை உள்ளூர் ஆதரவுடன் இணைக்கும்போது, உள்ளூர் மட்டத்தில் இத்தகைய வளங்கள் (அறிவு, உழைப்புச் சத்தி, பொருட்கள் போன்றவை) உபயோகிக்கப்படாமல் இருப்பதிலும் பார்க்க, அரசாங்கத்தின் அபிவிருத்திமுறைகளினால் ஏற்படும் பலாபலன்கள் அநேகமானதாகவுள்ளது.

எனினும் இத்தகைய சூழ்நிலையை அடைவதற்கு, கிராமோதயசபையின் இயக்கத்தினை அபிவிருத்தி செய்யக்கூடியவாறு பல மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டாக வேண்டும்.

(வ) காபு கொன்ஸல்டன்ட்ஸ் என்ற வெளிநாட்டு ஆலோசனை சேவை நிறுவனம் தயாரித்து “திட்டமிட்ட அபிவிருத்தியில் பொதுஜன பங்கெடுப்பு” (ஏப்ரல், 1984) என்ற இறுதி அறிக்கையிலிருந்து இச்கட்டுரை பெறப்பட்டது.)

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

(12) பக்கத் தொடர்ச்சி)

மட்ட அமைப்பான கிராமோதயச் சபைகள் உருவாக்கப்பட்டன. அங்கீகரிக்கப்பட்ட கிராமமட்டச் சபைகளதும் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட இச்சபைகளுக்கு கிராமமட்ட அபிவிருத்தியில் பங்கு கொள்வதற்குப் போதிய அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவை பிரிவு மட்டத்தில் பிரதேசசபைகளுடனும் மாவட்டமட்டத்தில் மாவட்ட அபிவிருத்திக்குழுவுடனும் தொடர்பு கொள்கின்றன.

எனவே சென்ற சில தசாப்தங்களில் கிராமிய அபிவிருத்திக்குப் பல்வேறு கிராமிய நிறுவனங்களைப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதைக் காணலாம். பல கிராமிய நிறுவனங்கள் இருப்பதற்கும் அவற்றின் வெற்றி, தோல்விக்கும் பின்வருவனவற்றைக் காரணமாகக் கூறலாம்:

(அ) பல்வேறு கிராமிய அபிவிருத்தி நிறுவனங்களையே ஒருங்கிணைப்பு இல்லாமை இந்நிறுவனங்களை ஒரு குழப்பநிலையில் விட்டுள்ளன. பல்லாண்டுகளாக உணவு, விவசாய, நீர்ப்பாசன, காணி, வனபரிபாலன அமைச்சக்கள் முற்றுக வெவ்வேறு நிறுவனங்களாகப் பிரிந்து செயல்படுவதனால் ஒரு தனித்திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவது சாத்தியமாகவில்லை; அன்மைக்காலம்வரை கிராம அபிவிருத்திக்கெனத் திட்டவட்டமான கொள்கை இருக்கவில்லை;

(ஆ) பிற விவசாயத்துறைகள் அபிவிருத்தி செய்யப்படாதிருக்க நெல்லுற்பத்தித்துறை

மட்டும் அபிவிருத்தி செய்யப்படுதற்கான நிறுவன அடித்தளம் பற்றி எவரும் ஆராயவில்லை;

(இ) கிராமிய நிறுவனங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட பொறுப்புக்கள் ஒன்றின் மேல் ஒன்று கவிந்த நிலையிலிருக்கின்றன; ஒரே ஆட்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நிறுவனங்களில் செயல்படுதல்.

(ஈ) கிராமிய அபிவிருத்திக்கென ஒர் அமைச்ச தனியாக இருந்தும் கிராமிய அபிவிருத்திபல்வேறு நிறுவனங்களால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது; அதேவேளை கிராம அபிவிருத்தி இயக்கம் அதிகாரமோ நிதியோ அளிக்கப்படாமல் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(உ) அரசியல்வாதிகள் கிராமிய நிறுவனங்களைத் தமது அதிகாரதளத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கொள்ளும் போக்கு, பல்வேறு நோக்கங்களுக்கு இந்நிறுவனங்களைப் பயன்படுத்த வழிகோலியுள்ளது.

(ஊ) கிராமிய நிறுவனங்கள் நீர்முகாமை என்னும் ஒரேயொரு உள்ளூடுகைப்பற்றி மட்டும் அக்கறை கொண்டிருப்பதனால் பிற அம்சங்கள் வேறு நிறுவனங்களாலும் அமைப்புகளாலும் கவனிக்கப்பட வேண்டியுள்ளன. இது கிராமிய மட்டத்தில் மேலும் குழப்பத்தை உண்டுபண்ணியுள்ளன. அன்மைக்காலம் வரை கிராமிய அபிவிருத்திமுயற்சிகள் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக அமைந்து திட்டமிடப்படாதிலையில் இருந்தமையினால் வளங்கள் விரயமாகியுள்ளன.

(எ) கிராமிய மட்டத்தில் கடமையாற்றும் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள், கருதிய மாற்றங்களைக் கொண்டுவரத் தவறிவிட்டனர். அவர்கள் மக்களுடன் முழுமனதோடு தொடர்புகொள்ளாமையால் மக்களின் தேவைகளை இனங்காணத் தவறிவிட்டனர்.

வரவு செலவுத்திட்டம் 1987- ஒரு நோக்கு

(இடப்பற்றாக்குறை காரணமாக இக்கட்டுரைநவ./டிசம். இதழின் விசேஷ அறிக்கைப் பகுதியில் இடம் பெறவில்லை.)

வரவு செலவுத்திட்டம் என்பது கொள்கையைப் பற்றிய ஒரு மிக முக்கியமான அறிக்கையாக இருப்பதுடன் ஒரு நாட்டின் சவில்தாரமான அபிவிருத்தித் திட்டமொன்றை அமுல் செய்வதில் ஓர் அத்தியாவசியக் கருவியாகவும் விளங்குகிறது. அது நிதி வளங்களைத் திரட்டுவதில் அரசாங்கம் உபயோகிக்க விரும்பும் அரசிறைக் கொள்கைகளையும், நாட்டின் அபிவிருத்தி முயற்சியில் அரசாங்கத்துறையின் பங்களிப் பையும் பிரதி பலிக்கின்றது. ஒரு வரவு செலவுத்திட்டம் பொருளாதாரத்தின் மீது ஏற்படுத்தும் தாக்கம் அரசாங்கத்தின் வருமான, செலவுக் கொள்கைகளை மட்டுமன்றி வரவு செலவுத்திட்டத்திலுள்ள பற்றாக்குறைக்கு நிதியளிப்புச் செய்யும் முறைகளையும் பொறுத்திருக்கிறது. எனவே, அதை வரும் வருடத்துக்கான ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் ஒரு நிதி சார் எதிரிணையாகக் கருதலாம்.

1977 ம் ஆண்டுக்குப்பின் அபிவிருத்திக்கு இலங்கை தெரிவு செய்துள்ள பாதை தாராளப் படுத்தியதும், ஏற்றுமதி வழிப்பட்டதுமான வளர்ச்சிப் பாதையாக இருப்பதால், இக் காலத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அரசாங்க வரவு செலவுத்திட்டங்கள், 1978 ம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத்திட்ட யோசனைகளுடன் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட சவில்தாரமான கொள்கை முழுவதையும் ஏற்று, அமுல்படுத்துவனவாகவே தொடர்ந்து இருந்து வந்துள்ளன.

1978 ம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத்திட்டம் இலங்கையின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை

அனுகும் முறையில் ஒரு தெளி வான் மாற்றத்தை எடுத்துக் காட்டியது. அதாவது, பொருளாதாரத்தைத் தாராளப்படுத்தி, கட்டுப்பாடற் சந்தை முறையொன்று செயற்படுவதை அனுமதிக்கும் முயற்சியாக அது இருந்தது. 1978 ம் ஆண்டுக்குப் பின்பு வரவுசெலவுத் திட்டக் கொள்கை நுகர்விலும் சேமநலத் திலும் அதிக கவனஞ் செலுத்துவதிலிருந்து அதிக அளவுக்குப் பரந்த அடிப்படையில் அமைந்த உற்பத்தி - வேலைவாய்ப்பு உபாயத்தை நோக்கி மாறிவிட்ட தென்த தெளிவாகத் தெரிந்தது. இக் குறிக்கோளைப் பின்பற்றிச் செல்வதில், அரசாங்கம் வழக்கமாக, பொருளாதார வளர்ச்சி, வருமானப்பகிர்வு, வேலைவாய்ப்புக்களை உண்டாக்குதல், விலைகளை ஸ்திரப்படுத்தல், சமூக நீதிபோன்ற பல குறிக்கோள்களைச் சம நிலைப்படுத்தும் சிரமசாத்தியமான ஆனால் அத்தியாவசியை வேலைப்பணியை எகிர் நோக்குகின்றது. நிதி வளங்களின்மை, குறைந்த வருமானம், பெரும் சென்மதி நிலுவைக் கஷ்டங்கள், சீர்குலைந்துவரும் வர்த்தக மாற்றுவீதங்கள், வளர்ந்து வரும் காப்புவரி வீதங்கள் (உள்நாட்டுக் கைத் தொழில்களைப் பாதுகாப்பதற்காக வெளிநாட்டுப் போட்டியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இறக்குமதித் தீர்வைகளை உயர்த்துதல்), மிகப் பிரதி கூலமான சர்வதேச பொருளாதாரச் சூழ்நிலைபோன்ற பலவேறு பொருளாதார இன்னல்களின் மத்தி. யில் இவ்வேலையைச் செய்ய வேண்டியிருக்கும்போது, அது மிகச் சிரமமானதாகக் கூட ஆகிவிடுகின்றது. வறட்சிகள், வெள்ளப் பிரவாகங்கள், அரசியல் வன்செயல்கள், அல்லது இனக் குழப்பங்கள் போன்ற மற்றும் பல இயற்கை, சமூக, அரசியல் காரணிகளும் கூட ஒரு வரவு செலவுத்திட்டத்துக்குப் பெருவாரியான கஷ்டங்களை உண்டாக்கலாம்.

1977 ம் ஆண்டுக்கு முந்திய காலத்துடன் ஒப்பிடுகையில், இலங்கையிலே, கடந்த சில வருடங்களில் முதலீடுகள் அதிகரித்தன; பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம் ஏறக்குறைய இரட்டித்தது. வேலையற்றேர் விகிதம் குறைக்கப் பட்டது; ஆளவீத வருமானம் அதிகரித்தது. 1977 ம் ஆண்டில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட கொள்கைகளின் பயனாகவே இவ்வெற்றிகள் சாதிக்கப்பட்டன என்பதில் எத்தனைய சந்தேகமு மில்லை. அக்கொள்கைகள் இக்காலம் முழுவதும் மனமறியத் தொடர்ந்து பின்பற்றப்பட்டன. எனினும், இந்த வெற்றிகள் சில வரையறைகளுக்கு உட்பட்டன வாகவும், சில சமயங்களில் மற்றும் பலவேறு துறைகளில் தோன்றும் பாதகமான நிலைமைகளால் குலைக்கப்படுவனவாகவும் உள்ளன. பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம் ஒப்பியல் ரீதியாக உயர்மட்டத்தில் தொடர்ந்து இருந்து வந்த போதிலும், இது பிரதானமாக உள்நாட்டு விவசாயம், சேவைகள் துறை ஆகியவற்றுடன் நின்று விட்டது. கைத் தொழில்துறை போதிய வேகத் தில் வளரவில்லை. ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்கள் இறக்குமதிச் செலவுகளுக்கு நிதியளிப்புச் செய்ய மதிக்கத்தக்க அளவுக்கு அதிகரிக்கவில்லை. அதனால் சென்மதி நிலுவைக் கஷ்டங்கள் தோன்றின. வர்த்தக மாற்று வீதங்கள் கடுமையாகச் சீர்குலைந்ததால், சென்மதி நிலுவைச் சமை மேலும் அதிகரித்தது. ஒரு பக்கத்தில் வருமானக் கட்டுக் கோப்புவணைந்து கொடுக்காததுணவும் மறுபக்கத்தில் பெருகிவரும் பாதுகாப்புச் செலவுகளாலும் அரசாங்கத் துறை முயற்சிகளின் திறமையின்மையால் உண்டான மிதமிஞ்சிய நிதிச் சுமையினாலும் வரவு செலவுத்திட்டத்தின் நிகழ்வுப் போக்கு கடினமாயிருந்தது.

உண்மையில், சில குறிக்கோள்களை அடைய முடியாமற்

போன்றதற்கு, முன்னர் குறிப் பிடப்பட்ட கட்டாயக் கட்டுப் பாடுகளே கூரணமாகும். இனக் குழப்பங்கள் போன்ற காரணிகளாலோ அல்லது இலங்கையின் கட்டுப்பாட்டுக்கு அப்பாற்பட்ட காரணிகளாலோ ஏற்பட்ட தாக்கத்தைக் கொண்டு, ஒருவர் குறித்த அபிவிருத்தி உபாயத்தின் பெறுபேறுகளைக் குறைத்து மதிப் பிட்டு விடாது கவனமாயிருக்க வேண்டும். எந்தக் கருத்திட்டமோ, திட்டமோ, அல்லது வரவு செலவுத்திட்டமோ உள்நாட்டுக் காரணிகள் மட்டுமல்லது வெளிநாட்டுக் காரணிகளும் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தை நிச்சயமாகக் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளும் அல்லது அவற்றிற்குப் போதிய கழிவுகளைச் செய்யும் என்பது கவனிக்கப்படவேண்டும். 1987 ம் வருட வரவு செலவுத் திட்டம் தொடர்ச்சியாகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு வந்துள்ள வரவு செலவுத்திட்டங்களில் மிக அன்மையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஒன்று என்பதும், எல்லா வரவு செலவுத் திட்டங்களும் பல்வேறு அளவுகளில் அதே உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுக் காரணிகளை எதிர்நோக்கின என்பதும் ஞாபகத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டும். இக் கட்டுரையின் நோக்கம் இந்தக் கட்டாயக் கட்டுப்பாடுகளை மதிப்பிடுவதைல்ல; ஆனால் இலங்கையின் வரவு செலவுத்திட்டக்கொள்கை விரும்பும் குறிக்கோள்கள் தொடர்பாக 1987 ம் வருட வரவு செலவுத்திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்களை எடுத்துக் காட்டுவதாகும்.

முந்திய வருடங்களில் போலவே, 1987 ம் வருட வரவு செலவுத்திட்டத்திலுள்ள வருமானம், செலவுகள் பற்றிய யோசனைகளின் பிரதான நோக்கம் அரசாங்கத்துறை உள்ளமைப்பு வசதிகளை அபிவிருத்தி செய்வதில் முழுக்கவளர்ந்து செலுத்தும் அதே சமயத்தில் தனியார் முதலீடுகளைத் துரிதப்படுத்துவதாகும். கைத்தொழில் அபிவிருத்தியும் ஏற்றுமதிப் பெருக்கமும் மீயுயர் முதலிடம் பெற்றன. வரவு செலவுத்திட்ட யோசனைக்

வின் அடிப்படை அருமானம் என்னவென்றால், பொருளாதாரம், குறிப்பாகத் தனியார் துறை பல்வேறு ஊக்குவிப்புகளுக்கும் முதலீடுகளைப் பெருக்குவதற்கும் வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதற்கும் சிறஞ்சிகப்பட்டுள்ள அனுகூலமான நிலைமைகளுக்கும் ஏற்ற வாறு நிச்சயமாகச் செயற்படும் என்பது தான்.

1987 ம் வருட வரவு செலவுத் திட்டயோசனைகள் அரசாங்கக் கொள்கையின் கூட்டு மொத்தக் குறிக்கோள்களின் அமைவில், குறிப்பாக விவசாயத்தையும் கைத்தொழிலையும் அபிவிருத்தி செய்வதைக் கருத்திற் கொண்டு நோக்க வேண்டும். விவசாயத்துக்கான குறிப்பான குறிக்கோள்கள் இனங்காணப்பட்டுள்ளன: (1) நாட்டுமக்களின் போஷாக்கு நிலையை அதிகரிக்கும் வகையில் உணவு வழங்கவில்கூடிய நிலையை அதிக அளவுக்குச் சாதிப்பதற்காக மீன், பருப்பு வகைகளுடன் அரிசி, சினி போன்ற அடிப்படை உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தியில் சிறப்பு நிலையடைதல் (2) விவசாய ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்களை ஸரிவாக்கி, பன்முகப்படுத்தல் (3) கிராமப் பகுதிகளில் வருமானமட்டங்களையும் வேலைவாய்ப்புகளையும் அதிகரித்தல்.

மறுபக்கத்தில், கைத்தொழில்கொள்கையின் அடிப்படைக் குறிக்கோள், நீண்டகாலத்தில் ஓர் இடையாகுதுவளர்ச்சியை உறுதியாக நீடிக்கக் கூடிய ஓர் உற்பத்தி உபாயத்தை ஊக்குவிப்பதாகவே இருந்து வந்துள்ளது. 1987 ம் வருட வரவு செலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது போல, ‘போட்டியள் ஒரு சந்தை நிலைமையில், கைத்தொழில் முயற்சிகள் திறமையாக நடைபெற்றால் மட்டுமே இத்தகைய ஒரு குறிக்கோளை அடைய முடியும். போதியளவு இலாபத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும் அதே சமயத்தில் உயர்தரமான பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படவேண்டும். இதற்கு, பெளதிக,

ஆஸ்பல வளங்களில் ஒப்பட்டு அனுகூலமிருப்பதவியியம். எங்கள்டைய கைத்தொழில் கொள்கை உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர்களுக்கு எதிர்நோக்கும் பிரதான நிர்ப்பந்தங்களை அகற்றும் முறையில் அமைந்திருக்கவேண்டும். இந்த நிர்ப்பந்தங்களில், உள்நாட்டுச் சந்தையின் திறிய பரிமாணம், தொழில் நுட்ப அடிப்படையின் குறுகியதன்மை, புதுமைசெய்வதற்கும் தரவிருத்திக்குடான் போட்டியின்மை, ஆகியவும் அடங்கியுள்ளன. அது விவசாயமாயிருந்தாலும் அல்லது கைத்தொழிலாயிருந்தாலும், குறிக்கோள்களை அடைவதற்குரிய வழி, உதவிப்பணங்கள், வரிச்சலுகைகள், அனுகூலமான நாண்மாற்றுவிகிதங்கள் ஆகியவற்றின் உருவில் உற்பத்திக்கும் ஏற்றுமதிக்கும் ஊக்குவிப்புகள் இருக்கவேண்டும்’

வழக்கமாக, வரவு செலவுத் திட்டயோசனைகள் ஒன்றில் வருமான யோசனைகளாகவோ அல்லது செலவு யோசனைகளாகவோ இருக்கின்றன. எனவே, அந்த யோசனைகள் வரவு செலவுத்திட்டத்தைச் சமநிலைப்படுத்த மட்டுமே உதவுகின்றனவென்றே பொருள் கொள்ளப்படலாம். ஆதலால், இந்த யோசனைகளின் பின்னாலுள்ள மூல நியாயம் தொடர்பாக, அவை ஏற்படுத்தக் கூடிய தாக்கத்தை ஆராய்வது அதிக பயனுள்ள நடவடிக்கையாக இருக்கலாம்.

வருமான யோசனைகள்

வரி முறையின் அமைப்பியுள்ள குறைகளின் காரணமாக, இலங்கையில் கடந்த காலத்திலே வரி வருமானத்தின் வளர்ச்சி மந்தமாகவே இருந்து வந்துள்ளது. வரி அடிப்படையின் ஆக்குறுகிய தன்மையும் வரிகளின் பரவலான ஏய்ப்புமே இப்பிரச்சினைக்குரிய மூல காரணம். சமீப ஆண்டுகளில் அரசாங்க வருமானம் மோசமாகக் குறைந்ததற்கு, எங்களுடைய ஏற்றுமதிப்பண்டங்

களின், குறிப்பாகத் தேயிலையிலை தும் தேங்காயினதும் விலைகள் செங்குத்தாக வீழ்ச்சியுற்றமை போன்ற மற்றும் காரணங்களும் உதவியுள்ளன. வணிகப் பண்டங்களின் விலை வீழ்ச்சி ஏற்றுமதித் தீர்வைகளிலிருந்தும் தேயிலை மீதான பெறுமதிப்படியான வரி யிலிருந்தும் வருமானத்தைக் குறைத்து விட்டது மட்டுமன்றிப் பெருந்தோட்டத் துறையிலிருந்து வந்த வருமானத்தையும் படு மோசமாகப் பாதித்து விட்டது. குறிப்பாக, தற்காலிக வர்த்தக மந்தம் ஏற்பட்டுள்ள காலங்களில் மேலதி காதிகளுக்கான தேவை எவ்வளவோ முக்கியமாகும். ஏனென்றால், இக்காலங்களில் அரசாங்க வருமானங்கள் வீழ்ச்சியற்று, பொதுச் செலவுகள் அடிக்கடி அதிகரிக்கின்றன. 1980 - 82 ஆண்டுகளில் ஏற்பட்டது போல, வியாபார மந்தம் எவ்வளவுக்கெலவாவு கடுமையாகின்றதோ அவ்வளவுக்கால வளவு தேவையும் உக்கிரமாக நெருக்குகின்றது. 1980 ம் ஆண்டுக்குப்பின் வெளிவந்த உலக அபிவிருத்தி அறிக்கையின்படி 1984 ம் ஆண்டைத்தவிர, இலங்கை உட்படப் பல வளர்முக நாடுகள் வரி வருமானத்தில் ஒரு வீழ்ச்சியை அனுபவித்துள்ளன. ஆனால், பல நாடுகள் தங்களுடைய பொருளாதாரங்களைப் பாதித்துக் கொள்ளாமலே, தங்கள் வரி வருமானத்தை அடிக்கரிக்க முடியும். உதாரணமாக, 'கோட்டா'க்களுக்குப் பதிலாகக் காப்புவரிகளை விதித்தல், இறக்குமதி லைசென்சுகளை ஏலவிற்பனை செய்தல், உயர்வான காப்புவரிகளைக் குறைத்தல், விதிவிலக்குகள் அளித்தல் போன்ற வர்த்தகச் சீர்திருத்தங்களால் பல சந்தர்ப்பங்களில் வருமானத்தை அதிகரிக்க முடியும்.

போதிய வருமானங்களைச் சேகரிப்பதில் கஷ்டங்கள் இருந்து வந்தபோதிலும், அரசாங்கம் வரிச்சுமைகளைக் குறைக்கும் அதன் கொள்கையிலிருந்து விலை வில்லை. இது தனியார் துறை சேமிப்புகளுக்கும் முதலீடுகளுக்கும் விரிவிதிப்பின் முக்கிய கொள்கைகளைச் சாதிக்கலாமென அரசாங்க அதிகாரிகள் நம்பினார்கள். அதாவது தர்ம நியாயமானதும், காரியப்படத்தக்கதும், சிக்கலற்றுமான வரி முறையொன்றை ஏற்படுத்துவதாகும். இந்நோக்கத்துக்காகவே முந்திய வரவு செலவுத் திட்டங்களில் அரசாங்கம் வருமான வரிப்பொறுப்புக்கான ஆரம்ப அடிப்படையைப் படிப்படியாக உயர்த்தியது; வரி விதிக்கூட்டுத்தக்க வருமானத்தின் படிகளைக் கணிசமாக விரிவாக்கியது; வருமான வரிவிதங்களைக் குறைத்தது. வரி விடுப்புக்கால சகாயுங்கள், மற்றும் வரிச்சலுகைகள் ஆகியனவெல்லாம் படிப்படியாகக் குறைக்கப்பட்டு, இறுதியில் நீக்கப்பட்டன. இவை வரி வருமானத்தைச் சிதைக்கவும், வரி முறையின் முன்னேற்றுத்தையும் குறைக்கவும் தான் பயன்பட்டன.

கும் ஊக்கமுட்டுவதுடன் மட்டுமன்றி எல்லை வரிவிதங்கள் அளவு மீறி உயர்வாயிருந்து வரும் ஒரு நாட்டில் நிலையாக இருந்து வரும் வரி ஏய்ப்பின் அளவையும் குறைக்கும். அரசாங்கங்கள் வருமானத்தைத் திரட்டும் விதமே வரி முறையின் விளைத்திறன் பயன்களை நிர்ணயிக்கின்றது. கைத்தொழில் நாடுகளில் போல, எல்லை வரி விதிதங்கள் உயர்வாயிருந்தால், எதிர்மறையான விளைவுகள் பாரதாரமான அளவுக்கு இருக்கும். அவை வரி ஏய்ப்புக்கும் வரி விலக்குகளின் பெருக்கத்துக்கும் ஊக்கமுட்டுவது மட்டுமன்றி வரிவகுலையும் சீர்குலைத்து விடுகின்றன. அதன் விளைவாக வருமானங்களைத் திரட்டும் அல்லது வருமானப் பகிரவை அதிகரிக்கும் குறிக்கோள்கள் சாதிக்கப்படுவதில்லை. உலக வங்கி வெளியிட்ட அறிக்கைகளின்படி, 1986 ம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் ஐமெய்க்கா நாடு இப்பிரச்சினைகளைச் சமாளிப்பதற்காக வரிச் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டது. ஓர் ஆரம்ப மட்டத்துக்கு மேல் ஒரேயோர் ஆள் வருமானவரி விதித்தை மேற்கொண்டதன் மூலம் அரசாங்கம் உயர்வான எல்லை வரி விதிதங்களையும் அத்துடன் பல சிக்கலான விதிவிலக்குகளையும் ஒழித்துவிட்டது. இது வருமான வரி முறையின் தீர்க்கும் விளைவுகளையும் குறைந்த வருமானமுள்ள வகுப்பினருக்கெதிரான பாகுபாட்டையும் குறைத்து விட்டது. உலக வங்கி தெரிவித்துள்ள வாறு, வளர்முக நாடுகள் கைக்கொள்ளக்கூடிய இன் ஜெருவிரும்பத்தக்க சீர்திருத்தம் என்னவென்றால், (குறிப்பாக, விவசாய ஏற்றுமதிகள் மீதான) எல்லை வரிகளிலிருந்து விலகிய வரி அடிப்படையை விசாலமாக்கும் அதே சமயத்தில் எல்லை வரி விதிதங்களைக் குறைப்பதாகும். இது அந்நாடுகளின் பொருளாதாரங்களை அதிக விளைத்திறனுள்ளதாக்குவதுடன் வரி வருமானத்தின் மீது நிலையற்ற வணிகப்பண்ட விலைகள் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தையும் குறைக்கும். வரி

விகிதங்களைக் குறைப்பதன் மூலம் வரிவிதிப்பின் முக்கிய கொள்கைகளைச் சாதிக்கலாமென அரசாங்க அதிகாரிகள் நம்பினார்கள். அதாவது தர்ம நியாயமானதும், காரியப்படத்தக்கதும், சிக்கலற்றுமான வரி முறையொன்றை ஏற்படுத்துவதாகும். இந்நோக்கத்துக்காகவே முந்திய வரவு செலவுத் திட்டங்களில் அரசாங்கம் வருமான வரிப்பொறுப்புக்கான ஆரம்ப அடிப்படையைப் படிப்படியாக உயர்த்தியது; வரி விதிக்கூட்டுத்தக்க வருமானத்தின் படிகளைக் கணிசமாக விரிவாக்கியது; வருமான வரிவிதங்களைக் குறைத்தது. வரி விடுப்புக்கால சகாயுங்கள், மற்றும் வரிச்சலுகைகள் ஆகியனவெல்லாம் படிப்படியாகக் குறைக்கப்பட்டு, இறுதியில் நீக்கப்பட்டன. இவை வரி வருமானத்தைச் சிதைக்கவும், வரி முறையின் முன்னேற்றுத்தையும் குறைக்கவும் தான் பயன்பட்டன.

1987 ம் வருட வரவு செலவுத்திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்து, நிதி - திட்டமிடல் அமைச்சராதிரு. கிருஷ்ண மெல் ஆற்றிய உரையில், வரி விதிதங்களையும் வரிச்சலுகைகளையும் குறைப்பது தமது கடப்பாடாகுமென்று மீண்டும் வலியுறுத்தினார். அவர் கூறி அனால்: "வரி விதிதங்களைக் குறைப்பதும், அதே சமயத்தில் வரிச்சலுகைகளை ஒழிப்பதும் ஒரு குறிக்கோள். இதை எனது உறுதியான, மாற்ற முடியாத கடப்பாடாக நான் கொண்டுள்ளேன். இப்போதிருந்துவரும் கனத்து வரி விதிப்புச் சமையைக் குறைத்தாலோயாத கடப்பாடு நாம் தூரித்தமான வளர்ச்சி விதிதங்களை ஒருபோதும் அடையவே முடியாது. எங்கள் நாட்டின் எதிர்கால முன்னேற்றமும் சுபிட்சமும் பெருமளவுக்கு இதில் தான் தங்கியுள்ளன." எனினும், உயர்ந்து வரும் பாதுகாப்புச் செலவுகளைச் சமாளிப்பதற்கு மேலெதிக வருமானம் அவசரமாகத் தேவைப்படுவதை முன்னிட்டு, 1987/88 ம் நிதி வருடத்துக்கான வருமான

வரி விகிதங்களையும் கம்பெனி வரி விகிதங்களையும் மேலும் குறைக்க அமைச்சர் விரும்பவில்லை. ஆனால், அப்படிச் செய்யவே அவர் மிகவும் விரும்பியிருந்தார். அதற்குப்பதிலாக, வருமான வரிச் சட்டத்தில் மற்றும் பல மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. அவை வரியிறுப்பாளருக்கு ஒரளவு நிவாரணத்தை வழங்கு மென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. வருமான வரியில் செய்யப்பட்ட மாற்றங்கள் ஒரு புறமிருக்க, முத்திரைத் தீர்வை, மொத்த வியாபார வரி, இறக்குமதித் தீர்வைகள், கலால் தீர்வைகள் போன்ற மற்றும் அரசாங்க வருமான மூலங்கள் சிலவற்றிலும் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன.

வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்குரிய இன்னேரு நடவடிக்கை, பெற்றேரியம் கூட்டுத் தாபணத்தின் மீது ஒரு விசேஷ வரி விதிக்கப்பட்டது. வருமான வரிச் சட்டத்தில் செய்யப்பட்ட முதலாவது மாறுதல், மூலதன இலாபங்கள் மீது வரி விதிப்பது தொடர்பானதாகும்.

நடுங்காலமாகச் சேர்ந்த மூலதன இலாபங்கள் மீது வரி விதிப்பது அநீதியானது எனத் தோன்றியது. ஏனென்றால், பணவீக்கத்தின் காரணமாக அவற்றின் உண்மையான பெறுமதி வெகு குறைவாயிருந்திருக்கு மாதலின், அவை சம்பந்தமாக ஒரு வரிச்சலுகை வழங்கப்படு மென அமைச்சர் தெரிவித்தார். ஆதனத்தை வாங்கி, சிறிது காலத்துக்குப்பின் அதை விற்பது விருந்து கிடைக்கும் குறுகிய கால இலாபங்கள் கணக்கிலெல்லூடுதுக் கொள்ளப்படுமென்று அமைச்சர் கூறினார்.

இம்மாற்றத்துடன், மூலதன இலாபங்களைக் கணக்கிடுவதற்கான அடிப்படைத் திகதியும் 1957 ஏப்ரல் 1 விருந்து 1977 ஏப்ரல் 1 க்கு மாற்றப்பட்டது. முந்திய மூறையின் கீழ், 1957 ஏப்ரல் 1 ந் திகதிக்கு முன் நபரோரு வரால் ஆர்ச்சிதம் செய்யப்பட்ட

ஒர் ஆதனத்தின் மீதான மூலதன இலாபம் 1957 ஏப்ரல் 1 ந் திகதி யன்றிருந்த ஆதன் சந்தைப்பெறு மதி தொடர்பாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது; 1957 ஏப்ரல் 1 ந் திகதி யன்றே அல்லது அதற்குப் பின் நோரா ஆர்ச்சிதம் செய்யப்பட்ட ஆதனங்களைப் பொறுத்தவரைத் தொகைகள் இலாபங்களைக் கணக்கிடுவதற்கான அடிப்படைப் பெறு மதி அந்த ஆதனத்தை ஆர்ச்சிதம் செய்வதற்கு ஆன செலவாக இருந்தது. கொள்வனவு செய்வதன் மூலம் ஆதனம் ஆர்ச்சிதம் செய்யப்பட்டிருந்தால் அல்லது வேறு வகைகளில் ஆர்ச்சிதம் செய்யப்பட்டிருந்தால், ஆர்ச்சிதம் செய்யப்பட்ட திகதியன்றிருந்த ஆதனத்தின் சந்தைப் பெறுமதி. இம்மாற்றத்தினால், 30 வருட காலத்துக்கு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட காலத்துக்கு உரிய பெறுமானங் கணிப்புப் பதிவேடுகளை வைத்திருக்கவேண்டிய அவசியம் ஒழிக்கப்பட்டது. மேலும், புதிய திகதி செலவார் நோக்கங்களுக்காக அசையாச் சொத்துக்களின் பெறுமதியைக் கணிப்பதற்கு உபயோகிக்கப்படும் அடிப்படைத் திகதியை ஒத்திருக்கிறது. இதனால் வரி முறை முரண்பாடின்றி ஒரேசீரா கவும், விளங்கிக்கொள்வதற்கு இலகுவாகவும் இருக்கிறது.

தேய்மான விடுதொகையில் 1987 ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து அமுலாகும் படியாகச் செய்யப்படவிருந்த மாற்றங்கள், வரவு செலவுத்திட்டத்தில் இடம் பெற்ற மற்றொரு முக்கியமான யோசனையாகும். தேய்மான விடுதொகைகளை அனுமதிக்கும் நடவடிக்கை பெறுவனவுகள் (பற்றுக்கீட்டுகள்), இயந்திரங்களின் அடக்கவிலை, தளவாடங்களுக்கான செலவு, கட்டுக்கோப்புகளுக்குப் பிடித்த செலவு ஆகிய வற்றிற் கெதிராகத் தாக்கல் செய்யும் ஒரு மூறையான வழியாகும். சாதாரணமாக, சொத்துக்களின் அசல் கிரயத்தை அவற்றின் எதிர்பார்க்கப்படும் வழமையான ஆயுட்காலத்தின் மீது பரப்பும்

நோக்கத்துடன் யே விடுதொகைகள் அனுமதிக்கப்படுகின்றன. பணவீக்கமுள்ள ஒரு காலப்பகுதியில், வரலாற்றுக்கிரயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட வழமையான விடுதொகைகள் உற்பத்தி நிகழ்வுப்போக்கில் உபயோகிக்கப்படும் மூலதனச் செலவுகளைக் குறைத்துக்கூடுவதனால், இதனால் இலாபங்களை மிகப்படக்கூறும். இந்த மிகைக்கூற்றுத் திரதானமாக ஒரு முதலீட்டு ஊக்குவிப்பாகத் தேய்மரன் விடுதொகைகளை அதிகரிப்பதன் மூலம் பல நாடுகளில் தனிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், சில சந்தர்ப்பங்களில், பணவீக்கத்துக்கான ஒரு பரிகாரமாகவும் விடுதொகைகள் அதிகரிக்கப்படுகின்றன. புதிய யோசனையின் கீழ், ஆண்டொன்றுக்கு 33 சதவிகிதம் என்ற வீதத்தில் 3 வருடத்தால் காலத்துக்கு, பொறித் தொகுதி, இயந்திர சாதனங்கள், தளவாடங்கள் ஆகியவற்றின் எதிர்பார்க்கப்படும் ஆயுட் காலம் எப்படியிருந்த போதிலும், அச்சொத்து பதிவழிப்புச் செய்யப்படலாம்.

வொறிகள், பஸ்கள், ட்ராக்டர்கள் (இயந்திரக்கலப்பைகள்), ட்ரெயிலர்கள் (தொடர் வண்டிகள்), சகலவையான அலுவலகதளவாடங்கள் உட்பட மோட்டார்வாகனங்களுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு 25 சதவிகிதம் என்ற வீதத்தில் 4 வருட காலத்துக்குத் தேய்மானத்துக்கான விடுதொகைகள் அனுமதிக்கப்படும். ஆனால், கைத்தொழில், வர்த்தகக்கட்டடங்கள் மீதான தேய்மான விடுதொகை 10 சதவிகிதத்துக்கு உயர்த்தப்படும். எனவே, ஒரு கட்டடத்தின் கிரயத்தை 10 வருட காலத்தில் பதிவழிப்புச் செய்யலாம். இம்மாற்றங்களால் அரசாங்கத்துக்கு ஏற்படும் வருமான நஷ்டம் 30 கோடி ரூபா என மதிப்பிடப்படுகிறது. தற்போது குறுகிய ஆயுட்களைக் கொண்ட இயந்திரங்களுக்கும் பொறித் தொகுதிக்கும் தளவாடங்களுக்கும் ஆண்டொ

னறுக்கு 25 சதவிகிதம் என்ற ஸீத்தில் தேய்மான விடு தொகை அனுமதிக்கப்படுகிறது. இதேவேளை மற்றெல்லா இயந் திரங்களுக்கும் பொறித் தொகு திகளுக்கும் சாதனங்களுக்கும் எட்டு வருடகாலத்துக்கு ஆண் டொன்றுக்கு 1 2/3 சதவிகிதம் என்ற வீதத்தில் தேய்மான விடு தொகை அனுமதிக்கப்படும்.

புதிய திட்டம் நிலையான சொத்துக்களில் முதலீடுகள் அதிகரிக்கப்படுவதற்கும், தொழிற் சாலை இயந்திரங்களும் தளவாடங்களும் நவீனமாக்கப்படுவதற்கும் அடிகோலுமென்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. எனவே, இலங்கையின் கைத்தொழில், வர்த்தக நிறுவனங்கள் நவீன தொழில் நுட்ப முறைகளை உபயோகித்து, உற்பத்தியை விரிவாக்கும் அதே சமயத்தில் வேலை வாய்ப்புக்களை அதிகரிக்க இது உதவியாயிருக்கும்.

வரவு செலவுத்திட்ட யோசனைகளில் இன்னேன்று வைத்திய செலவுகள் தொடர்பானது. இப்புதிய யோசனையின் கீழ், ஒர் ஆஸ்பத்திரியில் அல்லது சாய் சாலை (பினி ஆய்வுகூடம்) யில் அனுமதிக்கப்பட்டபின் பெறும் சிகிச்சைக்காக ஒருவருக்கு ஏற்படும் வைத்தியச் செலவுகளை அவருடைய வரிமதிப்பு வருமானத்திலிருந்து கழித்துக்கொள்ள வாம். எனினும், வெளிநோயாளிகள் இச் சலுகையைப் பெறத் தகுதியுடையவர்கள்லர். ஏனென்றால், அவர்களுக்கு ஆகும் இத்தகைய செலவுகளைக் கண்காணித்தல் கடினமான காரியம்.

இயலுதியங்கள், சேமலாப நிதி, சேமிப்பு நிதி ஆகியன முதலீடு செய்யப்படுவதிலிருந்து கிடைக்கும் வட்டிவருமானத்துக்கு வரி விதித்தல் - 1987 ம் வருட வரவு செலவுத்திட்டத்துடன் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப் பட்ட ஒரு முக்கியமான யோசனையாகும். கடந்த காலத்திலே இந்நிதிகளிலுள்ள பணத் தொகைகள் குறைவான வட்டி வருவா

யைத் தரும் அரசாங்கப் பினைப் பத்திரங்களில் முதலீடு செய்யப் பட்டன. ஆனால் இன்றுள்ள நிலைமை முற்றிலும் மாறுபட்டது. இந்நிதியைப் பணங்கள் மிக உயர்வான மீள் வருவாய் தரும் வங்கிகளின் நிலையான வைப்புகளிலும் கம்பெனிகளின் பங்குகளிலும் முதலீடு செய்யப்படுகின்றன. ஆதலால், அங்கீரிக்கப்பட்ட தரும் ஸ்தாபனங்களின் முதலீடு வருவாய் மீது கூடவரிவிதிக் கப்படும்போது, இந்த வருமானங்களுக்கு வரிவிலக்கு அளிப்பது நீதி நியாயமற்ற செயலாகத் தோன்றியது. அரசாங்கப் பினைப் பத்திரங்களில் செய்யப் பட்ட முதலீடுகளிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் தவிர்ந்த இந்நிதியங்களின் முதலீட்டு வருவாய் மீது விதிக்கப்பட்ட 20 சதவிகித வரி தக்க சமயத்தில் எடுக்கப் பட்ட ஒரு நடவடிக்கையாகும். இதே போல சிக்கன, சேமிப்புச் சங்கங்கள் 27,000 ரூபாவுக்கு மேல் பெறும் முதலீட்டு வருமானத்துக்கு 10 சதவிகித வரி விதிக் கப்படும். இம்மாற்றங்களிலிருந்து கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படும் மேலதிக வருவாய் 15 கோடி ரூபாவென மதிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

ஏற்றுமதித் துறைக்குத் தொடர்ந்து உதவி வழங்கப்படுமென்று 1987 ம் வருட வரவு செலவுத்திட்டத்தில் உத்தரவாதமளிக்கப்பட்டது. இப்போதிருந்து வரும் ஊக்குவிப்புகளுக்கு மேலதிகமாக, ஏற்றுமதித் துறைக்கு மேலும் நிவாரணம் வழங்கப்பட்டது. ஏனென்றால், வெளிநாட்டு நாணய மாற்றுச் சம்பரத்தியங்களை அதிகரிப்பது. ஜீவா தார முக்கியத்துவமுள்ள நடவடிக்கையாகுமென்பதை முன்னிட்டு, இந்தத் துறை ஆக உயர்ந்த முதலிடம் பெறவேண்டும். ஏற்றுமதித் திசைவழிப் பட்டதும் தாராளமாக்கப்பட்டதுமான ஒரு பொருளாதாரத்தை உறுதியாக நிலைப்படுத்துவதில் வெளிநாட்டு நாணய வருமானம் அருந்துணையாயுள்ளது. முன்பு, புதிய ஏற்றுமதிக் கைத்

தொழில்களுக்கு அவை ஏற்றுமதி செய்யத் தொடங்கிய நாளீ விருந்து பெற்ற இலாபங்களுக்கு 5 வருட வரி விடுப்புச் சலுகை வழங்கப்பட்டன. அத்துடன், அவற்றின் வெளிநாட்டுச் சம்பாத்தியங்களில் குறைந்தபட்சம் 75 சதவிகிதம் நிகர வெளிநாட்டு நாணய வருவாயாயிருந்தால், அவற்றிற்கு மேலும் பத்து வருட காலத்துக்கு அரைவரிச்சலுகை வழங்கப்பட்டது. புதிய யோசனை என்னவென்றால், வரி விலக்கு முதலாவது ஏற்றுமதி செய்யப் பட்ட திகதியிலிருந்தல்; ஆனால் கைத்தொழில் இலாபமீட்டத் தொடங்கிய வரி மதிப்பு ஆண்டிலிருந்து தொடங்கவேண்டும் என்பதாகும். மேலும், இப்போதிருந்துவரும் வரி விடுப்புக்காலம் 5 வருடமாகக் குறைக்கப்பட்டு, வெளிநாட்டு நாணயத் தேட்டம் 75 சதவிகிதமாயிருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனை 50 சதவிகித மாக்கப்படும். இவ்விரு யோசனைகளும் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய சக்தியிருந்தும் இது வரை ஏற்றுமதிச் சந்தைகளுக்குள் நுழைய முடியாதிருந்த கைத்தொழில் திப்பர்களுக்கும் தங்களுடைய நிகர வெளிநாட்டு நாணயச் சம்பாத்தியங்களை ஆகக் கூடிய அளவுக்கு உயர்த்துவதற்கு முயன்று வருவாய்களுக்கும் உற்சாக மூடும் சேதிகளாகும்.

ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் சலுகையை பொருள்களை உற்பத்தி செய்வோருக்கும் விஸ்தரிக்கும் யோசனையும் ஏற்றுமதியைப் பெருக்கும் முயற்சியைக் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் தூண்டிவிடுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. வரி விடுப்புக் காலங்களைப்பற்றி ஆராயும்போது, வளர்முக நாடுகளில் அவை அழுல் செய்யப்படுவது விரும்பத் தக்கதென்பதைப் புறக்கணிப்பதற்கில்லை. வளர்முக நாடுகளில் அரசாங்க நிதிகள் பற்றி ரிச்சாட்சூட்சூறுகையில், வரி விடுதலைக்காலங்கள் குறித்து இப்படிக்குறிப்பிட்டார்: ஒரு குறுகிய காலத்துக்குள் உற்பத்தியையும் விற்பனைகளையும் பெருமளவுக்கு

அதிகரிக்க வேண்டுமென எதிர் பார்க்கும் அதிக இலாபம் பெறும் கம்பெனிகளுக்கு அவை விசேஷ பயனுள்ளவையாயிருக்கும். அக் கம்பெனிகளில், பாகங்களை ஒன்றிணைக்கும் வேலைகளைச் செய்யும் அல்லது வெளிநாட்டுச் சந்தைகளுக்கு முடிவுப்பொருள்களை உற்பத்தி செய்தல் போன்ற வேலைகளைச் செய்யும் பல்தேசிய கூட்டுத்தாபனங்களின் உப நிறுவனங்களையும் சேர்க்கலாம். ஆகக் கூடிய இலாபம் பெறும் கம்பெனிகளே மிகுந்த பயன் பெறுகின்றனவென்பதால், வரி விடுப்புக் காலங்களை அவ்ர்ஹிற்கு அனுமதிப்பது அநாசியமான செயல் எனக் கருதப்படலாம். ஆனால் அந்த அநுமானம் தவறாக இருக்கலாம். அடிப்படையான அசிரத்தையை வெல்வதற்கு அல்லது ஒரு புதியகம்பெனியைக் கவர்வதற்கு வரி விடுதலைச் சலுகை அவசியமாயிருக்கலாம். உள்நாட்டு மூலப்பொருள்களுடன் பிணைக்கப்படாதிருக்கும் ஏற்றுமதித் திசை வழிப்பட்ட கம்பெனிகளுக்கு வழக்கமாக அமைப்பிடங்களைத் தெரிவுசெய்யச் சுதந்திரம் உண்டு. இக்கம்பெனிகள் வரிக்குப் பின்னாலுள்ள இலாபங்கள் அடுத்த ஆகக் கூடிய இலாபந்தரும் இடத்தில் கிடைக்கும் இலாபங்களை விட அதிகமாயிருக்குமென எதிர்பார்க்கக் கூடிய தாயிருந்தால் மட்டுமே ஒரு நாட்டுக்கு வரும்.

நாட்டில் இப்போதிருந்து வரும் ஒரு கம்பெனி புதிய வெளி நாட்டுக் கம்பெனியையும் கொண்டுவரக்கூடிய நன்மைகளில் பெரும்பாலானவற்றை உண்டாக்குமானால், புதிய கம்பெனிக்கு வரிவிடுப்புக்கால சலுகை வழங்குவது நியாயமற்ற செயலாகலாம். அந்தரங்கசுத்தியுள்ள ஒரு புதிய கம்பெனியை இனங்காண்பதற்கு நிர்வாகமான நிதானபுத்தியும் விவேகமும் தேவை. ஏனென்றால், இப்போதி ருந்து வரும் கம்பெனிகளே வரி விடுதலைக்கால சலுகையை அனுகூலப்படுத்திக் கொள்வதற்காகப் புனரமைப்புச் செய்யப்படலாம்.

கம்பெனிகள் வரிவிடுப்புக்கால முதலில் தங்களுடைய அடையாளங்களை மாற்றிக் கொண்டு, வரி விலக்குகளை நீடித்துக் கொள்ள வும் முயலக் கூடும்.

வதிவில்லாத வெளிநாட்டு நாணயக் கணக்குகள் (NRFC) சம் பந்தமாக வரி விலக்குகளுக்கான பத்து வருட கால வரையறை நீக்கிவிடும் யோசனை, வெளிநாட்டு களில் வெளிநாட்டு நாணயங்களைச் சம்பாதிக்கும் இலங்கையர்கள் இந்தப் பணங்களை இலங்கைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு ஊக்கமுட்டும் நோக்கத்தைக் கொண்ட இன்னேரு முக்கியமான நடவடிக்கையாகும்.

இந்த மாற்றத்துக்கு முன்பு, இத்தகைய சம்பாத்தியங்கள் இலங்கையில் ஒரு வங்கியிலுள்ள வதிவில்லாத வெளிநாட்டு நாணயக் கணக்குகளுக்கு அனுப்பப் பட்டால், (இப்பணம் ஈட்டும் வட்டிக்கு வருமான வரி விலக்கு உண்டு. அத்துடன், குறித்த நபர் இலங்கைக்குத் திரும்பிவந்த திகிதிவிருந்து பத்து வருட காலத்துக்கு அப்பணத்துக்குச் செல்வ வரியுமில்லை. புதிய யோசனையின் பயனாக, பெருந்தொகையான வெளிநாட்டு நாணயமாற்று வதிவில்லாத வெளிநாட்டு நாணயக் கணக்குகளுக்குள் வருமென்று எதிர்பார்க்கப்படுவதுடன், வெளிநாட்டுக் கணக்குகளுக்கு மாற்றும் நோக்கத்துக்காக இக்கணக்குகளிலிருந்து நிதிகளை எடுப்பதற்கு ஊக்கங்குறையுமென்றும் கருதப்படுகிறது. இலங்கையிலிருக்கும் போதே வெளிநாட்டு நாணயமாற்றைச் சம்பாதிக்கும் இலங்கையர்களுக்கும் இச்சலுகையைப் பெற உரிமையுண்டு. எனவே, நாட்டுக்குள் வெளிநாட்டு நாணயப் பார்மச்சலை அதிகரிப்பதன் முக்கியத்துவம் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

மேலும் ஒருயோசனை, அரசாங்கத்துக்குக் கிடைக்கும் வரி வருமானத்தில் ஏறக்குறைய 33

கதவிகிதத்தை உதவும் மொத்த வியாபார வரி தொடர்பானதாகும். 1986 ம் வருட வரவு செலவுத்திட்டத்தில் வரி விகிதப்பட்டி களின் தொகை 10 லிருந்து 6 க்குக் குறைக்கப்பட்டது போல, * 1987 ம் வருட வரவு செலவுத்திட்டத்தில் இப்பட்டிகளின் தொகை மேலும் குறைக்கப்பட்டது. அதாவது, வரிவிகிதப்பட்டிகளின் மொத்தத் தொகை 5 க்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 15 சதவிகிதவரிப் பட்டி நீக்கப்பட்டுவிட்டது. இப்பொழுது 15 சதவிகித வரி விதிக்கப்படும் பொருள்களுக்கு இனி 20 சதவிகித வரி விதிக்கப்படும். பழரசங்கள், கோர்டியல்கள், சர்பத்துகள், ஜஸ்கிரீம், கண்ணூடித்தகடுகள், கண்ணூடிச் சாமான்கள் ஆகிய பொருள்களுக்கே இனி 20 சதவிகித வரி விதிக்கப்படும் புதியயோசனை மொத்த வியாபார வரியமைப்பைச் சிக்கலற்ற தாக மாற்றிச் சீராக்குவதுடன் மட்டுமன்றி வரிவிதிப்பில் ஓரளவுக்கு முற்போக்குத்தன்மையையும் புகுத்துவதாகக் கருதலாம். ஏனென்றால், உயர் வரி விகிதங்கள் சுகபோக நுகர்வுக்கான ஒரளவு ஆடம் பரப்பொருள்கள், இடைத்தரமுள்ள பொருள்கள் ஆகியவற்றிற்கே விதிக்கப்படுகின்றன. இம் மாற்றத்தினால் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படும் வருமானம் 2 கோடி 50 இலட்சம் ரூபாவாகும்.

இறக்குமதித் தீர்வைகளில் இரு முக்கியமான மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. கோதுமைத் தானியத்தின் இறக்குமதி மீதுள்ள தீர்வை 5 சதவிகிதத்திலிருந்து 10 சதவிகிதத்துக்கு அதிகரிக்கப்பட்டமை முதலாவது மாற்றம். இவ்வரி அதிகரிப்பை முற்றுக உணவு ஆணையாளரின் திணைக்களும் பொறுத்துக் கொள்ளும். எனவே கோதுமை மாவின் விலையை அதிகரிக்கும் பிரச்சினை எழாது. அரிசியில் நாடுகிட்டத் தட்ட தன்னிறைவு நிலையை அடைந்துள்ளதால், அரிசிக்கு மிக நெருக்கமான மாற்றுப் பொருளான கோதுமை மா மீது

தீர்வையைக் கூட்டினால், அரிசியைச் சேகரித்து, விநியோகிக்கும் வேலையை மேற்கொள்ள உணவு ஆணையாளர் தூண்டப்படுவாரெனக் கருதப்படுகிறது.

இறக்குமதித் தீர்வையில் செய்யப்பட்ட இரண்டாவது மாற்றம் பெற்றேவியம் பொருள்கள் தொடர்பானதாகும். தற் போதிருந்துவரும் பெறுமதிப்படியான 45 சதவிகித வரி ஒன்றில் பெறுமதிப்படியான 45 சதவிகித வரியாக மாறும் அல்லது மெட்ரிக் தொண் ஒன்றுக்கு 1,800 ரூபா என்ற குறிப்பான தீர்வை விகிதம் - இரண்டில் இது உயர்வானதோ அது பொருந்தும். இம் மாற்றத்துக்கான காரணம், முன் பிருந்த 45 சதவிகிதத் தீர்வை, சுத்தி செய்யாத எண்ணெய் விலை வீழ்ச்சியுற்றதன் காரணமாகத் திறைசேரி எதிர்பார்த்த வருமான தத்தைக் கொண்டுவராததாகும். எனினும், பெற்றேவியம் கூட்டுத்தாபனத்தின் இலாபங்கள் தொடர்ந்து அதிகரித்துவந்தன. ஏனென்றால், பெற்றேவியம் பொருள்களின் உள்நாட்டு விலைகளில் எம்மாற்றமும் செய்யப்படவில்லை. 1986 ம் ஆண்டில் இவ்விலைகள் உலக விலைகளை விட உயர்வான வையாக இருந்தன. இறக்குமதி விலைகளில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியின் காரணமாக வருமான நஷ்டங்கள் ஏற்படாது தடுப்பதற்காகவே தீர்வை இவ்விதம் மாற்றப்பட்டது. இந்நடவடிக்கையிலிருந்து மேலதிக வருமானமாக 15 கோடி ரூபா கிடைக்குமென மதிப்பிடப்படுகிறது. மேலும், சுத்திசெய்யாத எண்ணெய் விலைகள் வீழ்ச்சியுற்றதன் விலைவாக பெற்றேவியம் கூட்டுத்தாபனத்துக்குக் கிடைத்த எதிர்பாராத பெருலாபத் தொகையில் ஒரு பகுதியைத் திறைசேரிக்குத் திருப்புவதற்காக கூட்டுத்தாபனத்தின் மீது 50 கோடி ரூபா விசேஷ வரி விதிக்கப்பட்டது. எனினும், வருமானவரி நோக்கத்துக்காக இந்த வரித்தொகையை வரி விதிப்புக்கான வருமானத்திலிருந்து

கழித்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஸ்திரமான கோரிக்கையில் வாதனவாகவும் அத்தியாவசிய நுகர்ப் பொருள்களாயில்வாதனவாகவும் உள்ள வணிகப் பண்டங்கள் மீது தீர்வைகள் விதிப்பதுபல வளர்முக நாடுகளில் ஒரு சர்வசாதாரண அம்சமாக இருந்துவருகிறது. புகையிலையும் மதுவும் இத்தகைய இருபொருள்களாகும். இவை அத்தியாவசியப் பொருள்களாக இல்லாதிருப்பதுடன் மட்டுமன்றி மனிதனின் உடலாரோக்கியத்துக்குத் தீங்குவிளைவிப்பனவாகவும் உள்ளன. இலங்கையிலும் கூட, வரவு செலவுத்திட்டயோசனைகளுடன் இவ்விருபொருள்களும் தீர்வை அதிகரிப்புக்கு உட்படுத்தப்படுவது கிட்டத்தட்ட நிச்சயமான சங்கதியாயிருக்கிறது. அதன்படி முந்திய வருடங்களில் போல 1987 ம் ஆண்டிலும் புகையிலை, மதுபானம் மீதான கலாச் தீர்வைகள் உயர்த்தப்பட்டன. புகையிலை மீதான தீர்வை கிலோ ஒன்று 603 ரூபா 50 சதத்திலிருந்து கிலோ ஒன்று 665 ரூபா 50 சதத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டது. சிகரெட்டுகளின் விலைகளில் 5 சதம் அதிகரிக்கும். இந்த அதிகரிப்பு, தீர்வை அதிகரிப்பை முற்றிருந்து செய்வதற்குப் போதாது. ஆதலால், எஞ்சிய தீர்வை புகையிலைக் கம்பெனி மீது விதிக்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இம்மாற்றத்திலிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் வருமானம் 40 கோடி ரூபாவாகும். அரசாங்க வருமானத்துக்கான மற்ற மூலம் மதுபானமாகும். தென்னாங்காராயத்தின்மீது கலாச் தீர்வை காற்றுப்புகாத லீட்டர் ஒன்றுக்கு 7.00 ரூபா வீதமும் மொலாஸ்ஸாராயத்தின் மீது 10.00 ரூபா வீதமும் உயர்த்தப்பட்டது; உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் வெளிநாட்டு மதுவகைமீது காற்றுப்புகாத லீட்டர் ஒன்றுக்கு 7.00 ரூபாவீதம் உயர்த்தப்பட்டது. இந்த மாற்றங்களின் விலைவாக சாராயத்தின் விலை போத்தல் ஒன்றுக்கு 6.00 ரூபாவும் பியரின்

விலை போத்தல் ஒன்றுக்கு 2 ரூபா 70 சதமும் அதிகரிக்கும். இறக்குமதி செய்யப்படும் மதுவகைகள் மீதும் தீர்வைகள் அதிகரிக்கப்படும் இந்த வருமான மூலத்தின் முக்கியத்துவத்துக்கு, மொத்தவருமானத்துக்கு அது பங்களிப்புச் செய்யும் தொகையே சான்றாகும். 1977 ம் ஆண்டில் இல்லிருதீர்வைகளும் 83 கோடி 20 இலட்சம் ரூபாவை அல்லது 12 சதவிகிதத்தை அரசாங்க வருமானத்துக்கு உதவி விட. 1980 ம் ஆண்டில் இவ்வதவு தொகை 168 கோடி 30 இலட்சம் ரூபாவுக்கு அதிகரித்தது - அதாவது, 1977 ல் உதவியதொகையை விட இருமட்டங்குக்கு மேற்பட்டதொகையாகும். 1986 ம் ஆண்டில் உதவப்பட்டதொகை 451 கோடி ரூபா (அங்கிகரிக்கப்பட்ட மதிப்பீடுகள்) அல்லது அரசாங்கத்தின் மொத்தவருமானத்தில் 12 சதவிகிதம்.

தற்போதைய வரவு செலவுத்திட்டத்துடன் செய்யப்பட்டதீர்வை மாற்றங்கள் அரசாங்கத்துக்கு 19 கோடி ரூபா வருமானத்தைக் கொண்டுவருமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. வருமானத்தை மேலும் அதிகரிப்பதற்கான ஒரு நடவடிக்கையாகுநாணயக் கடிதங்கள், நம்பிக்கைப் பொறுப்பு இரசீதுகள், நம்பிக்கைப் பொறுப்புக் கடிதங்கள் ஆகிய எல்லாவற்றின் மீதும் ஒவ்வோர் 1,000 ரூபாவுக்கும் அல்லது அதன் ஒரு பகுதிக்கும் தற்சமயம் அறவிடப்படும் 1.00 ரூபா முத்திரைத் தீர்வை 20.00 ரூபாவுக்கு அதிகரிக்கப்படும். இந்த மாற்றத்திலிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் வருமானம் 105 கோடி ரூபாடு

இதுவரை ஆராயப்பட்ட வருமான யோசனைகளினால் அரசாங்க வருமானத்தில் 231 கோடி 50 இலட்சம் ரூபா நிகர அதிகரிப்பு ஏற்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1987 ம் ஆண்டுக்கான கூட்டுமொத்த வ. செ. தி. பற்றுக்

குறை 2,618 கோடி 50 இலட்சம் ரூபா என மதிப்பிடப்படுகிறது. இத்தொகையில் 2,271 கோடி 50 இலட்சம் ரூபா பற்றுக்குறைக்கு, பணவீக்கத்தை உண்டாக்காத வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு வட்டாரங்களிலிருந்து நிதியளிப்பு செய்யப்படுகிறது. எஞ்சிய நிகர ரொக்கப் பணப் பற்றுக்குறையான 347 கோடி ரூபாவுக்கு வங்கி முறையிலிருந்து நிதிகள் பெறப்படும்.

மதிப்பீட்டு வருமானமாகிய 4,411 கோடி 50 இலட்சம் ரூபா 1986 ம் வருட மதிப்பீட்டு வருமானத்துடன் ஒப்பிடுகையில் 9 சதவிகிதம் அதிகமாகும். வருமான யோசனைகளின் காரணமாக வருமானத்தில் ஏற்படும் நிகர அதிகரிப்பு (அதாவது 231 கோடி 50 இலட்சம் ரூபா) வருமானத்தில் (அதாவது 362 கோடி 70 இலட்சம் ரூபா) ஏற்பட்டுள்ள அதிகரிப்பில் 64 சதவிகிதத்தை உதவுகிறது. எனவே, இந்த வருமானயோசனைகள் இல்லாதிருந்தால், வருமானத்தில் ஏற்படும் வழிமையான அதிகரிப்பு 131 கோடி 20 இலட்சம் ரூபா மட்டுமே அல்லது 3 சதவிகிதம். இது 1987 ம் ஆண்டில் நடந்து செலவுகளின் வளர்ச்சி விகிதத்தை உதவிடப் புள்ளி குறைவானதாகும்.

வங்கிகளிடமிருந்து கடன் வாங்கும் செயல் பண நிரம்பல் அதிகரிப்பதற்கு அடிகோலுகிற தென்றும், ஆதலால், அது பணவீக்கத்தை உண்டாக்கும் நடவடிக்கையென்றும் அச்சங்கங்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. வங்கி முறையிலிருந்து கடன் வாங்கும் செயல் பணக்கையிருப்பைக் கூட்டலாம் அல்லது கூட்டாமலும் மிருக்கலாம். விவேக அல்லது சட்ட நியமங்களின்படி வங்கிகளிடம் மேலதிக ஒதுக்கு நிதிகள் இல்லாவிட்டால் (ஒதுக்கு நிதிகள் யாவும் ஏற்கெனவே கடனை வழங்கப்பட்டிருந்தால்) வங்கிகள் தங்கள் ஒதுக்கு நிதிகளைக் குறைநிரப்புச்செய்ய உடனுக்குடன்

நடவடிக்கைகள் எடுக்காவிட்டால், அரசாங்கம் கடன்வாங்குவதால் எந்த மேலதிக பணமும் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை. அந்த நிலைமையில் அரசாங்கம் கடன் வாங்கும் செயல் வங்கிகளின் நிரந்தர வாடிக்கையாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் கடன் களை விலக்கிவிடுகிறது. அது வங்கியல்லாத உள்நாட்டுக் கொடுக்கடனாளிகளிடமிருந்து கடன் பெறுவதை ஒத்திருக்கிறது. எனினும், வர்த்தக வங்கிகளிடம் மேலதிக ஒதுக்கு நிதிகளிறுந்தால் அல்லது மத்திய வங்கி மற்றவர்களுக்கெதிரான வர்த்தக வங்கிகளின் உரிமைக் கோரிக்கைகளில் சில வற்றை மறுகழிவிடுதல் மூலமோ அல்லது அவ்வங்கிகளுக்குக்கடன் களை வழங்குவதன் மூலமோ அல்லது பின்னப்பத்திரங்களைக்கொள்வனவு செய்வதன் மூலமோ அவ்வங்கிகளுக்கு ஒதுக்கு நிதிகளை வழங்கினால், வர்த்தக வங்கிகள் தங்களுடைய நிரந்தர வாடிக்கையாளர்களுக்குக் கொடுக்கடன்களைச் சுருக்காமல் அரசாங்கத்துக்குக்கடன் வழங்கலாம். அப்பொழுது பணக்கையிருப்பில் ஒரு நிகரத் தொகை கூடுகிறது. ஒரு வேளை அரசாங்கம் வர்த்தக வங்கிகளிடமிருந்து கடன் வாங்கினால், வழக்கமாக அதன் விளைவாகப் பணம் சிருஷ்டிக்கப்படுகிறது. ஆனால், அது ஒரு குறிப்பிட்டசமயத்திலும் இடத்திலும் அப்படிச் செய்யுமாவென்பது உண்மையைப் பொறுத்த ஒரு கேள்வி. அக்கேள்விக்கு அப்போதிருந்து வரும் நிலைமைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே பதிலளிக்கவேண்டும்.

1987 ம் வருடத்துக்கான பாதீட்டுப் பயப்பிலிருந்து அறியக் கூடியதாயிருப்பதைக் கொண்டு நோக்குமிடத்து, 1986 ம் ஆண்டுன் ஒப்பிடுகையில் 1987 ம் ஆண்டில் வங்கிகளிடமிருந்து கடன் பெறுவதனால் ஏற்பட்டுள்ளதாக்கம் சிற்றளவிலேயே உள்ளது. பணவீக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய வட்டாரங்களிலிருந்து பெறப்படும் நிதிகள் பாதீட்டுப் பற்றுக்குறையில் 13 சதவிகிதம்

மட்டுமேயாகும்; அத்துடன் முந்திய ஆண்டின் தொகையைவிட வெகு குறைவு என்பது கொள்கை வகுப்போருக்கு சற்றே ஆறுதல்விக்க வேண்டும்.

முந்திய வருடங்களில் போலவே, 1987 ம் வருட வரவு செலவுத்திட்ட, யோசனைகளின் நோக்கம் தனியார் துறைச் சேமிப்புக்களையும் முதலீடுகளையும் துரிதப்படுத்துவதும், நாட்டின் உள்நாட்டுக் கொடுப்பன விலைமையைச் சீர்படுத்துவது மாகவே இருந்தன்னது. இது தற்போதைய பொருளாதாரக் கொள்கைகளைப் பராமரிப்பதற்கும் மிக முக்கியமாகும். இதையே வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதாயின், வேலியிடப்படாத ஒரு பொருளாதாரக் கொள்கைக் கேற்ற திட்டமிடல் முறையொன்றை உருவாக்க மனமறிய முயற்சி செய்யப்படவேண்டியதன் அவசியமும் இதில் தனியார் துறை பங்குபற்ற வேண்டுமென்பதும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுவிட்டன. இந்தத் திட்டமிடல் முறைக்கு அரசாங்க முதலீட்டுத்திட்டம் ஆதரவாடியள்ளது. அரசாங்க முதலீட்டுத் திட்டம் மூலதன முதலீட்டின் ஓர் “சம்லும் திட்டமாக” மட்டுமன்றி வரவு செலவுத்திட்டத்தை நிறைவாக்கும் ஒன்றுக்கும் செயலாற்றுகிறது. இத்திட்டத்தின் “சம்லும்” தன்மை நிதிவளங்களில் ஏற்பட்டுள்ள மாறுதல்களையும் தேசியத்துறையிலும் மற்றும் துறைகளிலும் முதலீடும் அளிக்கப்படவேண்டியவற்றையும் கருத்திற்கொண்டு, வேலைத்திட்டங்களையும் கருத்திட்டங்களையும் வொருவருடமும் மீளாய்வு செய்வதற்கு உதவியுள்ளது. முதலடம் அளிக்கப்படவேண்டியனவும் இடையருது மீளாய்வு செய்யப்பட்டுவருகின்றன.

சுருங்கச் சொல்வதாயின், 1987 ம் வருட வரவு செலவுத்திட்ட யோசனைகள் சேமிப்புக்களையும் முதலீடுகளையும் அதிகரிப்பதற்கும் பொருளாதாரத்தில் ஸ்திரமான வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த முடிவு பக்கம் பார்க்க

இனக் கலவரமும் வரவு செலவுத்திட்டமும்

வெஸ் ஆண் ரோஸ்-திலக் சமரநாயக்க

இலங்கையின் அண்மைக் கால வரலாற்றில் இனப்பிரச்சினை சுகஜ மான் தொன்றுக் கிருக்க, 1983 யூலையில் வன்செயல்கள் இடம் பெறும்வரை, அத்தகைய பிரச்சினைகளால் ஏற்படும் பொருளாதாரத் தாக்கத் தின் மீது கவனம் குவியவில்லை. அன்றைய வன்முறைச் செயல்களிற் பெரும் பகுதி கொழும்பிலும் அதன் சுற்றுப் புறங்களிலும் இடம் பெற்று முன்னெருபோது மில்லாத அளவுக்கு கைத்தொழில், வர்த்தகத் தாபனங்கள் அழித்தொழிக்கப்பட்டன. கொழும்பிலிருந்து 30 மைல் லிட்டத்திற்குள் 152 கைத்தொழில்களும், 1,100 கடைகளும் வன்செயல்களால் பாதிக்கப்பட்டதாக மத்திய வங்கி மதிப்பிட்டிருந்தது. இதனால் இழக்கப்பட்ட வேலை வாய்ப்புகள் 50,000 எனவும் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது.

இவை வன்செயல்களால் உடனடியாக ஏற்பட்ட விளைவுகளாகும். நீண்டகால, பொருளாதாரப் பாதிப்புகளை மதிப்பிடுதல் மிகச்சிரமமானது. 1983 யூலை வன்செயல்களே இனப்பிரச்சினையின் உச்ச கட்டமாகும் என்றொடக்கத்தில் நம்பப்பட்டது. மாறுக அடுத்த மூன்று ஆண்டுகளில் இனப்பிரச்சினை மேலும் மோசமடைந்து வந்துள்ளது. எனினும், மொத்தத் தேசிய உற்பத்திக்கு ஏற்பட்ட தாக்கம் குறைவாகவே இருக்கிறது. காரணம் இனப்பிரச்சினை தொடர்பான சூழப்பங்கள் அனேகமாக வடக்கிலும் கிழக்கிலும் இடம் பெறுவதாகும். நாட்டின் உற்பத்திக் கொத்துக்களில் மிகச்சிலவே இவ்விரு பிரதேசங்களிலும் அமைந்துள்ளன. இப்பிரதேங்களில் ஏறத்தாழ மூன்றில் ஒரு பகுதி மட்டுமே கமத்தொழி மூக்கு உகந்தது. தேசியப் பொருளாதாரத்தின் பிரதான விவசாயத் துறையான தொட்டங்கள்

இப்பிரதேசங்களில் இல்லை. அத்துடன் அங்கு கைத்தொழில் முயற்சிகளும் குறைவு. வடக்கின் மிகப்பெரிய வளம் அப்பிரதேசத் தின் பயிற்றப்பட்ட மனித வளமாகும். இவர்கள் வடக்குக்கு வெளியே உழைத்து, தம் ஊதியத்தை அப்பகுதிக்கு அனுப்புகின்றனர். 1981 குடிசன் மதிப்பீட்டின்படி இலங்கைத் தமிழர்களில் 27 சதவீதமானேர் வடக்கையும் கிழக்கையும் தவிர்த்த பிறபகுதிகளில் வாழுகின்றனர். (யாழ்ப்பாணம், வவுனியா, மூலைத்தீவு, மன்னார், திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்கள் வடக்கு, கீழ்க்குப் பிரதேசங்களில் அடங்கும்). சுற்றுலாக் தொழிலும் வடக்கு, கிழக்குப் பிரதேசங்களில் குறைவாகவே இடம் பெறுகிறது. தரப்படுத்திய இடவசதியில் 6.6 சதவீதம் மட்டுமே இப்பிரதேங்களில் அமைந்துள்ளது. 1982 ல் இலங்கை வந்த உல்லாச பிரயாணிகளில் 7 சதவீதத்தினர் மட்டுமே இப்பிரதேசங்களுக்குச் சென்றனர்.

எவ்வாறுமினும் தொடர்ந்து இடம் பெற்ற குழப்பங்கள் வடக்கு, கிழக்குப் பிரதேசங்களுக்கு அப்பாலுள்ள பிரதேசங்களையும் பாதித்தன. கண்கூடான நிலையில் 1984, 1985 ம் ஆண்டுகளின் குழப்பங்கள் காரணமாக மொத்தத்தேசிய உற்பத்தி ஒரு முழுச்சதவீத வளர்ச்சியை இழந்தது. எனச் சில அவதானிகள் மதிப் பிடிடுள்ளனர். அதாவது, குழப்பங்கள் இல்லாதிருந்தால் இவ்வளர்ச்சி, ஆண்டுக்கு 6 சதவீதமாக அதிகரித்திருக்கும். ஆனால் குழப்பங்கள் காரணமாக வளர்ச்சி 5 முதல் 5.1 சதவீதமாகக் குறியிடுது. இந்த ஒரு சதவீத வித்தியாசத்தினால் நாட்டின் உண்மையான வளர்ச்சித் திறன் 10 முதல் 15 சதவீதம் குறைகிறது. 1986 மே மாதத்தில் நிதி

அமைச்சர் 1986 - 90 காலப்பிரவுக்கு 4.5 சதவீதமான குறைந்த வளர்ச்சிவீதத்தை அறிவித்தார். இவ்வறிவித்தல் அதிகரித்துவரும் பாதுகாப்புச் செலவினம், வீழ்ச்சியடையும் வணிகப் பொருள்களின் விலை, வெளிநாட்டுதலி குறைவதற்கான சாத்தியம் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. இப்பிரச்சினையை நுணுகி ஆராய்ந்து ஒவ்வொரு துறையும் எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டது என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்காக பொருளாதாரத் துறையில் மிக மோசமாகப் பாதுக்கப்பட்ட துறைகளை ஆராய்வோம்.

வரவு செலவுத்திட்டம்

தொடர்ந்து இடம் பெறும் இனப் பிரச்சினை வரவு செலவுத்திட்டத்தைப் பாதித்தது என்பது தெளிவு. இதற்குக் காரணம், பாதுகாப்புச் செலவினம் அதிகரித்தலும், பாதுகாப்புக்குத் தேவையான வளங்களை அளிக்கும் பொருட்டு பிறதுறைகளுக்கான செலவுகள் குறைக்கப்பட்ட மையமாகும். 1985 ல் திட்டமிடப்பட்டிருந்த ஏறத்தாழ 343 கோடி ரூபாவுக்குப் பதில் பாதுகாப்புச் செலவுகள் 620 கோடியாக (மொத்த வரவு செலவில் 10 சதவீதம்) அதிகரித்தன. 1985 ம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத்திட்ட ஆவணங்களில் பாதுகாப்புச் செலவுக்குத் திட்டமிட்ட தொகையாக வரவு செலவுத்திட்டத்தில் 5.7 சதவீதம் இருந்தது. இது, 1984 ன் 4.5 சதவீதத்திற்கும் 1983 ன் 3.5 சதவீதத்திற்கும் கூடியதாகும். 1986 ல். செ. திட்டப்படி பாதுகாப்புச் செலவினம் 10 சதவீதத் தால் அதிகரிக்கும். ஆனால் செலவுகள் இம்மதிப்பீடுகளை ஏற்கனவே மிகைத்துவிட்டன. தற்போது இதுவ. செ. திட்டத்தின்

15 சதவீதமாக உள்ளது.
(100 கோடி ரூபா).

முன்று இராணுவச் சேவை களதும் ஆளணியைக் கணிசமாகப் பெருக்கி, நீண்ட காலத்திற்குச் சூறுசுறுப்பாய் வைத்திருக்க அரசாங்கம் தீர்மானித்திருக்கிறது என்பது தெளிவு. இவ்வாருக பாதுகாப்புச் செலவு எதிர்காலத்தில் கூடியே இருக்கும் என்பது இலங்கைப் பெர்ருளாதாரத் தின் ஒரு நிரந்தர அம்சமாக விளங்கும். இராணுவச் சேவை களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட ஆளணிப் பிரிவுகள் இருப்பினும் அதற்கான வரவு செலவுத்திட்டம் ஒன்றில்லாதிருந்தமையால் வெற்றிடங்கள் நிரப்பப்படாதிருந்தன. இப்பொழுது அதற்குரிய வரவு செலவுத்திட்டம் உள்ளது. வரவு செலவுத்திட்டத்தில் பாதுகாப்புச் செலவுகளுக்கு 10 சதவீதத்தை ஒதுக்குவது இலங்கையைப் பொறுத்தவரை மிகக் கூடியதாகும். எனினும் இது அயல் நாடுகளுடன் ஒப்புநோக்குகையில் சர்த்தமானதாகும்.

உதாரணமாக, 1982 ம் ஆண்டுக் கான உலக வங்கி அட்டவணையின்படி எமது அயல் நாடுகளின் பாதுகாப்புச் செலவுகள் இந்தியா 20.2 சதவீதம், பிலிப்பின் தீவுகள் 13.9 ச.வி., சிங்கப்பூர் 22.9 சதவீதம் ஆகும். இன்றைய நிலையிலும் இலங்கை பாதுகாப்புக்காக குறைந்த அளவிலேயே செலவு செய்கிறதெனினும், விதிவிலக்கான அளவு குறைந்த மட்டத்தில் பாதுகாப்புச் செலவுகளை வைத்திருந்த காலம் கடந்து விட்டது.

இராணுவ, பொலிஸ் சேவைகளின் ஆளணி மட்டங்களில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பினால் வேலையற்ற வாலிபர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைத்தது. எனினும் “இந்தப் பொருளாதார முயற்சிச் சந்ததி” அதற்கான வாய்ப்புச் செலவையும் ஏற்படுத்துகிறது. கிடைத்தற்கரிய வெளிநாட்டுச் செலாவனியிற் பெரும் பகுதி இதற்காகச் செலவிடப்படுவதுடன் பாது

காப்புக்காக ஒதுக்கப்படும் பணத்தை அதிக உற்பத்தி யைத்தரும் அபிவிருத்தித் துறைக்குப் பயன்படுத்த முடியாமற் போகிறது. மேலும் இலங்கையில் பாதுகாப்புக் கைத்தொழில் இல்லாமையினால், பாதுகாப்புச் செலவினம் ஓர் உற்பத்தி அல்லது பெருக்க விளைவைப் பொருளாதாரத்தில் ஏற்படுத்துவதில்லை. பாதுகாப்புச் செலவானது, பாதுகாப்பு அமைச்சிற்கு மட்டும் உரியதன்று. பாதுகாப்புத் தொடர்பான பிற செலவினங்களின் பறுவைப் பிற அமைச்சுக்களும் தாங்கவேண்டியள்ளது. உதாரணமாக, சுகாதார அமைச்சுக்காயப்பட்ட இராணுவத்தினருக்குச் சிசிச்சை அளிப்பதற்காக விசேட பிரிவுகளை அமைக்க வேண்டியிருந்தது. மாவட்ட அபிவிருத்தி வரவு செலவுத்திட்டங்களிலிருந்து உள்நாட்டுக் காவல் படையினருக்குப் பயிற்சியளிக்க நிதியளிக்கப்படுகிறது. இத்தொகைகளில் எதுவும் வரவு செலவுத்திட்டத்தில் பாதுகாப்புச் செலவுக்கான தொகையிற் சேர்க்கப்படவில்லை.

1985 வ. செ. திட்டத்தில் கூடிய பற்றாக்குறைக்கு அதிகரித்த பாதுகாப்புச் செலவே முக்கிய காரணமாகும். 1986 வ. செ. திட்டத்தின் மதிப்பிட்ட 27 மிலியன் ரூபா பற்றாக்குறை அதிகரிப்பதற்கு பாதுகாப்புச் செலவுகள் ஒரு காரணமாக அமையும். இப்பற்றாக்குறையில் சுமார் அரைவாசியை நிரப்புவதற்கு வெளிநாட்டுதலியிலிருந்து நிதியளிக்கப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சுமார் 40 சதவீதம் வங்கியல்லாத வழிகளிற் பெற்ற கடன் மூலம் நிரப்பப்படும். சுமார் 200 கோடி ரூபா வங்கி முறையிலிருந்து பெறப்படும். இப்பற்றாக்குறையைச் சமாளிப்பதற்காகப் பின்வரும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள நிதி அமைச்சு உத்தேசித்துள்ளது: (1) ஆக்கப் பொருட் செலவை 15 சதவீதத்தால் குறைத்தல் (2) மீண்டுமருஞ் செலவுகளை 5 சதவீதத்தால் குறைத்தல்; (3) குறைந்தப்பல் மதிப்பீடுகளை வெளி

நாட்டுதலி பெறும் திட்டங்களுக்கும் பாதுகாப்பு நோக்கங்களுக்கும் மட்டும் வழங்கல் (4) புதுப்பதவியினரை நியமிக்காதிருத்தல் (5) அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்கள் பங்கிலாபத்தில் ஒரு பகுதியை திறந்தேரிக்கு அளித்தல் (6) நட்டத்தில் நடைபெறும் கூட்டுத்தாபனங்களை விற்றல் அல்லது முடிவிடல்.

1987 ம் ஆண்டு இருள் குழந்தொக இருக்குமென்று நிதி, திட்டமிடல் அமைச்சர்களுக்கொண்டிருக்கும் திட்டங்களுக்குரிய ஆக்கப் பொருட் செலவு மட்டும் 26000 கோடி ரூபாதேவைப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. திட்டமிட்ட வளங்கள் 1870 கோடி ரூபாவாகும். நிதிப்பற்றாக்குறைக்காரணம் வியாபாரப் பொருட்களின் கடுமையான விலை வீழ்ச்சியும், பணவீக்கத்தைக் குறைந்த அளவில் வைத்திருக்க வேண்டியமையும் மீண்டுமரும் செலவினங்களின் அதிகரிப்பும் அதிகரிக்கும் பாதுகாப்புச் செலவுமாகும் எனக்கூறப்படுகிறது. 1987 க்குரிய ஆக்கப் பொருட் செலவினத்தை 27 சதவீதத்தால் குறைப்பதற்கு அமைச்சு வழிவகைகள் பற்றி ஆராய்கிறது.

எதிர்கால வரவு செலவுத்திட்டங்கள் வீதிகள், பாலங்கள், மதகுகள், வங்கிகள், பொலிச் நிலையங்கள், இராணுவநிறுவனங்கள், தொழில் ஆய்வு நிலையங்கள், நெற்சந்தைப்படுத்தற் சபைக்கட்டிடங்கள், வாகனங்கள், போன்ற சேதப்படுத்தப்பட்ட உள்ளமைப்புகளை மீண்டும் நிர்மாணிப்பதற்கும் புனருத்தாரணம் செய்வதற்கும் உரிய செலவுகளை இறுப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் உயர்ந்தனவாக இருத்தல் வேண்டும். ஆனால் சம்பந்தப்பட்ட பிரதேசங்களில் சமாதான சூழல் நிலவும் வரை இவற்றுக்குப் பணம் செலவிடப்பட மாட்டாது. சமாதானத்தின் பொருட்டு அபிவிருத்திக்குரிய செலவு

களுக்கு மேலதிக கட்டணம் அற விடுவது பற்றிய கருத்து ஏற கனவே தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு தேசியப் பாதுகாப்பு வரி அறவிடுவது பற்றிய தீர்மானம் 1986 பிற்பகுதிவரை ஒத்திவைக் கப்பட்டுள்ளது.

அகதிகள்

1986 இறுதியில் 1,20,000 அகதிகள் இருந்ததாக மதிப்பிடப் பட்டிருந்தது. இந்த எண்ணி க்கை தொடர்ந்து அதிகரித்தது. 1983 வன்செயல்களின்போது 25,000 அகதிகளிருந்தனர். 3,000 பேரைத்தவிர மற்றெல்லோரும் மீண்டும் குடியேற்றப்பட்டு விட்டனர். இவர்களைப் பராமரிப்பதற் கான செலவுகள் தற்போதுள்ள தினைக்கள் வரவு செலவுத்திட்டங்களிலிருந்து வெள்ளப்பெருக்கு வற்றட்சி போன்ற அனர்த்தங்களுக்கான அவசரகால நிதிகளிலிருந்தும் இறுக்கப்படுவதாக வரவு செலவுத்திட்ட அலுவலகம் அறிவித்துள்ளது. அத்துடன் புனர்வாழ்வு அமைச்ச மீள நிரப்புவதை எதிர்பார்த்து சமூக சேவைத்தினைக்களமும் செலவு செய்கிறது. இவ்வகுக்களைக் கவனிப்பதற்கு மாதாந்தம் சராசரி ஒரு குடும்பத்திற்கு 650 ரூபா செலவாகியிருக்கிறது. (ஒரு தனி பருக்கு மிகக்குறைந்தது 250 ரூபாவும் குடும்பத்துக்கு 800 ரூபாவும்). அகதிகளைக் குடியேற்றுவதைத் துரிதப்படுத்தும் முயற்சியில், அவர்கள் ஏற்கனவே வசித்த இடங்களுக்குச் செலவுதற்கு ஒரு குடும்பத்துக்கு 1000/- ரூபா வழங்கப்படுமென்று புனர்வாழ்வு அமைச்ச 1986 மார்ச் 5ம் திகதி அறிவித்தது. அத்துடன் கமத்தொழில் சாதனங்களுக்கென 1000/- ரூபாவுக்குக் கூடாத ஒரு தொகையும்; வீடுகள் கட்டுவதற்கு அல்லது திருத்துவதற்கு 3000 ரூபாவும் குடியேறிய தினத்திலிருந்து 3 மாதங்களுக்கு பங்கீட்டுணவுப் பொருட்களும் வழங்கப்படும் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டது. மீண்டும் குடியேறுவது பாதுகாப்பானதென்று அமைச்ச கருத, சம்பந்தப்பட்ட அகதிகள் தம் சொந்த இடங்களுக்கு மேலதிக கட்டணம் அற விடுவது பற்றிய கருத்து ஏற்கனவே தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு தேசியப் பாதுகாப்பு வரி அறவிடுவது பற்றிய தீர்மானம் 1986 பிற்பகுதிவரை ஒத்திவைக் கப்பட்டுள்ளது.

ஞக்குச் செல்ல மறுத்தால் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் உணவுப் பொருட்கள் ஒடனடியாக நிறுத்தப்படலாம்.

முடிவுரை

தொடர்ந்து இடம்பெறும் குழப்பங்களினால் பொருளாதாரத்துக்கு ஏற்பட்ட பெருந்தாக்கம் இன்றும் உணரப்படவில்லை. வடக்கிலும் கிழக்கிலும் உள்ள வர்களின் வாழ்க்கை மகிழ்ச்சியே அற்றதாக இருக்கையில், அவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினையின் தாக்கம் நாட்டின் பிறபகுதிகளில் வாழ்வோரது மொத்த தேசிய உற்பத்தியையோ சென்மதி நிலுவையையோ பெருமளவில் தாக்க வில்லை. இப்பாதிப்பு எதிர்காலத்தில் இழக்கப்பட்ட வாய்ப்புக்களாலும், வரவு செலவுத்திட்ட வளங்கள் பாதுகாப்புக்கு ஒதுக்கப்படுவதனாலும் உணரப்படும். பாதுகாப்புக்குரிய கூடிய செலவினங்கள் பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தித் துறைகளில் குறைந்த முதலீட்டுக்கும், கூடிய வ. செ. திட்டப் பற்றாக்குறைகளுக்கும், உயர்ந்த வரிகளுக்கும், கூடிய அரசாங்கக் கடன்களுக்கும் வழிகோலும். இவ்வதிகரிக்கும் பாதுகாப்புச் செலவுகள், மொத்தத் தேசிய அபிவிருத்திச் செலவுக் கணக்குகளில் வளர்ச்சியாகப்படுகிறது. சமூகத்துக்கு ஏற்பட்ட வாய்ப்பு இழப்புகளைப் பொறுத்தவரை குழப்பங்களின் நீண்டகாலத்தாக்கம் வர்க்கம் புள்ளிவிவரங்களில் நீண்டகாலத்திற்குப் பிரதிபலிக்க மாட்டா.

1985 ன் 2150 கோடி வ. செ. திட்டப் பற்றாக்குறை உள்ள படியாக 2950 கோடியாக வளர்ந்தது. இதனால் அரசாங்கம் வர்த்தகக் கடன்களைப் பெற அதனால் கூடிய பண வழங்கல் இடம்பெற்றது. 1986 க்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள 2700 கோடி ரூபா பற்றாக்குறை உண்மையில் அதை விட அதிகரிக்கும். இதனால் வ. செ. திட்டத்தின் பணவீக்கத்தாக்கமும் அதிகரிக்கும்.

குழப்பங்கள் காரணமாக இது வரை பொருளாதாரத்துறையில் மிகக்குறைந்த தாக்கம் ஏற்பட்டுள்ளமைக்குக் காரணம், இலங்கை பெரும்பாலும் அன்றைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யத்தக்க விவசாய பொருளாதாரத்தையைதாக இருப்பதனால் விரிவாற்றல் கொண்டதாக இருப்பதாகும். அத்துடன், குழப்பங்கள் பெரும்பாலும் இடம்பெறுகின்ற வடக்கு, கிழக்குப் பிரதேசங்கள் தேசிய உற்பத்திக்குப் பெருமளவில் உதவுவனவல்ல. தற்போது, இனப் பிரச்சினையை விட சர்வதேச தேயிலை விலைகள் கூடிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. எவ்வாரூயினும் தொடர்ந்து இடம்பெறும் குழப்பங்கள் எதிர்காலத்தில் பாரிய பொருளாதார தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான சாத்தியமுண்டு. குறிப்பாகத் தேயிலை உற்பத்தி கணிசமான அளவு குழப்பப்பட்டால் இந்திலை தோன்றுவதற்கு இடமுண்டு.

(24ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

த்துவதற்கும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் தனியார் துறையின் பங்குபற்றல் மேன்மேலும் அதிகரிப்பதற்கும் எடுக்கப்படுள்ள ஒரு முன்னேற்ற நடவடிக்கையாகும். எனினும், இந்தக்குறிக்கோள்களும் மற்றும் அபிவிருத்திக் குறிக்கோள்களும் சாதிக்கப்படுவதற்கு நாட்டில் மீண்டும் சமாதானம் நிலவேண்டும். இது சம்பந்தமாக மேலும் ஏதாவது சொல்லப்படவோ, செய்யப்படவோ, வேண்டுமானால், அது நிதி-திட்டமிடல் அமைச்சர் வரவு செலவுத்திட்ட உரையின்போதுவிடுத்துக்கீழ்க்கண்ட அறிக்கையாகவேயிருக்கும். “உலகிலுள்ள 20 சதவீத நாடுகளுக்கிடையே நாம் இருக்கிறோமென்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். எங்கள் மூலவர்கள் சம்பத்து சிறு அளவினது. தனி நபர்களைப் போலவே நாடுகளும் நிலைமைகளை அனுசரித்து நடக்கவேண்டும். வேறெந்த வழியும் பேராப்ததுக்கே அடிகோலும்.”

வட்டிவீதக் கொள்கைகளும் பொருளாதார அபிவிருத்தியும்

- 1977 லிருந்து இலங்கையின் அனுபவம்-

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

இரு முடிவான ஆதாரம் இருந்தபோதிலும், வட்டிவீதப் பங்களிப்புகளையும், சேமிப்புக்கள் தொடர்பாக வங்கிச் சேவைகளின் விரிவாக்கத்தினையும் முற்றிருக்கின்கிடுவது கடினமாகும். வட்டிவீதமானது, பணத்தின் ஒரு விளைவு வீதமாக இருப்பதால், இது சேமிப்புக்களில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தினை ஊக்கப்படுத்தக்கூடும். அதேபோன்று குறிப்பாக கிராமிய மக்களின் சேமிப்புக்களை வங்கி முறைமைக்குள் கொண்டுவருவதற்கு வங்கிச் சேவைகளின் விரிவாக்கம் இன்னேரு உபயோகமான கருவியாகும். 1971 ல் இவ்வங்கி அடர்த்தியானது 15 ஆக இருந்து 1978 ல் .52 ஆக அதிகரித்தது. எனினும் 1985 ல் .39 க்கு ஒரு கீழ்நோக்கிய போக்கினை இது காட்டியது. மேற்கூறிய நான்கு ஆய்வுகளிலும், இவைகளின் பங்களிப்பானது, சேமிப்புக்களில் தலா வீத வருமானத்தின் அதிகளவு பங்களிப்பினால் மறைவாக்கப்படுகின்றது எனத் தெரிகின்றது.

மறுபக்கத்தில், இலங்கையின் பணச் சந்தைகள் குறிகிய விரிவாக்க அமையப்பினையும், குறைந்த நலீன அமைப்பினையும் கொண்டிருக்கின்றன என்றும், பொதுமக்கள் தங்கள் செலவினத்தினை மேலதிகமாகவள்ள வருமானத்திலிருந்து பெறக்கூடிய சேமிப்பு வைப்புக்கள், தவணை வைப்புக்கள் என்பவற்றுக்குப் பதிலாக மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பணச் சொத்துக்களையே கொண்டுள்ளனர் என ஆய்வு முடிவுகள் தெரிவிக்கக்கூடும். இத்தகைய அவதானிப்பிற்கு முக்கியகாரர்கள், பெயராளவிலான வட்டிவீதமோ அல்லது மெய்வட்டிவீதமோ சேமிப்புக்களில்

குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பினை வழங்கியதுபற்றி முடிவான ஆதாரம் இல்லை என்பதனாலாகும். எனவே, வட்டிவீதம் எவ்வளர்ணும், வங்கி முறைமையுடன் பேணப்பட்டுவந்த பணச் சொத்துகள், தலா வீத வருமானங்களுடன் அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தது. மக்களால் பேணப்பட்டு வரும் பணச் சொத்துக்கள் சேமிப்பு வைப்புக்கள், தவணை வைப்புக்கள் என்ற வடிவிலேயே இன்னமும் பேணப்பட்டு வருவதால், இத்தகைய சேமிப்புக்களுக்கு தொடர்ச்சியான ஆர்வம் காட்டப்பட்டுவருகிறது. என்பதுக்களின் ஆரம்பத்திலிருந்து மூலதனச் சந்தை செயற்பட்டு வந்த போதிலும், இது இன்னமும் ஆரம்ப நிலையிலேயே உள்ளது:

வட்டிவீதங்களும் வங்கிக்கடனும்

நிதி வழங்கும் நிறுவனங்களினால் வழங்கப்படும் நிதிக்கான வட்டிவீதங்கள், அவை வழங்கப்படும் நோக்கம், வழங்கும் நிறுவனம் என்பவற்றுக்கமைய வேறு படுகின்றன. தேசிய சேமிப்பு வங்கியினது நிதிவழங்களின் முக்கிய நோக்கம் பொதுத்துறையினது வீட்டுத் திட்டத்திற்காக ஆன தாக அமைந்திருந்தது. 1978 க்கும் 1980 க்கு மிடையில் இந்த வட்டிவீதங்கள் 9% ற்கும் 13% ற்கு மிடையின தாகவும், 1981 ற்கும் நவம்பர் 1985 ற்கு மிடையில் 12% ற்கும் 17% ற்கு மிடையிலாகவும், நவம்பர் 1985 லிருந்து 12% ற்கும் 21% ற்கு மிடையிலாகவும், வழங்கப்படும் முற்பணத்தினைப் பொறுத்து.

அட்டவணை 2

வர்த்தக வங்கிகள் - தவணை சேமிப்பு வைப்புக்கள் (1977 - 1985)

	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985
1. தவணை வைப்புக்கள்									
(அ) மொத்த வைப்புக்கள்	1,796	3,180	5,200	8,094	11,690	15,196	17,821	20,606	22,833
(ஆ) மாத வைப்புக்கள்	(ரூ. பத்து லட்சம்)								
(ஆ) 3 மாத வைப்புக்களுக்கான வட்டி வீதம்	8.5	8.5	8.5	13.0	16.0	13.5	15.5	14.5	13.3
(இ) 6 மாத வைப்புக்களுக்கான வட்டி வீதம்	11.5	11.5	11.5	15.0	18.0	15.5	19.5	16.0	14.0
(ஈ) 12 மாத வைப்புக்களுக்கான வட்டி வீதம்	14.5	14.5	14.5	20.0	21.0	18.5	20.5	18.0	14.0
(ஐ) சராசரி	12.4	12.4	12.4	17.1	19.1	16.6	19.2	16.7	15.4
2. சேமிப்பு வைப்புக்கள்									
(அ) மொத்த வைப்புக்கள்	1,645	1,846	2,308	2,509	3,203	5,089	7,039	8,985	11,155
(ஆ) மாத வைப்புக்கள்	(ரூ. பத்து லட்சம்)								
(ஆ) வட்டி வீதம்	(%)	7.5	7.5	7.5	12.0	12.0	12.5	12.5	12.5
3. நுகர்வோர்									
விலைச்சட்டமென்	1.2	12.1	10.8	26.1	18.0	10.8	14.0	16.6	1.5
4. மெய் வட்டி வீதம்									
(அ) தவணை வைப்புக்கள்	11.2	0.3	1.6	-9.0	1.1	5.8	5.2	0.1	13.9
(ஆ) சேமிப்பு	6.3	-4.6	-3.3	-14.1	-6.0	1.7	1.5	4.1	10.5

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி

பொருளியல் நோக்கு. பெப்ரவரி 1987

அமைந்திருந்தது. தேசிய அடமான வங்கியின் நிதிவழங்கும் நோக்கங்களிலும், வீடுமைப் பிற்கே பிரதானமாக நிதி வழங்கப்படுகிறது. அதேசமயம், விவசாய நிலங்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்காகவும், விவசாய நிலங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்காகவும் நீண்ட கால கடன் வசதிகளை அளிக்கிறது. இவ்வங்கியின் நிதிவழங்கும் வட்டிவீதமானது 1978ல் 5% ற்கும் 12% ற்குமிடையிலும், 1978 ற்கும் ஐஞ் 1985 ற்குமிடையில் 12% ற்கும் 24% ற்குமிடையிலும், இதற்குப் பிற்பாடு 10% ற்கும் 24% ற்குமிடையிலும் வேறுபட்டிருந்தது. இவங்கை அபிவிருத்தி நிதிக் கூட்டுத்தாபனம், தேசிய அபிவிருத்திவங்கி ஆகிய இரண்டுமே விவசாய, கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கு நீண்ட காலக் கடன் வசதிகளை அளித்தன. 1983 லிருந்து அபிவிருத்தி நிதிக் கூட்டுத்தாபனத்தினது வட்டிவீதமானது 11% ற்கும் 14% ற்குமிடையில் நிலையாக இருந்த அதே வேளையில் தேசிய அபிவிருத்திவங்கி ஐஞ் 1984 லிருந்து 9% ற்கும் 14% ற்கும் இடைப்பட்ட வீதத்தில் வட்டி அறவிட்டு வந்தது. இதன் தற்போதைய வட்டிவீதமானது 7% ற்கு 14% ற்குமிடைப்பட்டதாகவுள்ளது.

மத்திய வங்கியினது நிதி மீளிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் வந்த துறைகளுக்கு வர்த்தக வங்கிகளினால் வழங்கப்பட்ட கடன் களுக்கான வட்டிவீதம் குறைவானதாக இருந்தது. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் 3 பகுதிகள் இருந்தன.

(அ) 1980 வரை 6.5% லும் அதற்குப்பின்பு 8.5% லும் அருமதிக்கப்பட்ட விவசாய, கைத்தொழிற் திட்டங்கள்.

(ஆ) 1980 வரை 7.5% லும் 1980 க்கும் 1981 ற்கும் இடையில் 9% லும், அதற்குப்பின்பு 11% லும் வியாபார வர்த்தக வரிச் சலுகை வழங்கப்பட்ட திட்டங்கள்.

(இ) 1981 வரை 10% லும், 1981 லிருந்து 12% லும் (மீளிப்பு வசதிகளுடன்) அருமதிக்கப்பட்ட ஏனைய திட்டங்கள்.

இம் மீளிப்புத் திட்டத்திற்கப்பால், வர்த்தக வங்கிகளின் கடன் வழங்கலானது பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

(அ) இறக்குமதிக் கடன், ஏற்றுமதி நடவடிக்கை என்பவற்றை உள்ளடக்கிய வர்த்தகம்.

(ஆ) விவசாயம்

(இ) கைத்தொழில்

(ஈ) கட்டிட அமைப்பு

(உ) வாடகைக் கொள்வனவு

(ஊ) உல்லாச பயணத்துறை

(எ) நுகர்வுத்துறை.

மேற்கூறிய பகுதிகளுக்கு வர்த்தக வங்கிகளில் வழங்கப்பட்ட கடன்களுக்கான வட்டிவீதமானது மிக உயர்வாக இருந்தது டன், அவற்றின் வகை, காலம் என்பவற்றைப் பொறுத்து வேறு பட்டும் இருந்தது.

மீள் செலுத்துகைக் காலம் ஒரு வருடத்துக்குப்பட்டதாக வள்ள குறுகிய காலக் கடன்கள், வர்த்தக வங்கிகளினால் வழங்கப்படும் கடன்களில் முக்கியபங்கினை வகிக்கின்றது என்பது தெரிகின்றது. வர்த்தக வங்கிகளின் மொத்தக் கடனை ரூபா 884.7 கோடியில் 1978 ம் ஆண்டு, இக் குறுகிய காலக் கடன்களின் அளவு ரூபா 655.1 கோடியாக அல்லது 74% ஆகவும், 1984 ல் இது ரூபா 2522.2 கோடியாக அல்லது வழங்கப்பட்ட மொத்த அளவில் 72.2% ஆகவும் இருந்தது. 1978 - 84 ற்கு இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் குறுங்காலக் கடன்களின் அளவானது சராசரியாக 71% ஆகவிருந்தது. இக் குறுங்காலக் கடனில் 50% ற்கு மேற்பட்ட தொகையானது

வர்த்தகப் பிரிவிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதற்குத்த படியாக கைத்தொழிற் துறைக்கு 26% வழங்கப்பட்டுள்ளது.

வங்கி முறைமையினால் வழங்கப்பட்டுள்ள தடுத்தர காலக் கடன் வசதிகள் ஏற்குறைய 20% ல் நிலையாக இருந்துள்ளது. நீண்ட கால கடன் வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில், வங்கியினது பங்களிப்பானது 1978 ம் ஆண்டு 5% லிருந்து 1984 ல் 9% ற்கு மிகச் சிறிய அளவிலேயே அதிகரித்துள்ளது. இடைக்கால, நீண்ட காலக் காலக் வங்கிக் கடன்களின் மொத்தத்தில், விவசாயக், கைத்தொழிற் துறைகளுக்கான பங்களிப்பானது 30% ற்கும் குறைவானதாகும். இதிலிருந்து வங்கிகள், வர்த்தகைத் துறைக்கே குறுங்காலக் கடன் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்து வந்தது என்பது தெரிகிறது. ரே (1982) என்பவர் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, குறுங்காலக் கடன் வசதிகளில் ஒரு கணிசமான அளவினை கைத்தொழிற் துறையானது பெறுகின்றபோதி லும், இக் கடன் வசதிகளை தன்குறுங்கால முதலீட்டுத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்காகவே அவை முக்கியமாக உபயோகித்து வந்தன.

வர்த்தக வங்கிகளின் கடன் வழங்கும் போக்குகளை அவதானி க்கும்போது, இவற்றின் வட்டிவீதக் கொள்கையானது மூல வளங்களை உற்பத்தித்திற்கிணி அதிகளுள்ள உபயோகிப்பாளர்களிடையே ஒதுக்கீடு செய்வதிலும், குறைந்த உற்பத்தித்திற்கிணி கூடிய உற்பத்தித்திற்கிணி கொண்டவைகளுக்கு மாற்றிடு செய்வதிலும் ஒரு சிறந்த நாணயக் கருவியாக இருக்கவில்லை என்ற முடிவிற்கு வரமுடிகிறது. மத்திய வங்கி நிதி மீளிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் விவசாயக், கைத்தொழிற்றுறைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட சலுகைகள் இருந்தபோதிலும் இந்நிலையினைக்காண முடிகிறது. இந்தத் திட்டம் அநேக கைத்தொழிற் துறையினரையும், விவசாயத் துறையின

ரையும் புதிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் மேற்கொள்வதற்கு உதவிய போதிலும், தற்போதுள்ள திட்டங்களை விருத்தி செய்வதற்கும், விரிவாக்குவதற்கும் உதவிய போதிலும், வங்கி மூலவளங்களின் முழுதளவிலான நோக்கத் தினை அவதானிக்கும்போது, அது மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளதாகவே காணப்படுகிறது.

1970க்களின் இறுதிவரை வட்டிவீதமானது கணிசமான எவ்வுறைவாக இருந்தபோது, (உதாரணமாக) வர்த்தக, வியாபாரத் துறையினராலும், இறக்குமதி வர்த்தகத் துறையினராலுமே கடன் வசதிகள் பெருமளவில் கோரப்பட்டன. 1980க்குப் பின்பு வட்டிவீதம் உயர்வடைந்த பின்பு, வங்கிக் கடன் வசதிகளை உபயோகப்படுத்துவதில் இத்துறைகள் இன்னும் முக்கிய பங்கினை வகித்தன. கொடுப்பனவில் உயர்ந்த வட்டிவீதத்தினை கொண்டுவருவதன் ஊகம், நிதி வாங்குகைகளின் செலவுகளை முக்கியமாக அதிகரிப்பதாகவே இருந்தது.

1977ல் வங்கிக் கொடுப்பனவில் கிட்டத்தட்ட 50%ஆனது, பத்து வீதத்திற்குப்பட்ட வட்டிவீதத்தினைக் கொண்டிருந்ததுடன், காலப்போக்கில் இது குறைவடைந்து, 1984ல் ஏற்க

குறைய 9 வீதமாக இருந்தது. இதற்கு மாற்று, வட்டிவீதம் 20%ந்தும் அதிகமாகவுள்ள வங்கிக் கொடுப்பனவுகள், 1980ந்து முன்பு ஒரு வீதத்திற்கும் குறைவான திலிருந்து 1984ம் ஆண்டளவில் ஏற்குறைய 63%ந்து அதிகரித்தது. 1977ல் வங்கிக் கொடுப்பனவுகளுக்காக வர்த்தக வங்கிகளின் சராசரிவட்டி வீதமானது 9.5%ஆக இருந்ததுடன், படிப்படியாக அதிகரித்து 1984ம் ஆண்டளவில் 20.5%ந்து அதிகரித்தது. வர்த்தக வங்கிகளினால் வழங்கப்பட்ட கடன்களை, அவற்றின் வழங்குதல் வீதம் தொடர்பாக வகைப்படுத்த முடியாத தாயினும் வட்டிவீத அடிப்படையில் வர்த்தக வங்கிகளின் கடன் ஒதுக்கங்களுக்கும், நோக்கம், முதிர்ச்சி என்பவற்றின் அடிப்படையில் வர்த்தக வங்கிகளின் கடன் ஒதுக்கங்களுக்கும் இடையிலான ஓப்பிட்டினை அவதானிக்கையில், குறுங்கால கடன் வாங்குதல்களே, உயர்ந்த வட்டிவீதத்தில் அநேக வர்த்தகக்கடன்களுக்குப் பொறுப்பாயமைந்துள்ளன என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. வர்த்தக வங்கிகளின் கொடுப்பனவுத் தீர்மானமானது, வங்கி முறைமையில் கிடைக்கக்கூடிய மூலவளங்கள், கொடுப்பனவு நோக்கங்களுக்காக நிதியினைப் பெறுவதிலுள்ள செலவு என்பதற்கும் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

அட்டவணை 3

வங்கித்துறையில் சேமியுப் போக்குகள் (ரூ. பத்துலட்சம்)

	1973	வருடாந்த மாற்றம் (%)	1977	வருடாந்த மாற்றம் (%)	1985	வருடாந்த மாற்றம் (%)
1. தேசிய சேமியுப் பங்கி	1,143	-	2,499	30	13,221	54
(அ) சேமியுப் பவுப்புக்கள்	1,043	-	1,727	17	3,729	15
(ஆ) தவணை வைப்புக்கள்	100	-	772	166	9,492	141
2. வர்த்தக வங்கிகள்	1,412	-	3,441	36	34,382	112
(அ) சேமியுப் பவுப்புக்கள்	750	-	1,645	30	11,552	75
(ஆ) தவணை வைப்புக்கள்	662	-	1,796	43	22,830	146
3. மொத்தம்	2,555	-	6,140	35	47,603	84
(அ) சேமியுப் பவுப்புக்கள்	1,793	-	3,572	25	15,281	41
(ஆ) தவணை வைப்புக்கள்	762	-	2,568	59	32,322	145
4. நூக்வோர் விஸிச்செட்டன்	165.4	-	203.2	6	561	22

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி

வர்த்தக வங்கிகள் இலாப நோக்கம் கொண்ட நிறுவனங்களால், இவ்வங்கிகளின் கடன் வழங்கல் வீதங்களுக்கும், வாங்கும் வீதங்களுக்குமிடையில் உள்ள இடைவெளி மிகவும் பரந்ததாகும். இந்த இடைவெளி, உயர்வொதுக்கத் தேவைகள் காரணமாகவும், உயர்ந்த தனிக்கைப்பிய வீதங்கள் காரணமாகவும் உயர்வதற்கு இடமுள்ளது. 1978ல் இவ் இடைவெளி 3% ஆகவும், 1984ல் 5% ஆகவும் இருக்கும் எனக் கணக்கிடப்பட்டது. எல்லா வர்த்தக வங்கிகளிலும், ஒரளவு உயர்ந்த இடைவெளிவீதம் பேணப்படுவதனால், ஒரு உயர்ந்த சேமிப்பு வீதமானது, ஒரு உயர்ந்த வழங்கல் வீதமாக உடனடியாக மாற்றப்படுகிறது. இதன் விளைவாக வங்கிக் கடன்களை உபயோகிப்பவர்களின் வாங்கும் செலவுகளில் அதிகரிப்பு ஏற்படுகிறது. சாதாரணமாக, இம் மேனோக்கிய மறுபரிசிலையினையுடுத்து இத்தகைய உயர்ந்த வட்டி வீதங்களைச் செலுத்தக்கூடியவர்களிடையில் வேயேவங்கியின் மூலவளங்களை ஒதுக்கிடு செய்யும் முறை பின்தொடருகிறது. இக் கடன்களை உயர்யோகிப்பவர்களில், குறுங்காலக்கடன் வசதிகளை உபயோகிப்பவர்களே அநேகர்ந்தும் போதுமான கொடுப்பனவும் வங்கிக்கையை ஏனத்தெரிகிறது. மக்களின் கணிசமான அளவு, மிகவும் பரந்த பல்நோக்கு நடவடிக்கைகளிலும், அதிகளும் உற்பத்தித் திறன் கொண்ட நடவடிக்கைகளிலும் பிரயோகிப்பதனை உறுதிப்படுத்தும் பொருளாதார அபிவிருத்திக் கொள்கைகளுடன், அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளின் வட்டிவீதக் கொள்கைகள் ஒருங்கிணைந்து போகக்

எனவே, அதிக வளர்ச்சி நோக்கிய நடவடிக்கைகளில் மூலவளங்களை மாற்றிடு செய்வதில் மீள்பரிசிலை செய்யப்பட்ட வட்டிவீதம் போதிய பயனளிக்க வில்லை எனத் தெரிகிறது. மக்களின் ஷா மாதிரி எதிர்பார்ப்பது போன்று, வங்கி முறைமையிலிருந்து பெறக்கூடிய மூலவளங்களின் கணிசமான அளவு, மிகவும் பரந்த பல்நோக்கு நடவடிக்கைகளிலும், அதிகளும் உற்பத்தித் திறன் கொண்ட நடவடிக்கைகளிலும் பிரயோகிப்பதனை உறுதிப்படுத்தும் பொருளாதார அபிவிருத்திக் கொள்கைகளுடன், அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளின் வட்டிவீதக் கொள்கைகள் ஒருங்கிணைந்து போகக்

கூடிய முறையில் இருக்க வேண்டும் என்கினிர்பார்க்கப்படுகிறது. துரதிருஷ்டவசமாக, வங்கி முறைமையின் கொடுப்பனவு மாதிரியானது, இந்த அனுங்கு முறைமையுடன் ஒத்துப் போக வில்லை.

வர்த்தக வங்கிகளினாலும், ஏனைய நிதி மழங்கும் நிறுவனங்களினாலும் மழங்கப்பட்ட நீண்ட காலக் கடன்கள் கூட, முக்கிய மாக, அபிவிருத்தி நோக்கிய நடவடிக்கைகளுக்கு மழங்கப்பட்ட போதிலும், இவை ஒரு மட்டும் படுத்தப்பட்ட பங்களிப்பினை மழங்குவதாகவே தெரிகிறது. விவசாயம், கைத்தொழில், கட்டிட அமைப்பு, உல்லாசத்துறை போன்ற பலதரப்பட்ட நோக்கங்களுக்கு மழங்கப்பட்ட நீண்ட காலக் கடன்கள் 1978 ல் 7.8% விருந்து 1984 ல் 14.8% ற்கு அதிகரித்துள்ள போதிலும், குறிப்பாக விவசாய, கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கான நீண்டகாலக் கடன்கள் 1978 ல் 3.2% விருந்து 1984 ல் 7% ற்கு அதிகரித்துள்ள போதிலும், இந்நீண்ட காலக் கடன்களை, மொத்த உள்நாட்டுக் கடன்களின் விகிதமாக பார்க்கும் போது, இவை இன்னும் மிகவும் குறைந்தளவு பங்கினையே வகிக்கின்றன. இந்தத் துறைகளுக்கு வட்டிவீதக் குறைப்புகளும், ஏனைய வரிச் சலுகைகளும் மழங்கப்பட்டபோதிலும் இந்திலை ஏற்படுகிறது.

இவ்வாறு மழங்கப்பட்ட வரிக் குறைப்புகளும், சலுகைகளும், சில துறைகளைப் பொறுத்தவரையில் கேள்விக்குரிய விடயங்களாக உள்ளன. அரசு அடமான வங்கியினால், வீட்டு அபிவிருத்திக்காக மழங்கப்பட்ட கடன்கள் இதற்கு உதாரணமாகும். அரசு அடமான வங்கி, வீடுகட்டுவதற்காக, ஒவ்வொருவரும் கேட்கும் கடன்களின் தொகைகளைப் பொறுத்து, வெவ்வேறு வட்டிவீதங்களில் கடன் அளித்து வருகிறது. வீடுகட்டுதலை உற்சாகப்படுத்துவதற்கும், வேலை வாய்ப்பினை உருவாக்குவதற்கும்

இத்தகைய வரிக்குறைப்பு உதவிகள் முக்கியமாயினும், அவை ஒரு வட்டிவீதத்தினையாவது தரக்கூடிய வகையில் வரையறுக்கப்பட்ட வேண்டும். அரசு அடமான வங்கியினது தற்போதைய கடன் மழங்கும் நடை முறைகளின் கீழ் தற்போது இது காணப்படுவதில்லை. அரசு அடமான வங்கியினது மூலவளங்களில் கணிசமான பகுதியினை, வீட்டு உத்தரவாதத் திட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்ட கொள்வனவுகளைக் கொண்டிருப்பதங்கள், இங் மூலவளங்களின் சராசரிச் செலவு ஏறத்தாழ 14% ஆக இருக்கக்கூடும். கொடுப்பனவு வீதங்கள் ரூபா 2,00,000/- வரை 10% விருந்து 12% வரை வேறுபட்டு, ஒரு எதிர் மறைவட்டிவீதத்தினை உருவாக்கின்றது. எனினும் முழுதளந்த வட்டிவீதமானது, கொள்வனவுச் செலவிலும் மேலாக இருப்பின், இது இன்னும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகும்.

துரதிஷ்டவசமாக, தனியாட்களுக்கான ரூபா 2,00,000/- க்கு மேற்பட்ட கடன்கள், அவர்களின் மதிப்பிடக்கூடிய வருமானத்திலிருந்து வட்டிவீதக் குறைப்புகள், வரிசெலுத்தப்பட வேண்டிய வருமானத்திலிருந்து மூன்றிலொரு பங்கு வரை, ஆரம்ப முதலீட்டு செலுத்துகைக் குறைப்புகள் போன்ற வரிச்சலுகைகளுடன் அடிக்கடி தொடர்பு கொண்ட வையாக இருக்கின்றன. இதன் விளைவாக, அரசு அடமான வங்கியினது ரூபா 2,00,000/- க்கு மேற்பட்ட கொள்வனவுகளுக்கான நடைமுறை வட்டிவீதமானது, அவற்றிற்குரிய செலவினை விட குறைவாக இருக்க முடியும்.

வட்டிவீதக் கொள்கைகளும், பணவீக்கமும்

குறிப்பாக பணவீக்கமானது ஒரு நிதித்தோற்று விளைவாக இருக்குமாயின், இப்பணவீக்கத்தினைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு வட்டிவீதம் கூட ஒரு முக்கிய சிறந்த கருவியாகக் கருதப்படு

கிறது. உள்ளூர்க் சேமிப்புக்களை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக ஒரு ஊக்கு கருவியாக மெய்யான நேர் வட்டிவீதத்தினை உபயோகிக்கும் எண்ணக்கருவானது இப்பணவீக்க வீதத்துடன் தொடர்புற்றுள்ளது. முதலீட்டுப் பாய்ச் சல்களில் ஒருவித கட்டுப்பாடுகளை மற்ற ஒரு திறந்த பொருளாதாரத் திட்டத்தில், மெய்யான எதிர்மறை வட்டிவீதமானது, அது சாதாரண வட்டிவீதத்திற்கும் (r) பணவீக்க வீதத்திற்கும் மூன்ஸ (p) விகிதம் (r/p) ஒன்றிற்கு குறைவாக உள்ளபோது, அது முதலீட்டு வெளிப்பாய்ச் சலுக்கு வழிவகுக்கின்றது. மெய்யான நேர் வட்டிவீதத்தின் போது, அது (r/p) விகிதம் ஒன்றிறும் கூடவாக இருக்கும்போது, அதற்கு இம் முதலீட்டு வெளிப்பாய்ச் சலை மீன்திருப்புவதற்கோ அல்லது இவ் வெளிப்பாய்ச் சலை ஆக்குறைந்தது தடுப்பதற்கோ முடிகிறது.

முதலீட்டுப் பாய்ச்சலில் கட்டுப்பாடுகளுள் பொருளாதாரங்களில், இக் கட்டுப்பாடுகள் நிறுவக ரீதியினாலோ அல்லது வேறு முறையிலோ ஏற்படுத்தப்பட்டாலும், மெய்யான நேர் வட்டிவீதக் கொள்கையினை கடைப்பிடிப்பதற்கான நோக்கம், சேமிப்புகளை ஊக்கப்படுத்துவதற்கும், பணவீக்கத்திற்கு முக்கிய காரணமாக நிதியியலாளர்களிலுல் கருதப்படும் பணநிரம்பவின் அதிகரிப்பு வீதத்தினைக் குறைப்பதற்குமாகும். பெயரளவிலான வட்டிவீதமானது போது யளவு கவர்ச்சிகரமாக இல்லாதிருப்பின், பொதுமக்களிடம் இருக்கும் பண இருப்புகளும், ஏனைய திரவச் சொத்துக்களும் அதிகரிக்கக்கூடும். சேமிப்புக்களில் ஒரு உயர்ந்த வீதத்தினையும், கொடுப்பனவில் ஒரு உயர்ந்த வீதத்தினையும் கொண்டிருப்பதன் காரணமாக வங்கி முறைமையில் சொத்துகளாக பணமானது பேணப்பட்டால், முன்னர் கூறப்பட்டுள்ளதைப் போன்று, மூலவள ஒதுக்கீடானது, முதலீட்டிற்கும்

குப்பதிலாக, உயர்ந்த விளைவுத் திறன்களை தரக்கூடிய திட்டங்களையே ஆதரிக்கும். இந்த அடிப்படைத் தத்துவம் மீறப்பட்டால், பண நிரம்பலில் உயர்ந்த பெயரளவிலான வட்டிலீதங்களைப் பேணுவதன் மூலம் ஒருவிததாக்கமும் இருக்கமாட்டாது.

பணவிக்கத்திற்கான விளைக்கம்பற்றிய நிதியியலாளர்களின் மாதிரியானது, அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் அநேகநாடுகளில் பரீட்சிக்கப்பட்டது. வத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் இப்பரீட்சைகள் ஓரளவு திருப்திகரமான தாக இருந்தன. எனினும், 1982ல் செயினி என்பவரால் இம் மாதிரி, ஆசியாவிலுள்ள ஆறு நாடுகளில் (இந்தியா, பிலிப்பைன்ஸ், தென் கொரியா, இலங்கை, தாய்வான், தாய்வாந்து) பரீட்சை பார்க்கப்பட்ட போது, தனது ஆராய்ச்சியானது, நிதியியலாளரின் மாதிரிக்கு போதிய ஆதரவினை வழங்க வில்லை என்ற தெரிவித்தார். அவர் பின்வரும் அவதானத்தினைத் தெரிவித்துள்ளார்.

“கட்டமைப்பு மாற்றங்களும், நிறுவக ரீதியிலான மாற்றங்களும் ஒரு நாட்டினது நிதிவளர்ச்சியில் பங்குவகிக்கும் அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளில், இந்தியியலாளர்களின் மாதிரி அளவுகளை, அது எவ்வாறு பரந்த தாயினும், அவற்றின் பணவிக்க அனுபவத்தோடு ஒப்பிடுவதில், அது கடினமானதாகவுள்ளது. கொள்கை அமைப்பு நோக்கில் பார்க்கும்போது, நிதியியலாளர்களின் மாதிரி அமைப்பினை, ஒரு சாதாரண பணவிக்க நிலைமைக்கு வேண்டிய கொள்கையினை வகுப்பித்தற்கு ஒரு வழிகாட்டியாக பாவிக்கமுடியாது என ஆய்வினது முடிவுகள் தெரிவிக்கின்றது.”

ஹாபேகர் என்பவரால் அமைக்கப்பட்ட மாதிரியினை சீரமைத்து, பணவிக்கத்திற்கும், பண நிரம்பல் வளர்ச்சி, மெய்வருமான வளர்ச்சி, பணத்தை

வைத்திருப்பதற்கான செலவு, இறக்குமதிப்பொருட்களின் விலைகளின் போக்கு போன்ற பொதுவான மாறிகளுக்குமிடையிலுள்ள தொடர்பினை செயினி என்பவர் பரீட்சித்தார். இம்மாறிகளைக் கொண்டு, 1971 - 1980 ற்குமிடைப்பட்ட காலத்தில் மேற்கூறிய 6 ஆசிய நாடுகளிலும் செயினி பல பரீட்சைகளை மேற்கொண்டார்கள்.

‘1971-1984 ற் கிடைப்பட்ட காலப்பகுதிக்கு செயினி யின் மாதிரியானது மீண்டும் பரீட்சைபார்க்கப்பட்டது. நான்குவித்தபரீட்சைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அந்நான்கு சமன்பாடுகளும் பின்வருமாறு:

(அ) சமன்பாடு 1, செயினி யின் முழு மாதிரியினையும் குறுகிய பணத்துடன் ஆராய்கிறது. (M 1)

(ஆ) சமன்பாடு 2, இரண்டு வருட தாமதிக்கப்பட்ட பண நிரம்பல் வளர்ச்சியினையும் (M 1) இறக்குமதிப்பொருட்களின் விலைகள் அதிகரிப்பு வீதத்தினையும் தவிர்த்துக்கொள்கிறது.

(இ) சமன்பாடு 3, செயினி யின் முழு மாதிரியினையும் மீண்டும் ஆராய்கிறது. (M 2)

(ஈ) சமன்பாடு 4, சமன்பாடு 2 ஜூப் போன்றதாகும். ஆனால் இங்கு M 1 ற்குப் பதிலாக M 2 பிரயோகிக்கப்படுகிறது.

இந்நான்கு மீளமைப்புச் சமன்பாடுகளின் விளைக்கவலுவானது மிகவும் குறைந்ததென மீளமைப்பு முடிவுகள் தெளிவாகத் தெரிவிக்கின்றன. 5% மட்டத்தில் இந்நான்கு சமன்பாடுகளினதும் எல்லா விகிதங்களும் குறிப்பிடக்கூடிய அளவிற்கில்லை. அத்துடன், சீர் செய்யப்பட்ட விகிதங்களும் 20% ற்கும் 40% ற்கும் இடைப்பட்டதாக உள்ளது. வேறுவார்த்தையில் கூறுவதாயின், கொழும்பு நுகர்வோர்

விலைச் சுட்டெண் கட்டணங்களின் வேறுபாட்டினை இவை விவரிக்கின்றன. மேலும், இந்நான்கு சமன்பாடுகளில், அநேக இடங்களில், தங்கியிருக்கும் மாறிகள் பிழையான குறியீடுகளைக் காட்டின.

இந்த முடிவுகளின் அடிப்படையில், கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண்ணுக்கமைய அனுமானிக்கப்பட்ட பணவிக்கத்தில் பண நிரம்பலின் தாக்கமானது குறிப்பிடத்தக்கதாக அமையவில்லை என்ற ஒரு பொதுவான முடிவிற்கு வருமுடிகிறது. வேறு வார்த்தையில், பணவிக்கத்தின் அதிகரிப்பு வீதத்தில் தங்கியிருக்காது, ஒரு சுயாதீனம் கொண்டதாகும். அதாவது, பண நிரம்பல் வளர்ச்சியினைக் கட்டுப்படுத்துவதில் மிகவும் உபயோகமுள்ள இரு நிதிஅளவிடுகளான, மெய்யான நேரவட்டிலேதும் அல்லது உயர்ந்த ஒதுக்கத் தேவை ஆகியன 1971 ற்கும் 1984 ற்குமிடைப்பட்ட காலத்தில் பணவிக்கத்தினைக் கட்டுப்படுத்துவதில் மிகவும் காரியசாதகமானவையாக இருக்கவில்லை என்பதாகும். இம்முடிவுகள் மிகவும் அவதானமாக கவனத்தில் எடுக்கப்படவேண்டும். ஏனெனில், பணவிக்கத்திற்கும், ஆய்வில் பிரயோகிக்கப்பட்ட மாறிகளுக்கு மிடையிலான தொடர்பானது, எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் இருக்கவில்லை என்று கருதுவதற்கு இடமில்லை. எனினும், வரவு - செலவுத்திட்டத்தில் துண்டுவிழும் தொகையின் அளவு, இத்தொகையினை வங்கிமுறைமையிலிருந்து நிதிப்படுத்தல் போன்ற வேறுபல மாறிகளும், இப்பணவிக்கத்திற்கான விளைக்கத்திற்குச் சேர்க்கப்படவேண்டியுள்ளது என்பது தெரிகிறது. பணவிக்கப்போக்குகளை விளைக்கப்படுத்தும் மாதிரியின்தயாரிப்பதில், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி கூட்டின் குணத்தையங்கள், குடித்தொகைகளின்செலவினப் போக்குகள் ஆகிய

இரண்டுமே கவனத்தில் எடுக்கப் படவேண்டிய ஏனைய இரு முக்கிய அம்சங்களாகும்.

இம்முடிவுகளை மேலும் ஆராயும்போது, அவை, வங்கி முறை மையினது கொடுப்பனவு முன் னுரிமைகளிலுள்ள சிக்கல்களை தெரிவிக்கின்றன என்ற அவதானிப்பிற்கு வரமுடிகிறது. முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது போல், 70% ற்கு மேற்பட்ட வர்த்தக வங்கி வசதிகள், குறுங்கால வர்த்தக ரீதியிலான வாங்கல்களுக்கு உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. வர்த்தக துறையானது கொள்வனவிலுள்ள உயர்செலவினை, நுகர்வோருக்கு, உயர்ந்த விலைகளுடாக மாற்றுவதினால், பண வீக்கத்தில் கொடுப்பனவு வீதங்கள் முக்கிய பங்கினை வகிப்பவையாக தோன்றுகின்றன. வேறு வார்த்தையில், குறிப்பாக 1977 இருந்து அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட வட்டிவீதக் கொள்கையானது, மூல வளங்களை மிகவும் உற்பத்தித் திறன் கொண்ட வளங்களுக்கு இடம்மாற்றுவதில் போதிய வெற்றியினை அளிக்கவில்லையாதலால், "செலவு நோக்கிய" பண வீக்கம் உருவாக வழிவகுத்தது. இது கொடுப்பனவு வீதங்களும், கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச்கட்டெண்ணும் ஒரே திசையில் அசைவதற்கான காரணத்தினாயும் விளக்கக்கூடும்.

கருக்கமும் முடிவுகளும்

இலங்கையின் வட்டிவீதக் கொள்கைகள் பற்றிக் குறிப்பாக 1977 இருந்து, இக்கொள்கைகள் பற்றிய ஆய்வானது, சேமிப்புகள், முதலீடுகள், பண வீக்கம் என்பனவற்றில் வட்டிவீதத்தின் பங்களிப்பு பற்றி ஆய்கின்றது. வங்கிமுறைமையில் பொதுமக்களின் சேமிப்பதிகரிப்பின் வளர்ச்சியினை விளக்கக்கூடிய சிறந்த காட்டியாக தலாவித வருமானம் உள்ளது என இம் முடிபுகள் தெரிவிக்கின்றன. குடும்பங்களின் சேமிப்புத் தீர்மானங்களில் வட்டி

வீதத்தின் செல்வாக்கு மிகவும் குறைவாக இருந்தது. மேலும், சேமிப்புகளுக்கு வேண்டிய வங்கி வசதிகளின் பங்களிப்பு கூட குறிப்பிடக்கூடிய அளவிற்கு இருக்க வில்லை. இம் முடிபுகள், நாட்டின் பணச் சந்தைகளின் மிகவுங்குறைந்த நானுவித குணுதிசயங்கள் பற்றியும், ஒரு மாற்றமடைந்த சேமிப்புக் கொள்கையினை மக்கள் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியவகையில் மாற்று நிதிச் சொத்துக்கள் இல்லாமை பற்றியும் தெரிவிக்கின்றன. இதற்கமைய, குடும்பங்களின் மேலதிக வருமானங்களின் பெரும் பகுதி வங்கி முறைமையின் வைப்புக்களில் வைப்பீடு செய்யப்பட்டது. இம் முடிவுகள், சேமிப்புக்களில் வட்டிவீதத்தின் காரிய சாதனைகளுக்குப் போதிய ஆதரவினை வழங்கவில்லையாயினும், இவ் வட்டிவீதம் மிக அதிகளவில் வீழ்ச்சி அடையுமாயின். பணத்தினை வைப்புகளாகப் பேணவோ அல்லது பணமாக வைத்திருப்பதிலோ ஒரு வித வேறுபாட்டினாயும் வைப்பாளர்கள் உனராமல் இருக்கக் கூடும் என இம் முடிவுகள் தெரிவிக்கின்றன.

முதலீடுகள் என்ற சார்பில் பார்க்கும்போது, இந்த வட்டிவீதமானது, வங்கிமுலவளங்களை மீண்டுத்துக்குவதில் போதிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தத் தலைவரிட்டது. வட்டிவீதம் எவ்விதமாக இருந்தபோதிலும், வங்கி முறைமையிலிருந்து கடன்வாங்குதலில் வர்த்தகத் துறையினரே முதன்மை வகித்தனர். விவசாயக், கைத்தொழிற் துறைகளுக்கான நீண்ட காலக்கடன் முறைங்குதலில் சிறிதாவு அபிவிருத்தியே காணப்பட்டது. வங்கி முலவளங்களை ஒதுக்கிடு செய்வதில் ஒரு பெரிய மாற்றத்தினைக் கொண்டு வர முடியாடக்குக் காரணங்கள் பின்வருமாறு:

(அ) இறக்குமதி, வர்த்தகக் கட்டுப்பாடுகள் இருந்த காலத்தினைத் தொடர்ந்து, 1977 க்குப் பின்பு பொருளாதாரத்தில் நுகர்ச்சிக்கேள்வியின் அதிகரிப்பு.

(ஆ) இறக்குமதி வர்த்தகத் தின் தாராளக் கொள்கை.

(இ) கூடிய கட்டுப்பாடுகளின்றி, வங்கி முறைமையிலிருந்து கடன் பெறக்கூடிய நிதிவசதி கள் இருந்தமை.

(ஈ) வர்த்தக நடவடிக்கைகளின் மூலம் உடனடியான விளைவு.

(உ) கைத்தொழில், விவசாயத்துறைகளில் மிகவும் குறைந்த கவர்ச்சியுள்ள ஊக்குவிப்புக்கள்.

இதில் இறுதியாகக் குறிப்பிடப்பட்டது தெரிவிப்பது என்னவெனில், வட்டிவீதக் கொள்கைகளுக்கும், அரசாங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பொருளாதார அபிவிருத்திக் கொள்கைகளுக்குமிடையில் வலுவான தொடர்புமுறை இருக்கவில்லை என்பதாகும். வட்டிவீதமானது, பணவீக்கத்தில் கூட ஒரு கண்கூடாக காணக்கூடிய விளைவினை ஏற்படுத்தவில்லை. ஏற்கனவே குறிப்பிட்டவாறு, வட்டிவீதக் கைத்தொழிலைக்கு விடக் கொள்கை சார்க்கான கடன்வாட்டியே தொடர்பு இருக்கவில்லை என்பதை மீண்டும் தெரிவிக்கிறது. எனினும், பணவீக்கத்திற்கு, கடன் முறைங்கும் கொள்கையானது குறிப்பிடத்தக்க பங்கினை அளித்துள்ளது என்பது தெரிகிறது. இவ்வாய்வின் முழுதாந்த ரீதியிலான முடிவு யாதெனில், வட்டிவீதக் கொள்கை மாத்திரம் சேமிப்புக்களிலோ, முதலீட்டிலோ அல்லது பணவீக்கத்திலோ ஒரு மாற்றத்தினாயும் கொண்டு வர முடியாது என்பதாகும். வட்டிவீதக் கொள்கையானது, ஒரு திடமான நிதி, பொருளாதார கொண்ட அமைப்பிற்குள் செயற்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

தலைமைத் தபாற் கந்தோரில் செய்திப் பத்திரிகையாகப் பதில் செய்யப்பட்டது.

வானி

வானி

வானி

மக்கள் வங்கி ஒரு சமூகப்பணித் திட்டமாக “பொருளியல் நோக்கை” வெளியிடுகின்றது. பாரபட்சமற்ற பரிசீலனைகள், கருத்தாழைக்க கலந்துரையாடல்கள் என்பன மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதாரர் அபிவிருத்திப் படிமுறையிலும் ஆர்வத்தினை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதே எமது குறிக்கோளாகும். நாட்டின் மிக முக்கிய மான சமூக, கலாசாரத் தேவைகள் குறித்து வங்கியின் வளங்கள் பயன்பூடுத்தப்படும் பல்வேறுபட்ட திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

மேலும், மக்கள் வங்கி, நாடெடங்கனும் சிதறிக்காணப்படும் 200 க்கும் அதிகமான அதன் கிளைகள் மூலமும், சுமார் 550 கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கிகள் மூலமும், கடற்றெழில் வங்கிகள் மூலமும் விரிவான சக்ல வங்கிச் சேவைகளையும் வழங்கி வருகின்றது. உலகெங்களுமிருக்கும் முகவர்கள், பிரதிநிதிகள் என்போரின் உதவியுடன் சர்வதேச வர்த்தகம், கொடுப்பனவுகள் என்பன குறித்த சகல அம்சங்களையும் வங்கி மேற்கொண்டு வருகின்றது.

பிரதி விலை ரூ. 3-50

வருட சந்தா ரூ. 40-00

பொருளியல் நோக்கு

மக்கள் வங்கியின் ஆராய்ச்சிப்
பகுதி வெளியீடு